

پیکه‌نی گه‌دا

سه‌رچاوه‌ی تیکست: (قه‌ژینبوکس)

به‌ره‌می: حه‌سه‌ن قزلجی (۱۹۱۴-۱۹۸۵)

سالی بلاو‌بو‌ونه‌وه: ۱۹۷۲

ئاماده‌کردنی: زریان سه‌رچناری

رئیک‌خراوی کوردی‌پیدا

۲۰۲۴

پیکه نینی گه دا

له بهر بهر پوچکیک هه لئرووشکابوو ، چیلکه یه کی به دهسته وه بوو و له خو له که ی بهرده می دهوژاند. به یانی پوژیک دوا هه مین مانگی پاییز بوو. خو له که به زوقمی شه و تهر ببوو ، جیگای چیلکه که ی به پوونی لی دیار بوو. به دریزایی دوو بست ، خه تی راستی له پال یه کتردا کیشا بوو ، له و لاشه وه جه غزیکی خالی و به تالی کیشا.

ئه مانه نموونه ی ئه وه بوون که به دلیدا دههات ، بیر ی به لای شتیکی دیکه وه بوو. هیچ ئاماده ی ئه وه نه بوو ، که سه رنج بداته ته به قی زیپرینی پوژ ، له و به ره وه ، که له کام که ژ و چیا وه سه ری له کهل دهره یناوه و به پرشنگی خو ی گوندی «ته په رهش» زیپه وشان دهکات. ئه وه ی که له و کاته دا مه بهستی ئه و بوو ، تینی خو ره که بوو ، که ته زووی سه رمای شه و له له شی دهرکا و نه ختی گهرمی کاته وه.

ئه گهر له و وه خته دا سه ری بهرز بگردایه ته وه ، له بهرانبهر خو ی بیروانیایه ته ته به قی پوژ ، رهنگ بوو له کولیره یه کی گهنمه شامیی داغ به و لاوه هیچی تری به خه یالدا نه هاتایه. «بی کراس ، گهزه جاو به خه و ده بینی» ، کابرای

نهخۆش و برسـيش كه چاوى تراويلكه دهكا ،
دوور نييه رۆژى لى ببـيته كوليرهى زهره و
زۆلى گهرمه تهنوورى گهنمهشامى.

لهشى كه تا پيش تاوههلات سر بـبوو ، ورده
ورده به تينى خورهكه دهبووژاوه و خاو دهبووه.
تۆمهس دهسته رهق و تهقهكانى ماندوو ببوون
و ئيتـر وازى له چيلكه ئاژنينى خۆلهكه هينا.
لهسهر زهوييه تهرهكه دانـيشت و به ههردوو
دهستى ئەژنۆكانى گرته باوهش و سهـرى
بهرداوه ، تا تهويلى نيشته سهـر
كه شكهئەژنۆكانى. لهو حالهـدا ئەگهر پان و پۆر
و مل ئەستوور و ريش شانـهكراو بوايه ، دهتگوت
سوڤى بيارهيه ، «موراقيب» بووه.

نيزيكهى سهـعاديك بهو جوړه مايهوه. لهوه
دهچوو به گهرماى خورهكه خاو بووبـيتهوه و
خهوى ليكهوتبى. بهلام له بزووتنهوهى
پهنجهكان و سهـرى ، كه ناوبهـناو دهيجولاندن ،
وا ديار بوو ماشهـرى خهـيالـهكهى ههـلـدهكات.

سهـرى ماشهـرهكهى له چيلكه وهژاندنهكهوه
دهستپيكردبوو. به خهتهكانى كه له پال يهكدا
كيشابووى ، بـيرى له شـيـف و وهردى زهوييهكهى
دهكردهوه. به جه غزهكـهش جى خهـرمانهكهى
نـيشان دهـدا كه ئـيستاش شهـنه و كهو و بيژينگى

به خۆیهوه نه دی؛ چونکه ئه و سا له شاره زوور نه هاتی بوو، سن و کولله هیجیان بو نه هیشتبووه تا بیر لئ بکاته وه، به لام دهر د و مهینه تی ئه وه نده زور بوو، نه یا نده هیشت میشتکی وچان بدات و تاویک بحه سیته وه. له هه موو لایه که وه گه مارویان دابوو، یه ک له دوای یه ک تارمایی خویان نیشان دها. ده هاته وه بهر چاوی چۆن خۆی و ژنه که ی تووشی سیبه پو بوون و سی مانگی ره به ق که وتن. چۆن حاجی ره شید له سلیمانیه وه هات جووته گاکه ی له جیاتی سه له م برد و رویشت. چۆن منداله که ی هاو له ی گرت و مرد. چۆن ژنه که ی له خه فه تی منداله که یان و له برسانا به دهم سیبه پووه گیانی دهرچوو، یاسینی فریانه که وت. به ئاسانی هه ست به وه دهر که که بیر له م نه گبه ت و نه هاتیانه ده کاته وه، به لام دژوار بوو بزانی داخوا هه ودا و تویشه که ی ده پیسی، یان هه لی ده کا تا ده یگه یه نیته جیگایه کی وا بریاریک بدات.

کو توپر به شینه یی سه ری هه لینا، ده تگوت ملی وه کو فه نه ریکی ره واوه وایه و توانای ئه وه ی تیدا نه ماوه سه ره که ی بو بهر زکاته وه. ورده ورده سه ری هه لینا تا له سه ر ئه ستوی راست ویستا. ئه مجار په نجه کانی له بهر یه ک ترازان

و دەستی نا سەر زهوییه که و بهو نهخته هیزه
که له دەستیدا مابۆوه یارمهتی قاچهکانی دا،
هه موو جمگهکانی کهوتنه قرچه قرچ تا راستهوه
بوو. به لاره لارهوه چوووه مالهوه. له شتومهکی
ناومال تاقه لیفهیهکی مابۆوه، دوو بهرکوژهی
به بهن لینابوو، پوژانی باران و سههما دهیدا
به شانیدا و به بهرکوژهکان گریی دهدا.

لیفه کهی دا به شانیدا، گالۆکه کهی به دهستهوه
گرت و کهوته ری. کهس نه یدهزانی تا کوئ بر
دهکات و دهیهوئ بچیتته کوئ، به لام وا دیار بوو
ورهی بهرنه داوه، هیشتا دلی له دهست و قاچی
به هیزتره. پویشت و پویشت تا دواي ماوهیهک
له چاو ون بوو.

پاش چه ند پوژ «حه مه رهش» له هه له بجه سهری
هه لدا. بهم حالهوه دهچوووه ناوبازار داوای کاری
ده کرد، به لام کاری چی؟ خه لک کریکاری
دهویست که هه ری هه لدا. بهم حالهوه دهچوووه
ناوبازار داوای کاری ده کرد سهریان رادهوه شاندا
و ده پویشتن، له بهر خوئیانهوه دهیانگوت:
کریکاری چاکی! نورهی ئه وهیه له کاره که مدا
بمیری، کفن و دفنی تو شم به ریشه وه بی!

بهريکهوت هيى واشيان بوو ئانايهكى دهدايه و دهیگوت: باوكم تو ناتوانى كار بكهى، ئەوه بده به كۆليريهك و وازبينه.

حهمه رەش به دريژايى ژيانى كورپى ناو مه زراو شيناوهر دبوو، به شان و باهووى خوئى ژيابوو، ئەو گه وزهئى ئەو له دره ودا دهيوه شاندى كه م پالە هه بوو بيوه شينئى. ئيستا كه تووشى پوژيكي ئاوا رهش هاتبوو واى وهلام بدهنه وه، داواى كار ده كه م. به لام ئاگرى، ناچار چهند ئانايهكى وه رگرت و دوو سئى. كۆليرهى كرى.

له بن ديوارىك دانىشت. برسايهتئى ئەوه نده بو هينابوو تا بلئى يهك و دوو كۆليره كانى ماشته وه. پشوويهكى داو له بهر خوئيه وه گوتئى: وا باشه جيگايهك بدۆزمه وه شهو تئيدا بجه ويمه وه، ئەگينا به م سه رمائى دهمه و زستانه له كۆلانان و له بن ديواران رهق ده بمه وه. ههستا، بئى ئەوهئى بزائئى بو كويى ده چئى، لهو كۆلاناه وه پوئيشت بو كۆلانئى ديكه، هينديك بهويدا گهرا و پرووى كرده كۆلانئى سيهه م، لهوئى ته ماشائى كرد و دوو كه ليكى ئە ستوور به هه وادا ده چئى. گوتئى: هه رچيهك بئى ئەوه ئاگرئى گه وره يه، وا چا كه بچم شهو له په نايدا بجاوئيمه وه. وه كو شوئىن گه ريكي چاك شوئىنى دوو كه لئى هه لگرت تا دۆزئيه وه. دوو كه له كه له

کونیکي رهشی گهورهی وهکو ئەشکهوت دهاته
دهری، خوی کرد به کونهکهدا. لهناو چرپه
دووکه لدا تارمایی کابرایهکی دی پهیتاپهیتا
ئاگرهکهی خوښ دهکرد، سلاو و ماندوونهبوونی
لی کرد و پرسی:

لالۆ ئەم ئاگره چیه وا بیوچان هەر خوښی
دهکهی؟

ئاگر خوښکهه گوتی: براههه ئەمه توونی
همامه. کاری من ئەوهیه ئەم توونه تاووهه.

همهپهش: لالۆ وهه پیاوهتی بکه له ری
خودادا جیم بکهروهه شهو لیرهدا باویمهوه،
با له سهرمانا رهق نههمهوه.

توونجی: براله توونی همامه پارانهوهی بو
چییه؟؟ وهه هو لهو قژبنه پال کهوه.

همهپهش بکه سیتهوه. به رویشته لهناو بازار
بوایه، له کولانان بوایه، چهند نانیکي گهدایی
دهکرد و دههاتهوه. مهبهستی ئەوه بوو
ههرچونیک بی بگاته بههار، ئیتر بچیتهوه
دیتهات شوانی و گاوانی بی، رهنجبهری و
سهپانی بی، ههر چیهک بی، ملی کاریک بگری
و له تهنگانه دههچی.

پوژیک زور توف بوو، به باوه کریوهی دهکرد،
کهس نهیده توانی مالهومال بکا، هممه پرهش تا
چیشتانئ سهبری کرد به شکم نهختی ههوا
خوش بی، به لام گفه گئی با تا دهات توندتر
دهبوو. کولوه به فری گئژ و خول دها و دهیکرد
به کونی توونه کهدا، دهتگوت له عاسمان
ههروه زیان کردوو و به فر هه لاجی دهکن.

هممه پرهش گوتی: ئه مرؤ ناگه مه ناو بازار،
مالهومالیشم پئناکری. وا چاکه پرووبکه مه مالله
دهوله مه ندیک داوای دوو نان بکه م. هه ر چوئیک
بی ئه مرؤ که ی پی به رمه سه ر، تا به یانی خوا
که ریمه.

لیفه شره که ی به شانیدا دا، دهستی دا
گالوکه که ی و له قه له ق که و ته ری. ئه وه نده
بایه که رایده وه شاندا به فره که بویه ی به سپی
تی هه لده سوو. فایده ی نه بوو، سه رتایا ده تگوت
له قیرت هه لکی شاوه، ره شاوی لی ده چوراوه و
به دوایدا خه تیکی ره شی له سه ر لاپه ره ی به فری
سه ر زه وییه که ده کیشا، به لام له و وه خته دا کئ
هه بوو ئه وه نده ورد بی خه م خه ته بخوینیته وه
و به سه رهاتی ئه و تی بگا؟

له و لاوه ی هیندی خانووی قورین و کشومات
کو شکیکی ته رز و به رزی به رچاو که وت له ناو

حهوشهيهكى گهورهدا له چهند لاوه له بانهكانى
دووكه ل هه لدهستا و له گه ل كرپوه و ره شه با
شهري ده كرد. وا دياربوو هو ده كان سو به يان تى
داده نايسا و گهرم و گوړ بوون. په نجره كانى
په ردهى سپيان پيوه بوو، به لام ده بيندرا به م
چلهى زستانه گوليش يان لييه. حه مه رهش
بيريكى كرده وه و گوتى:

— ييژن له و دنيا به هه شت هه س، كه چى ئه مانه
هه ر ئيسه وان له به هه شتا.

رؤيشت تا گه يشته بهر قاپيى حه وشه كه.
دهر گاكه ئه وه نده سهوز و جوان بوو نه يوئرا
به ده ست ليى دا چوونكه ده ستى رهش و
دووكه لاوى بوو، ده ترسا قاپييه كهى پيس كات
و به گژيدا بچن. روانيه ده وروبهرى خوئى،
داريىك، به رديك بدوؤزيتته وه پيى له قاپييه كه
بدا. به فر هه موو شتيكى داپوش يبوو، هيچى
ده س ئه كه وت. ئاخرييه كهى چه ند مستى له
قاپييه كه دا. ده ستى كه هه ر ئيسقانى پرووت بوو
ته قهى له قاپي هه ستاند، وه كو به دار ليى دهى
دهنگى دايه وه له ناو حه وشه كه.

كابرايه كى سه ر زله، به سه رى پرووت و باوه شئى
قژه وه، كوليرت له لاملى ساوييابه چه ورى
ده كرد، سه رى له په نجره يه ك ده ره يئا و

نەپراندى: سەعە ئەوۋە كىيە بەم بەيانىيە لە قاپى دەدا؟

حەمەپرەش گويى لە دەنگى كابرا بوو، لە دلى خويدا گوتى: بەگم، بىژم چى! داوھلى پرەشە، واديارە گەدايە.

حەمەپرەش گوتى: خىرومەندا! خوا نەبىرئى، فرە برسيمە، دونانم بەدەنى.

سەعە قىژاندى بە سەريدا: برۆ بەرپى خۆتەو، كابرا! خانم لە مال نىيە، چۆتە حەمام.

حەمەپرەش سەرنجى بەژن و بالاي سەعەى دا، لىوھ چرچە كانى تا لاي بناگويى لىك ترازان. ئەگەر ئىنسانىكى ساغ و تىر و تەسەل وايە زوو دەزانرا خەرىكە پىبەكەنى، بە دەنگىكى كوتوپرەوھ گوتى:

—كۆرە، جوان خاسەكە، خاسيان وتووه «ھەر كەس گويىز لە ھەمانەى خوى ئەژمىرئى». تۆ گويىت پىوھ نەبوو، من داواى نانم كرد. خانمى چى؟ من برسيمە، شتىكم گەرەكە بىخۆم، شتىكم گەرەك نىيە گەمەى لە تەكا بكەم!

عادەتى بازار

لە بەغدا كە لە حەيدەر خانەووە بە جادەى رەشىددا، بەرەو «بابششەرجى» دەرپۇشتى، ھەوھەلەن مەيدان ناوى «ساحەتولئەمىن» بوو. لەو مەيدانەووە جادەيەكى كورت بە بەر خانى حاجى قەدوورىدا دەپەريەووە بو ئەوبەرى دەجلە، بەويشيان دەگوت «شاريعولئەمىن.»

پيش ئەو بەگەيتە خانى حاجى قەدوورى، كۆلانەك لەو جادەووە دەچوو بازارى مسگەرەكان، ئەو كۆلانە ئەوئەندە تەنگ بوو ئەگەر حەمال بە كۆلە تووتنەووە پييدا دەرپۇشت و رینگە دەبرا. ھەر ئەوئەندە بوو ھۆرن لىنەدەرا و پۆلىسى ھاتوچوو نەويستا بوو، دەنا دەبوو بويسىتى تا قەتارى حەمال تىدەپەرى. ئەو حەمالانە فەردە تووتنەكانيان دەبرد خانى عەبدولقادر خەفاف، يا سەراف. بە ھەر جۆر، تۆ نە حەمالى نە تووتن كرى. كابرا سەراف بى يا خەفاف، بو تۆ فەرقى نىيە. با ئىمەش وەكوو پيى بليين عەبدولقادر ئەفەندى، تا لەم چەقى رىيەدا بەدەست ناوەكەيەووە گىر نە خوين.

بەغدا وەكوو پيوازى تۆى تۆى واىە، ئەوھى بە بەرچاوەوھىە تۆى سەرەوھىە و شارەزابوونى ئاسانە، جادەيەو ئەم بەرو ئەوبەرى مەغازىيە،

لەسەر مەغازەکانەووە یانە ی حەکیم و ددانساز
 و پاریزەر و شتی لەم بابەتەن. تابلۆیان لەسەر
 دەرگاکیان، وەک و تەبکە بۆ مشتەری
 ناوەتەووە. هەر کامیک لەوانەش گۆلەیهک راز
 و نەینی خۆی هەیه. ئەمە پڕۆلەتی بەغدا یا
 تۆیکلی سەرەووی ئەو پیوازەیه. ئەگەر بتوانی
 بە نیوان ئەو تۆیکلانەدا خۆ بگەینەیتە
 ناوەرۆکەکی، شتی زۆر سەیر دەبینی. دوور
 نییە ئاخرەکی ریت بکەوێتە حەزینەکی
 «عەلی بابا» ناوەرۆکی ئەو پیوازەش پڕۆلەتیکی
 هەیه کە ناوی بازارە. بازار هەمووی سیپە و
 حەشارە بە تەنیشت یەکەووە. لەهەر حەشاریکدا
 پراوەریک دەستی داوەتە چەکی نیوگەز، یا
 تەلە ی تەرازووی ناوەتەووە و خوی مات داوە.
 نەچیر وەک لافاو لەم سەرەووە بە ساخی دین و
 لەسەرەووە کە دەرەچن، هیی وایان هەیه نیو
 گەز گیرفانی درپووە و هیی وایشیان هەیه
 کیسەکی بە تەلەووە بووە.

ئەمەش هیشتا شتیکی زۆر سەمەرە نییە.
 ناوبەناو لە نیوان ئەو سیپە و حەشارانەدا،
 درزیک، قەلەشتیک هەیه، ئەگەر خۆت باریک
 بکەیتەووە و بە درزیک لەو درزانەدا بپۆی،
 دەگەییە شتی زۆر سەیر و سەمەرە کە پێیان
 دەلین: خان. مشکی سەر خەزینە بەناوبانگە،

دەلەين مشك كونىكى پىچەلپوچى، درىژى،
تارىك ھەلدەكەنى، ئالتوون دەدى و لە قوژ
بىنىكى كونهكەيدا كۆى دەكاتەوہ. شەوانە
گالتەيان، درىژى، تارىك ھەلدەكەنى، ئالتوون
دەدى و لە قوژبىنىكى كونهكەيدا كۆى دەكاتەوہ.
شەوانە گالتەيان پىدەكا و كەيفى پى دى. ئەو
خانەش كونهمشكى سەر خەزىنەن.

خانى عەبدولقادر ئەفەندى يەكى بوو لەو
كونەمشكانە. قاپىيەكەى بچووك بوو،
حەمالەكەيان فەردە تووتن، كەتيرە، مازوو،
خورى و شتى وايان لە بەردەرگاگە دادەنا و
دەيانھينا ژوورەوہ، لە قاپىيەكەوہ تا ژوورى،
دالانىكى دووسى مېترى بوو. دەلەين ژوور
چوونكە ناويكى ديكە نىيە پى بلىين. لەوہ
دەچوو ئەسلەن حەوش بوو بىت. كەى و، چ
وختىك سەرى گىراوہ؟ نازانين! ئىستا ئەوا لە
قاتى دووھەم بانىكى قايمى بە سەرەوہىە و ئەم
حەوشەى ھۆل. لە حەواشەوہ عەبدولقادر
ئەفەندى سنوورى مولكى خۆى ديارى كردوہ،
تەنانت ھەتاویش بە خۆرايى رپى بکەويتە
ئەوى.

لە سووچىكى ئەم ھۆلە قەپانىكى گەورە وەكوو
تەلە نراوہتەوہ. لەلای قاپىيەكەوہ جىگايەك
ھەيە. پىش ئەوہ كە حەوشەكە بانى بخريتە

سەر، ھەيوان بوە. ئىدارەى عەبدولقادر ئەفەندى لەوئىيە. دوو قەنەفەى لى دانراوہ و مېزىكىان لە نيواندايە. وا ديارە ئەوانەش ھاوتەمەنى خانەكەن. بەلام شەربەرى ئاو و پەرداخەكە، بېگومان لەو قەنەفانە گەنجترن. لە تەنیشت ئەو كۆنە ھەيوانەوہ، قاپىيەكى قورس و قايم ھەيە ھەميشە داخراوہ و كليلەكەى لە گىرفانى عەبدولقادر ئەفەندىدايە. ئەو قاپىيە، ۋەكوو «زاكىر»ى خانچى دەيگوت، دەچىتە «سەراب» يانى ژىر خانىكى گەورە كە سى سندووقى پۆلاى لىيە.

پۆژى ھەوہل كە مانگى بە چوار دىنار لاي ئەفەندى دامەزراوم، ئەركى پۆژانەى منى ديارى كرد: مەخارىجى پۆژانەى مالەوہ لەو دەفتەرە بنووسە. چە ند فەردە تووتن دى و چە ندەش دەروا لەو دەفتەرە بينووسە. لە ژوورەكانى قاتى دووھەم لەگەل زاكىر گونىيەكان بژمىرن، تازە بە جيا و، كۆنەى ساغ بە جيا و، دپراو بە جيا دانين و لەو دەفتەرە بياننووسە. ئىشەكانى تریش خۆم بە پۆژدا لىرەم پىت دەلىم.

مەخارىجى مالەوہ پۆژى ھەوہل: ترى ۵۰ فلس، گۆشت ۱۵۰ فلس، نان ۶۰ فلس، تەماتە و سەوزى ۳۰ فلس، جەرىدە ۱۰ فلس.

پوڙي دووهه م: شووتی ۵۰ فلس، ئەوانی دیکه
وهک خویمان.

پوڙي سیهه م: له جیاتی شووتی، کاله ک.
ئاخری مانگ ئەفهندی گوتی: کوا دهفته ری
ماله وه؟
ئه وه تا.

حیسابی هه موو پوڙیکت ده نووسم نووسیوه؟
نه خیر، چی بنووسم؟ هه موو پوڙی ۳۰۰ فلسه.
ئه وا ئیستا ده نووسم مه خاریجی ئەم مانگه ۹
دینار.

کاکه، ئەمه ده لئی چی؟ گو تره نییه. ئەمه
تیجاره ته. «به چه وه» کچه که شم له مال ه وه
دهینووسی. سه ری مانگ به رامبه ریان ده کا،
به لکو زاگیر فرۆفیلی کردبی.

ئه فهندی عه یبه. له ۳۰۰ فلس فرۆفیلی چی
کردبی.

کاکه تو نیکاش مه که. ئەمه تیجاره ته.

باشه، ئەفهندی، باشه.

پوڙیک له گه ل زاگیر چه ند سه عات گوونیمان
جیاده کرده وه، گه روومان پر بوو بوو له
ته پوتۆز، له تینوانا ده هاژاین، گوتم، زاگیر

بچۆ دوویسی کۆلا بکره با لهو تینوانا
نهخنکین. زاگیر زۆری بهلاوه سهیر بوو، له
بیچی وادهرکهوت که له میژووی ئەو خانەدا
ههوهلین جارە شتی وادهبیستی. گوتم: بۆچی
واقت وپماوه؟ ئەوه ۳۲ فلس، پراکه زوو وەرەوه.
دانیشتبوون پیسی کۆلامان دەخواردەوه،
ئەفەندی پەیداوو، بی ئەوه سلاو بکات، به
پروویەکی گرژەوه هات دانیشت. زاگیر پیسی
کۆلاکەیی به جیھیشت و چووە گیان گونییەکان.
خۆم بهوهوه شەکەت نهکرد ئەفەندی بۆچی
پرووگرژە. پیسی کۆلای خۆم خواردەوه. بانگم
کرد زاگیر وەرە پیپیسی کۆلاکەت گەرم دەبی،
ئەفەندی، دەمی وەک مەشکەیی کۆن تەقی و
نەپاندی: کاکە، ئەمە خانە، گازینۆ نییە. تۆ
خۆت کار ناکەیی، خەریکی زاگیریشم لی
بهدەمەل کەیی؟ من خۆم پیسی کۆلا ناخۆمەوه.
ئێوه پارەتان له کوی بوو پیسی کۆلا دەخۆنەوه؟
کاسبی چۆن وادەبی؟

ئەفەندی خۆ گونییەکانمان نهگوشیوه پیسی
کۆلای لی چۆرابیتەوه. من به پارەیی خۆم
کریومه. جگە لهووش خۆ من حەمال نیم،
کاتبم، راستت پی بلیم، لهبەر تۆ نییە یارمەتی
زاگیر دەدەم، بهزەیییم بهودا دیتەوه.

بەزەيى چى؟ زاكىر خانچىيە، دەبى كارى خۇي
بكات. تۆ وادىيارە بە كارى بازار نايەي. وازانم
بۆنى «يەعیش و يەسقوت» لە مېشكت دى!

نەوہللا، ئەفەندى، من كابر ايەكى كاسبم، لەو
كوردستانەوہ هاتووم، سەرم لەم بەزمانە
دەرنەچى، ئەگەر رازى نى، دەپۆم. ئەوہندەي
بىركەوتەوہ كە شەش دىنار لە كاتبەكەي پېشوو
كەمتر بە من دەدا.

خاوبۆوہ و گوتى: باوكم، بىرام، تۆ غەريبي،
دەمەوي فېرى كاسبى بىي. عەقلى خویندەوارى
لە سەرت دەركە. پۆژى ۳۲ فلس پىسى كۆلا
مانگى دەكاتە نىزىكەي دىنارىك، كۆي كەرەوہ،
پاش چەند سالى تر بىكەرە دە سمايە و كاسبى
پىوہ بكە، بۆ خۆت دەبيە پىاو، ھەر وامان
كردوہ.

تا ئەو كاتە تەواو بەوردى سەرنجى سەر و
گۆيلاكى ئەفەندىم نەدابوو. بە راستى مشكى
سەرخەزىنم بىركەوتەوہ. سەرىكى گرمۆلە، دوو
چاوى بچكۆلە و زيت، لووتىكى بارىك، دەمىكى
دريژ، پىستىكى وەك كۆنە مەشكە. لەسەر
قەنەفەكە قوت ببۆوہ و خىرا خىرا گونىي
دەژمارد. گوتم كورە ئەوہ بۆچى دەترسى، خۆ

دنیا سەری بە پووش نەگیراوه؟ بە دەنگی بەرز
تا ئەفەندی گوئی لی بی، گوتی:

ئەفەندی راست دەکا. ئیمە کاسبین نابئ
هەلەخەرجی بکەین. لە پاشان بە چیه گوتی:
ئەم کابرایە دەرم کا لە هیچ خانیک رام ناگرن،
دەلین یا دەست پیسه، یا سەرسەرییه. کاریکی
دیکەش نازانم، منداڵەکانم لە برسانا دەمرن.

تۆزیک پیچوو ئەفەندی بانگی کرد وەرن.
هاتینە خوارەوه. مام سەعدوون و چەند کەسی
تر لە دەوکەوه کەتیرەیان هینابوو.

کاکی تۆ بچۆ دانیشە، بیاننوسە. زاکیر وەرە
بیانکیشە.. زاکیر فەردە ی کەتیرە ی

دەخستە سەر قەپانەکە و ئەفەندی خۆی
تەماشای دەکرد. بنووسە: ٨٤ کیلۆ - ٤٠ کیلۆ -
٣٢ کیلۆ - ٤٦ کیلۆ. دوا ی قرە و هەرایەکی زۆر
نرخیان بری: کیلۆی بە ٢٠٠ فلس.

هەمووی بوو بە چەند کیلۆ؟

١٦٦ کیلۆ

چوار جیگایە، ٨ کیلوی لی فریدە.

مام سەعدوون: عەبدولقادر ئەفەندی چۆن؟

ئەم کیسانە یەکی کیلۆیە کیش نابن.

كاكه ئەمە عادەتى بازارە. ئۆرە بەغدايە ، بەغدا.

۶ كیلۆی تەپوتۆز و خاكوخۆل لى فریدە.

مام سەعدوون: كورە پیاوی چاك بە ، كه تیره

دەللی جه واهیراته ، تەپۆ تۆزی چی؟

كاكه ئەمە دەللی چی؟ چەند جارت پی بلیم

عادەتى بازارە؟

بەللی ، دەمینیتەوه ۱۵۲ كیلۆ.

بیکه به باتمان.

ده باتمان و دوو کیلۆ.

نا ، نا ، وانیه كه متر دهكات.

بو چی وانییه؟ ۱۵۲ كیلۆ ، هەر باتمانی ۱۵

کیلۆ ، دهكاتە ۱۰ باتمان و دوو کیلۆ ، ئیتر چی؟

خۆ شتیکی ئەوهنده زۆر نییه.

كاكه غەلەتى ، عادەتى بازار ۱۶ به ۱۵یه.

تیناگەم ، ۱۶ به ۱۵ یانی چیی؟

دەزانم تیناگەى. تاوانی خۆمه تۆم پراگرتووه.

شانزده کیلو دەژمیرن و دەلین ئەمە پازده ،

دایده نین به باتمانیک.

هیندهم پی سەیر بوو دام له قاقای پیکه نین و

گوتم: دەى جا با ئەمەش عادەتى بازار بی هەر

۱۶ دیناری بۇ دەژمیرین و دەلّین ئەوہ ۱۵ دینار.

مام سەعدوون گوتی: ئەو کیشەییە ی ناوی. ئەو میزانە چۆنی حیساب دەکات بەو پییە پارەم دەدەیی باشە، دەنا دەیبەمە خانیکی دیکە.

کۆرە ئەمە عادەتی بازارە. لە ھەموو خانیک ھەر وایە.

من عادەت و مادەت نازانم. ھەر ئەوہیە پیم گوتی.

ئەفەندی لە توورەییان چاوی دەریپەریبوو: باشە دەکاتە چەند؟

۳۰ دینار و چوار سەد فلس.

دیناریکیشی ئەرزییە و قەپانی لی دەرکە.

۶۲ دینار و چوار سەد فلس.

۴۰۰ فلسەکەش حەمائی زاگیر.

مام سەعدوون و ئەوان رۆیشتن. ئەفەندی گوتی: چەندی مانگە؟

۱۵ ی مانگە.

بگرە، ئەوہ دوو دینار و، برۆ بەرپی خۆتەوہ. تۆ بە کاری بازار نایە.

بیهینه، ئەمما ناوی مەبە

کۆشکی ئاغایی وەکوو کوندەبە بووی گەرۆل بە
بەر بەرپۆچکی دێی «سەرکەل» هوه هەلنیشبوو.
لە هیندی جی پاسارە ی بانەکان کەوتبوونە
خوارەوه، لە هیندی جیشدا چۆرابوون، دەتگوت
دەمی گزیری پیرە لەبەر کپووساندنەوهی
ئیسقانی پاشخوان و چەقە ی زۆری چەند ساڵە
لەگەڵ بیگارچیەکان دانی تاق و واز کەوتوو
و، ئەوهی ماویشەتەوه خوار و خێچ بووه. لە
میژ بوو پلووسەکەکان بەر ببوونەوه و چاییان
پێ لێنرابوو. شۆلاوگە ی باران کەندەری
خستبووه دیوارەکان و دەمیان لە گوندی
سەرکەل داچریبوو، دەتگوت قەستیانە ئەو
چەند ماله پەعیەتەش کە لە دیدا ماون بە گاو
گوێر و شیناوەردەوه قووت بدەن.

بەردەکان سەریان لە سواغەکان دەرھینابوو،
ددانیان لە ریچەوه بردبوو، لەوه دەچوو
نیازیان وا بی خۆیان لە بەندی دیوارەکان
رژگار بکەن.

بەشی دەرەوهی قەلا، دیواخان و پیشخانە،
تەویله و کادین، هیشتا بە پێوه بوون.

دیواریان بە دەرەوه و بانیان بە سەرەوه مابوو.
بەلام نە لە تەویله حیلە ی ئەسپ و ماین

دهات، نه كادین سپیایی كای تیدا دیار بوو. له بن میچ سیسره دهیانخویند و له خواریشهوه قالونچه رَمبازییان دهکرد.

سالیک بوو فەرشی دیواخانه که فرؤشرابوو، بهره کانی پیشخانهی لی راخرابوون. ههموو شتیک له مالی مهجید خان بهرهو سووک و چرووکی دهرویشست. ئەم بهرانه نهبی ریز و حورمه تیان پهیدا کردبوو له پیشخانهوه هاتبوونه دیواخان و جیگای قالییان گرتبووه. تاقه ههسیریکیش له مزگهوت پهروهوزه ببوو هاتبووه قوژبنیکی پیشخانه که.

دهزگای دهرهوهی مهجیدبهگ به سی شتهوه دهگهرا: فهرهجی فهراش، ههلوئی تانجی، ئیستره بۆز. شهوانه ئیستره بۆز فهرمانرهوای شهشدانگی تهویله بوو، سهربهخو دهیزه پراند. ههلو لهسهه کوته ههسیره کهی پیشخانه و فهرهجیش له مزگهوت دهخهوتن.

تازه تاو له ناو ئاواپی کهوتبوو. فهرهه له مزگهوت هاته دهرهوه. نۆرهی مالی سوؤفی رهحیم بوو، چوو سهوه تهیهک کاو جامی ماستی لی ئەستاندن. کایه کهی کرده بهر ئیستره بۆز و، ماسته کهی برده ژوورهوه بو بهر چایی ئاغا. هاتهوه له گويسوانه ی کادینه که پینج شهش

لقی دار هیئا و کوورهی دهیوهخانهکهی داخست ،
 هه‌لۆی له سه‌ر چه‌سیره‌که ده‌رکرد و له جیگای
 دانیشته. تاویکی پیچوو مه‌جید به‌گ په‌یدا بوو ،
 به‌ کاوه‌خۆ هه‌نگاوی هه‌لده‌هیئا. له‌گه‌ل هه‌موو
 هه‌نگاوێک که‌وشه‌کانی قاجیان دقۆسته‌وه. هه‌ر
 دوو ده‌ستی نابوو هه‌که‌له‌که‌ی ، په‌سه‌می
 ئا‌غایه‌تی به‌جی ده‌هیئا و له‌ شنه‌بای ساردیش
 شار‌دبوونیه‌وه. مه‌جید به‌گ هاته‌ ژوو‌ره‌وه له
 په‌نا کووره‌که دانیشته. فه‌ره‌ج وه‌ک ده‌ست بو
 ژێژک به‌ری ، سه‌رینیکی تووکی گه‌وره‌ی چلکن
 که‌ به‌رگه‌که‌ی له‌ دوو سه‌ی جی درابوو ، لای
 په‌نچه‌ره‌که‌وه له‌ جیگای دوینی ئیواره‌ی ئا‌غا
 دانرابوو ، به‌ ئه‌سه‌پایی هه‌لیگرت و هیئای له
 پشت ئا‌غایه‌وه دایئا. مه‌جید به‌گ پالی داوه و
 گوته‌ی: بچۆ نان بیئه. فه‌ره‌ج تاویکی پیچوو
 سینییه‌کی گه‌وره‌ی هیئا دوو نان و پیاله‌یه‌ک
 ماست و سه‌ی ئیستیگان چای له‌سه‌ر بوو ،
 له‌به‌رده‌م ئا‌غا دایئاو چوووه‌ په‌شخانه.

مه‌جید به‌گ به‌ ده‌م وتووێژه‌وه ، چه‌ند پارووی
 نان و ماست خوارد و دوو ئیستیگانی چا
 خوارد‌وه. چاوی بریبوو سینییه‌که و که‌وتبووه
 ده‌ریای خه‌یالاته‌وه. ده‌ستی شاره‌زای
 به‌رپه‌ش‌تینه‌که‌ی بوو. له‌ خۆیه‌وه قوتوو
 سیخاره‌که‌ی ده‌ره‌یئا ، سیخاریکی پیچاوه و به

ئاگرى كورەكە داىگىرساند. پزىسكىك ئاگرى
پەريپە پىشتى دەستى. وريا بۆۋە و بانگى كرد:
وەرە لاي بە.

فەرەج ھات سىنىكەي لابرە. مەجىد بەگ
ناوبەناو مژىكى لە سىغارەكەي دەدا و بە وردى
دەپروانىيە مېچى دىواخانەكە. تۆر و رايەلەي
جالجالۆ كەي نەدەدى، ؛ فىكرى دوورتى
رۆيشتبوو، لەبەر خۆيەو دەيىژارد:

يەك... دوو... سى... تا گەيشتە سى.

فەرەج واي دەزانى مالە رۆيشتووەكان دەژمىرى.
لە پىشخانەو ھەلدايە: نەخىر ئاغا، بىست و
پىنج.

مەجىد بەگ ئەوئەندە نوقمى خەياللات بوو گوئى
لە فەرەج نەبوو، مژىكى دىكەي لە سىغارەكەي
دا، دووكەل نەھاتە دەمى. قونچكە سىغارەكەي
فت كرد. دارجگەرەكەي چەقاند بەر پىشتىنى و
ھاتەدەرەو.

بۆرەو قۆرەي گاو گوئىر ورياي كردهو. تەماشاي
كرد ئەوا مالئىكى دىكەش خەرىكى كۆچ كردنە.
تاوئى لووتى داژەند و، لە پاشان لەبەر خۆيەو
گوئى: بە گوئىر بابىەو، با بروا. دارى
خانووەكە بەشى مانگىكى كورەكە دەكات.
مەجىد بەگ رۆيشتە مالەو. سىنىكە بە سى

ئىستىكان و پيالەيەكى خالىيەوہ لەوئى
دانرابوو، خەيالآتەكەى ديواخان سەرى لىداوہ.
گوتى: ئەرى خانم! تۆ پىم نالىي ئەم سىنيە بو
چى وايە؟

زارا خانم گوتى: سىنى چىيەتى؟ چۆنە؟

كچى! ئەوہ دەلىي چى؟ بىروانە ئەوہندە گەورەيە
گىرەى لەسەر بگىرە. لە ديواخان تەماشام
دەكرد نانەكانيش بە حال لە قووژبنىكدا ديار
بوون. ديواخانەكەش دەلىي و شترخانە ئەوہندە
بەرز و گەورەيە سى ئالوودارى تىدايە.

جا بو نالىي ئەويش لەبەريەك رەويوہتەوہ.

بەلى، بەلى، ئەسلەن ھەموو شتىك لەبەريەك
رەويوہتەوہ. كەوشەكانيشم ئەوا بە حال بە
پىمەوہ گىر دەبن. بىروانە كەواكەى بەرم، دەلىي
عەبايە، دوانى وەك منى تىدا جى دەبىتەوہ.

كۆرە! قسەى چا بکە، ئابروومان دەچى.

چۆن بىرواناکەى؟ تۆش ھەر واى. دەلىي كىژۆلەى
كراسى داىكت لەبەر كردووە.

زارا خانم ھەناسەيەكى ھەلكىشا و گوتى: ئەو
رەعيەتە بىوہفا و ناپياوانە بە جىيان ھىشتىن.
لە دىيەكى چۆل و ھولدا ھەر چاكە شىتتىش

نابین. سهیدی زهنبیل ئاور له عهمر و مالیان بهردات.

میمکه پیروژ، ژنی لالو ره حمان، که بو خواحافیزی هاتبووه لای خانم، گوتی ئەپروۆ خانم گیان، تو خوا بو دوعای شهر له هاو مالّه کان دهکهی! ئەوانیش وهک تو پوۆلهی شیرینیان ههیه.

میمکه پیروژ ئەهی تو خوا ئەوه پیاوتیه له گهڵ ئیمههی دهکهن. ئەوه وه فا و ئەمهکه! دئییهکه تان چوۆ کرد وئیمهتان به تاقی تهنیا بهجی هیشت؟ خانم گیان بلین چی؟ ئەوهی لای خواوه بی خوشه. ئاخر چی بکهین. بهخوا ئەرکتان زور قورسه. تا پیمان کرا خزمهتمان کردن. ئیستاش له پهروپوۆ کهوتوون. ناشکوری نهبی دئییهکه نهگبهت گرتووویهتی.

دهلین بهشکهم خوا له جییهکی دیکه دهروویهکی به خیرمان لی بکاتهوه و نهگبهت بهرمان بدا.

خانم له قسهکانی میمکه پیروۆ «خوا»، «نهگبهت»، «دهرووی خیر»... فیکریکی به لدا هات و گوتی: میمکه پیروۆ به دلاییهوه مهگره، لهگهڵ توۆم نهبوو. ئیوه رهعیهتیکی باش بوون، تا توانیتان له گهلامان مانهوه، به خیرچن، خیرتان بیتهپی.

خانم گيان! دەم خۆش. قەت دوغاي شەر له خەلك مهكەن. ئيوه نهجيمزادەن. ودمى باش نيه. به خيىرچى، ميمكه پيروۆز، به خيىرچى...
كارتان راست بى!

ميمكه پيروۆز روڤيشت. زارا خانم قيژاندى به سەر مهجيد بهگدا. عەمرت. نه ميني. سەر سهپولهى بى دەم و پل و دەسته و ستانه. تو كهى پياوى. منيش نهگبەت گرتمى، چارهه له چارهى تو نووسرا.

ديواخان وهك وشتر خانه وايه وسيني بو گورهيه؟ ئاقل له ميشكتدا نهماوه. به ديار ئه و پيرهژنه رهعيه تهوه ئهه قسانه دهكهى. ئهوانه به خويى سهرمان تينوون. هەر دەرپوا و دهيلى. ئاخريه كهى بو مان ده كاته به يت و باويك و ئابروومان دهچى.

جارى جارانه، سيني نانى گهنمه سهردارى شانەوشان دايپوشى، شەش حەوت قاپ و دەورى له سهەر بى؟ دوو نانى وهك باله ميشووله سيني له كوئ پرده كاته وه؟ ئاقلت بهوه ناشكى له برسانا و له بهر خەم و خەفەت وهك چيلكه وشك هه لاتوووين، كراس و كهوامان لى بووه ته عەبا، ديواخان چۆل و هوۆل و پرووت و قووت؟ وشترخانه، ئهى چيهه؟

تازە بۆم دەبېتەوہ ئاغا و لە دیوا خانە نان
دەخوا. چاکە دئیەکہ چۆلە و کہسی تیدا نییە،
دەنا دەبووینە پەند و مەخسەرە.

مەجید بەگ وەکوو قەلەموونە لووتی بەسەر
لچیدا شۆر ببۆوہ، چاوی بریبووہ عەرزەکہ. بە
کزییەکہوہ گوئی: بۆلیم چی؟ مەنیش دەزانم
دیواخان و میواخان وەختی بەسەر چووہ. گوتم
بەرە جیژنانە. جارێ با وا بێ، بەلکوو
رەعیەتەکان پۆژی جیژنانەمان بۆ بێنن، جا لە
پاشان بەرەو مەرەکان کۆدەکہینەوہ.

جیژنی چی؟ تازە بە تەمای جیژنانە؟ ئەوا
ئەمپروۆش مایکی دیکەیان پۆیشست. ماوہتەوہ
چوار مال، ناگاتە جیژن ئەوانیش بار دەکہن.
بە تەمای جیژنانە خۆت لەسەرمانا دەکوژی؟
هەستە برۆ بۆ زەنبیل، بەلکوو سەییید
ھیمەتیکمان بۆ بکا، فەرەج کہوتە پێشی و
چوونە زەنبیل. نە وەک جارن بارگە و بنەمی
پیبوو و نەدیاری و سەوقات. کہس خۆی
تینەگەیاندا. شەو لیفەپەکیان بۆ ھینا لە
خانەقا، چووہ ناو دووتۆیی لیفەکہوہ. لە
خەویدا لای وابوو جاری جارنە، سەردەمی
دەسپۆیشتنییەتی. خەبەری بووہوہ، بە دەم
خەوہوہ بانگی کرد: کێ لەوئیە؟

فەرەج گوتى: بەلى ئاغا.

شتىكم پيدا دە، ساردە.

هيچ نيه، جلى ئىسترەكە نەبى.

بيدەنگ بە، سەگباب.

تاويكى ديكەي پىچوو، سەرما زورى بۇ هينا.
بانگى كرد: فەرەج شىتىكم پيدادە، زورم
سەرمايه.

فەرەج گوتى: ھەر جله ئىسترەكە ھەيه، هيچى
ديكە نيه.

مەجيد بەگ وتى: وست بە، كەرە.

چاوى چۆۋە خەو، لە خەويدا زارا خانم لىي بە
دەمدا ھاتوۋە، گەزارە دەكىشى و ئەوى بەسەر
زاريدا دى، پىي دەلى: داچلە كا. لەسەر مانا
دەلەرزى. گوتى:

فەرەج، زورم سەرمايه، عىلاجم بکہ.

فەرەج گوتى: ئاغا، بەم شەۋە كى چاوى لىيە،
قەي چى ئەكا؟

با جلى ئىسترەكەت پيدا دەم. مەجيد بەگ گوتى:
باشە، بيھينه، ئەمما ناوى مەبە،

تاج و تەختى كۆيخا ھۆمەر

چەند سال پېش شەرى دووھەمى جىھانى، ھەر
لە بەيانىيەوۋە پۋژىك لە بازارى مەھاباد،
سەودا و كرپىن و فرۆشتىن وىستا. دوو كاندارەكان
كە ھەموو شىتېك بە گەزى خۇيان دەپيۇن، ۋە
ھەموو شىتېك بە سەنگ و تەرازوۋى خۇيان
دەكىشىن، تا گەز و تەرازوۋىيان لە كاردا بى
بەتەنگ ھىچەوۋە نىن، دنيا ژىروژوور بى، ھەر
ئەوان فرۆشيان بى، پەكيان پىناكەوۋى. ئەو
پۋژە نيوگەز ۋەكو مقاشى ھاۋىن لەۋلاۋە
كەۋتبوو، تەرازوۋىش مريشكە بەكوركت تىدا
بنايەتەوۋە. كوتووپر چپەچپ كەۋتە بازار. يەك
لە يەكى دەپرسى: چ باسە، كرمانچ ئەمپۋ
بۇدەرمانىش دەست ناكەوۋى؟

زۆرى پى نەچوو زانرا: سەرباز دەۋرى شارى
گرتوۋە، سوخرەيە، ماين، ئەسب، وشتر،
گويدريژ، ھەرچى بە كارى سوارى و بارى بىت
بە سوخرە دەگىرى.

ئەمجار خەلك زياتر تىنوۋى دەنگوباس بوون.
چيە؟ چ قەۋماۋە؟ كەس نە يدەزانى! كەسشىش
نەيدەۋىرا زۆرى لى بكوئىتەوۋە. كاروبارى لە
شكرى دەۋلەتە و نەينىيە، لىكۆلېنەۋەى باسى
سەرە.

دوو سى پوژى پيچوو، ورده ورده سوخره براوه
و وهزع هاتهوه دوخي خوئى. دهنگوو باس بلاو
بووه:

به شيك لهو له شكرهئى له مه هاباده، چووه بو
ناو «گهوركان» پاشان خه بهر گه يشت كه له
گهور كانيش تيپه ريوه و به رهو سه رده شت
پويشتوه. ئيتر دهنگو باس وشكارى هات.
هيئديك ده يانگوت: رهنگه ئه مانه چووبن هيى
سه رده شت بگورن. هيئديكانيش ده يانگوت:
رهنگه لهو ناوه شهر بيت. هاتوچوو بو
سه رده شت نه بوو، نه يانده هيشت هيچ كهس
ببيسى. ئه وه ببوره مه ته لو كه يهك كهس
نه يتوانى هه لبيئى. تا شين و شه پور له مالى
«حه يدهر عه لى خان» دا كهوت. حه يدهر عه لى
خان ئه فسهرى فه رماندهئى به شى شه ست تيرى
ئهو له شكره بوو كه چووبوو سه رده شت.
دهر كهوت كه سه يد عه لى خان كوژراوه.

خه لك له ژوو مارهى سه ر بازه كوژراوه كان
كه وتنه خو. يه كئى ده يگوت: سه د سه ر باز
كوژراوه.

يه كيك ده يگوت: دوو سه د هيى وابوو ده يگه ياند
پيئچ سه د. هيئديكيش ده يانگوت قه لاجو يان
تيخراوه و چوله كه كوژيان نه ماوه.

خەلك ئەوەندەيان ھەز بە ھەوتانی لەشكرى دەولەت دەکرد، ئەوەى لە دایاندا بوو بە زۆرکردنى ژمارەى سەربازە كوژراوەكان دەریان دەبڕى و، بەم جوړە كفتوكۆى دلى خویان دەپشت. بەلام سەرلەبەرىش بتگرتاتە قسەیان بى ناوەرۆك، نەبوو، چوونكە ئەو بەشە لەشكرى دەولەت كە لە سەردەشت بوو ھىچى پى نەكرا.

دەولەت نەیدەویست وەكو جارن-كە لە ھەر لایەكى كوردستانی ئێران جوولانەو ھەك ببوایە تھەنگى بە ھەلى ئاڭاى ھاجى ئىلخانى و قەرەنى ئاڭاى مامەش و چەند سەرۆك ھەشیرەتى خۆفرۆشى دیکە كۆدەكردهو و جوولانەو ھەكانى كوردى بە كوردەكان دەخكاند - ئەمجارىش وا بكات.

دولەت خۆى بە دەستەلاتدار دەزانی، ئەوانیش چەك چن كرددبوو، ئیتر نەیدویست جارىكى دیکە چەكیان بداتەو ھەست. دەیگوت؛ «پەش ھەر پەشە». ئەمانە با خانینی گەلەكەشیان بن، ھەر كوردن و جیگای بروانین.

تەشیدەویست لە شارەكانى دیکەو ھەشكر بیئى. تا خەلك نەزانن ھیشتا كەسى وا ماو ھەتوانى لە زەمانى پەزاشادا سەرى دلى ھەلاوى.

له تارانەووە فەرمان درامەسەلەکه له کورتی
بیرنەووە و پووش بەسەری کەن.

فەرماندەکانی لەشکری «ورمی» و «مەهاباد» و
«سەردهشت» کەوتنە راو تەگبیر. ئاخرییهکە
بەریاریاندا له گەڵ کویخا هۆمەری سوۆیسنی و
تووێژ بکەن. «کێ ئەم زەنگۆلە له ملی پشیلە
بکات؟» دەستیان کرد بە پرسیار لەو بازرگان و
دەربەگانهی سەر بە دەلەوت بوون. بە هەموویان
«کا حسین» یان دۆزییەو.

کا حسین هەم سەید بوو، هەم بە راویژی دەمی
عەشایری دەزانی. کاتی شەری هەوێ جیهانی
میرزای با پیراغای مەنگۆر بوو. له پاشان به
نۆره میرزای عەلی ئاغای حاجی ئیلخانی و
قەرەنی ئاغای مامەش بوو. سەرۆک
عەشیرەتەکان دەیانناسی و بە پیاویکی ئاقلیان
دزانی. چەق و تەقی دنیای زۆر دیبوو. له شەری
هەوێ جیهاندا که لەشکری عوسمانی له
سابلاخ «مەهاباد» بوو، داوایان له پیراغا کرد
بە خۆی و لەشکرەکییەو بەچی بۆ «خەزا» با
پیراغا بە کاحسیندا وەلامیکی زۆر تۆند و تیژی
بۆ ئەفسەری عوسمانی ناردهو. ئەفسەری
عوسمانی که دەستی نەدەگەیشته باپیراغا،
حوکمی ئیعدامی کا حسین دا.

كا حسين به تكاي قازى قازى عهلى باوكى قازى محهمهدى شههيد پزگارى بوو. كه لهشكرى رووسى قهيسهري هات و لهشكرى عوسمانى شكاند، پوژيک كا حسين بو كارى باپيراغا دهچووه سابلانخ. له ريگا تووشى دهستهيهك سالداتى رووسى بوو، سالداتهكان كه بو كابرايهكى ديكه دهگهپان، بههلهچوون و كاحسينيان گرت، وه لهگهله ديلي ديكه نيپردرا بو قهفقاز، تا له شورشى مهزنى ئوكتوبردا بهربوو، هاتهوه.

كا حسين كه بهسارد و گهرمى پوژگار قال ببوو، بو ئهم كاره ههلبژيپردرا، وه له گهله ئهفسهريك نارديان بو لاي كويخا هومهر له گوندى «قهلهپهشه»

كا حسين گوتى: فهريماندهى سهردهشت له پيشدا پياوى نارديبووه لاي كويخا هومهر، كه له لايهن دهولهتهوه دوو كهس دهنيردرين بو وتوويز، كويخا هومهر قبولى كردبوو. لهسهه ئهوه بهلينييه كهوتينهري. كه له سهردهشتت دهركهوتين و گهيشتینه ناو نزار، دوو كابراى سويسنى پروتهله له بن دهوهنيك دهرپهري، تفهنگهكانيان قايشى پيوه نهبوو، له جياتى قايش بهنيان تيخستبوو. پرسسيان چ كارهن، بو كوي ده چن؟

گوتمان: له لايه ن دهولتههوه دهچين بو لاي
كويخا هوّمهر.

گوتيان: راولهستن تا پرس بكهين.

يهكيان رويشتت، دواي نيو سهعات هاتهوه
گوتى: با برؤن.

رويشتين، گهيشتينه بهندهيى، ديسان دوو
سويسنى له بن داريك دهرپهرين:

چ كارهن؟ بو كوي دهچن؟

له لايه ن دهولتههوه دهچين بو لاي كويخا
هوّمهر. راولهستن، با پرس بكهين.

يهكيان رويشتت و دواي سهعاتيك هاتهوه،
گوتى: با برؤن.

به دؤلى قهلهرهدا بهربووينهوه. له شيويك
دوو سويسنيمان لى دهبهري:

چ كارهن؟ بو كوي دهچن؟

له لايه ن دهولتههوه دهچين بو لاي كويخا
هوّمهر.

راوستن، با پرس بكهين.

يهكيان رويشتت و دواي سهعات و نيويك
هاتهوه.

گوتى: با برؤن.

رۆيشتين تا گه ييشتينه بهر حه وشه يهك كه به
تهيمان گيرابوو، چه په ريكي گه وره ي پيوه بوو.
سوئ سنييهك به تفهنگه وه لهو ديوي چه په ره كه
راويستابوو.

چ كارهن، له چي ده گه پرين؟

له لايهن دهوله ته وه هاتووين بو لاي كوئخا
هؤمه ر.

بانگي كرد: پيرؤت! ئه مانه ده يانه وي بيئه لاي
كوئخا هؤمه ر.

دواي چاره گه سه عاتيك پيرؤت له هيواني
هؤده كه يه وه بانگي كرد: با بين.

رؤيشتين گه ييشتينه هه يوانه كه. پيرؤت له
هه يواني هؤده كه وه بانگي كرد: با بين.

رؤيشتين گه ييشتينه هه يوانه كه. پيرؤت گوتي:
راوهستن.

پيرؤت چوه ژوره وه. چ ببينين؟ سهير و
سه مه ره! هؤده يه كي قورين، ديواره كاني به
دووكه ل رهش ببوو، ميچه كه ي قورماوي بوو،
تاقه په نجه ريكي چووكي تيدا بوو بو سه ر
هه يوانه كه، شووشه كه ي به دووكه ل رهش
داگه رابوو. هيچي لي رانه خرابوو. له ناوه راستي
هؤده كه دا كورسيه كي زستاني كه له سه ر

تهنور دایدهنین و لیفه‌ی پیدای دهن و له
 دهوری دادەنیشن، دانرابوو. کوئخا هۆمه‌ر
 له‌سه‌ر کورسیه‌که دانیشتبوو، لاقیکی نابوو
 سه‌ر لاقیکی، به‌سه‌ر سه‌ریه‌وه سه‌وه‌ته‌یه‌ک به
 به‌ن به‌داری میچه‌که‌وه هه‌لاوس‌رابوو. کوئخا
 هۆمه‌ر سه‌ری کردبوو به‌بن سه‌وه‌ته‌که‌دا کوئخا
 هۆمه‌ر نه‌ته‌ماشای کردین، نه‌وه‌لامی داینه‌وه.
 پیروٓت قه‌لیانیکی تی‌کرد و دایه‌ده‌ست کوئخا
 هۆمه‌ر. کوئخا هۆمه‌ر ناوبه‌ناو مژی له
 قه‌لیانه‌که‌ده‌دا و چاوی بری‌بووه‌په‌نجه‌ره‌که.
 ئیمه‌ش ویستابووین. کابرای ئەفسه‌ر سپی
 هه‌لگه‌رابوو، له‌بیچی و ده‌رکه‌وت لای وایه
 به‌ده‌ست ئەم دیو و درنجه‌وه هه‌زار گیانی پی‌بی
 گیانیک به‌ساخی ده‌رناکات. به‌چاو ئیشاره‌م
 لی‌کرد: نه‌ترسی. دوا‌ی تاویک کوئخا هۆمه‌ر
 گوتی: پیروٓت، چای بی‌نه.

پیروٓت چایه‌کی هی‌نا و داینا. کوئخا هۆمه‌ر
 ناوبه‌ناو مژیکی له‌قه‌لیانه‌که‌ده‌دا و قومیکی له
 چایه‌که‌ده‌خواردوه‌که له‌قه‌لیان و چایه‌که
 بووه، رویکرده‌ئیمه‌ و گوتی: ئیوه‌کی‌ن؟ ده‌لین
 چی.

گوتم کوئخا هۆمه‌ر: ئەمه‌ره‌سم و باری
 کورده‌واری نییه‌. له‌هه‌موو مالیک ری‌ز و
 حورمه‌ت له‌میوان ده‌گرن. ئیمه‌میوانی توین.

به لئ، كه دهستان ناروات، ئەم قسانه دهكهن.
ئىستا قسه تان چيه بيلين.

له پيشدا پياويان ناردهووه لات قبولت كردبوو
ئيمه بيلين. ئەوا له لايهن دهوله تهوه هاتووين
قسه ت له گه ل بكهين.

چون هاتن؟

له سه ردهشت كه وتينه ري و ئەوا گه يشتووينه ته
ئيره، لاي تو.

نا، نا، به وردى بوم بگيرنه وه، تووشى كى
هاتن؟ چيان لئ پرسن؟

به وردى هه مووم بو گيرايه وه، چهند جار
رايانگرتين، چهند لئ پرسين؟

به وردى هه مووم بو گيرايه وه، چهند جار
رايانگرتين، چهند برسى و توونى بووين.

گوته: لي ره، لهم هوده يه دا چون؟

گوتم: وه لامى سلاوت نه داينه وه، ماندوو
نه بوونيت نه كردين. له و ساوه تا ئىستا به پيوه
راتگرتووين.

قسه ي چيم له گه ل دهكهن. ئەمه وه لامه كه تانه.
كرده وه ي پياوه كاني دهوله ته كه تان له سه ردهشت
له گه ل ئيمه ئاوايه. به شايه كه تان بلين
كرده وه ي پياوه كاني باش دهكا و وهكو ئينسانان

دەبزوونەو، ئەوا باشە. ئەگەر ھەر لەسەر ئەم
پێودا نانەش دەپۆن، ئەو تاج و تەختی ھەیه،
منیش ئەمە «ئیشارەى بۆ سەووتەكە کرد» تاج
و، ئەمەش «ئیشارەى بۆ كورسەییەكە کرد»
تەختەم. دەسا دەست و قەووت لە خوا. كویخا
ھۆمەر دەرفەتى نەداین قسە بکە، گوتى: پیرۆت
بیانبە.

پیرۆت بردینیە ھۆدەییەكى گەرەى پروناك و
خاوین، قالیی لى پراخابوو، پال و پشتی لى
دانرابوو، سەماوەر قولتەقولتی بوو. دانیشتن،
چایان بۆ تیکردین. دواى تاویك كویخا ھۆمەر
ھات و لای خوارەو دانیشتن. بە پروخۆشیەو
بە خیرھاتنیكى گەرم و گورپی کردین. نان و
خاوینىكی باشیان ھینا و نانمان خوارد.

گوتم: دەى كویخا ھۆمەر، ئیستا با قسان
بکەین.

قسەى چى بکەین؟ «قسەى ھەزارە یەكى
بەكارە». من وەلامى ئیوہم دایەوہ. تۆ پیاویكى
ئاقلى.

بروا ناکەم تینەگەشتى. مالاوايىمان لیکرد.
كویخا ھۆمەر زۆر بە حورمەتەوہ بەرپی کردین.
ھاتمەوہ، سەر لەشكرم تیگە یاند تاوانى
ژاندرمەیه سويسنییەکانى ئەوہندە ھەراسان

کردووه ناچار بوون به گژ دهولته تدا بچن. دهولته قهدهغه ی کرد ژاندارم به خاکی سوئسنیدا بچی. بو کاروباری ئهوی دایره یه کیان دانا به ناوی «دایره ی ئینتیزاماتی عه شایری»، کابرایه کیان کرده سه روکی ئه و دایریه به ناوی «سه رهه نگ پزیشکیان» سه ربازه کانی پزیشکیانیش پاش یه ک دوو سال ورده ورده چوونه وه سه ر پیودانه که ی ژاندارم، تا پژی می ره زا شا رووخا. پژی یک له پژی کانی هاوینی سالی ۱۹۴۱ پزیشکیان و سه ربازه کانی، وه کو سقلی رووت، به توئی کراس و ده ری هاتنه وه مه هاباد و له ویوه پژی ستنه وه بو پیته ختی شاهه نشاهی.

ئاغا ۋە جانى رۆشنە

رەشىد ئاغا لە تەمەنى لاۋىتىدا بوو. چەند سالىك بوو ببوو ئاغا. ئەۋىش ۋەك «گاي حاكم» لە تەرى دەيخوارد و لە ويشكى دەخەوت. لەۋەتى پىگەيشتبوو، شەۋ خەرىكى قومار و، رۆژ خەرىكى راو و شكار بوو. تاقە ھونەرىكى كە بووى، ئەۋە بوو لە زمانى تاژى دەزانى.

رەشىد ئاغا: ھە... ھە... رەستى ھاورىشم و قەلادەى زيوت لە ئەستۆ دەكەم، دەست و پەنجەت لە خەنە دەگرم؛ ؛ جلى تورمەت بۆ دەكەم!

تاوس، ؛ ۋەكو ژاندارمەيەك كە تازە چەند كوردى گرتبى و ئافەرىنى لى كرابى و ئەفسەرەكەى بانگى كات، يا ۋەك ژنە ۋەرزىرىكى كە بە ناو دىرك و دالدا بەدواى تاقە مانگا ونبووۋكەيدا رابكات، بە خۆشبهزى و خىراى بازى دەبرد بۆ لاي رەشىد ئاغا، ۋەخشپەى پىي نەدەبىسرا، بە قەلادەى زيوين و جلى تورمەۋە بە دەوروبەرى ئاغا دەھات و دەرچوو، كلكە سووتەى دەكرد، خۆى دەكىشاۋە و دەيقوروسكاند، پاي: ئامادەى راوو و تىبەربوونم.

ئاغا و تانجى ، پش-تاو پش-ت ، لەگەل يەكتر
هاتبوونە خوارەو. هەر چەند لە دوو پەگەزى
جياواز بوون ، بەلام سەبارەت بە پيش-ينهى
ميژوويى بى تەرجومان لە يەكتر تيدەگەيشتن .

ئيوارەى پوژيكي دەمەوزستان بوو . لە هەيوانى
ديواخانى «نۆبار» پەشيد ئاغا و تاوس بەديار
نۆكەرەكانەو، بە زمانى حال ئەو قسانەيان
دەکرد .

نۆكەرەكانى پەشيد ئاغا كە زۆربەيان لەگەل
نۆبار و ديواخانە و ئەسپ و تاژى لە ئاغى
پەحمەتى بە ميراث مابوونەو، لە هەراويى
ناودەست و باريكى دەست و پاشوو و
خۆشبهزى تاوس واقيان ورمابوو ، هيوادار
بوون خويان و ئاغيان بى گۆشت نەكات . يەك
لە دواى يەك پيروۆزبايى تاوسيان لەپەشيد
ئاغا دەکرد . لە پاشان كويخا عەولا هەليدايه و
گوتى: بە گۆريكى ئاغى پەحمەتى تىچوو،
ئەو تاژيه ديزيه تيبه . ئەگينا ئەم هەلويه و دوو
تەغار گەنمیان نەگوتوو .

پەشيد ئاغا: دەچەغەبە . دەويت باب ، ئاقلت بو
لەكار كردم! دياره ، ئەگەر حەمەو هيس لەبرسا
قۆرەى زگى نەهاتايه ، بو دوو تەغار گەنم
ليروە نەدەچوو «تيلهكو» بە شەوى

ئەنگۈستەچاۋ ، سىنگى خۆى بە گۈللەۋە نىت
و تاوس بۇ من بدزى ، دووسالى تەۋاۋە
ناوبانگى تاوسم بىستۈۋە .

لە عاسمان بۆى دەگەرپام ، لەسەر زەۋى دەستم
كەۋت ، ئەگەر زۆرت بە خىلى بە حەمەۋەيس دى
دوۋ تەغار گەنمى دستكەۋوۋە ، نەچۋە بچى ،
رستت دەكەم وتىت بەردەدەم ، كە كەرويشكىكت
كوشت دوۋ تەغار گەنم بە تۆ دەدەم .

كوپخا عەۋلا: دەباشە ئاغا. تۆ لەسەر
كەرويشكى خۆت نىي؟ من تەمالىكت بۆ
دەدۈزمەۋە ، كەيفت لىيە لە لاندە بە زىندوۋىي
دەيگرم ، حەز دەكەى تاوسى تىبەردە .

رەشىد ئاغا: دەپرۆ تەمال بدۆزەرەۋە .

كوپخا عەۋلا: ئاغا ئەۋەندەم لى بوەستە
گەرداللىك بەفر ببارى . بزانه دوۋ تەغار گەنمەكە
حەلال دەكەم يان نا؟

لەۋ كاتەدا ، تاوس رەشىد ئاغاى تىگەياند كە
ئارەزوۋى راۋى ھەيە . بە بەردەمى ئاگادا ۳-۴
بازى برد . بە حال نوۋكى پەنجەى لە زەۋى
دەخشا . رەشىد ئاغا «بە تاوس» دەك لەبەر
قەلەمبازت مرم .

«ئەوجار بە كۆيخا عەولاً»: بە سەھرى مەرف
ئاغا، سەبەينى تا چىشتانى تەمالىك
نەدورىيەو گەسكت لە سەر بارەو دەنيم؟ . كە
دۆزىشتەو جگە لە دوو تەغار گەنم، ئەو رانك
و چۆغەي بەریشم هەي تۆيە. دەبرۆ بزەنم چ
دەكەي؟

كۆيخا عەولاً: ئاغا! سويندەكەت بە گول بى. لە
بەفرى نەباريو، تەمالت لە كۆي بۆ بدۆزەو؟
ئەوئەندەم سەبر لى بگرە. بەفر عەرز سىپى بكات
جا ئەو حەلە چاوم لى بکە.

رەشىد ئاغا: ئەو قسانەي پى ناوي. باسى
تەمالت كرد، دەبى بیدۆزىتەو. دەنا دەتکەمە
تەمال و سەگت تى بەردەدەم.

بايز «يەكئى لە نۆكەرە كان، كە بە ريز لە بن
ديوارى هەيوانەكە بەديار ئاغاو وىستابوون»
لەبەر خۆيەو: عەولاً خۆي بە دەمراست دەزانى.
دەبرۆ بەم رەشانگە تەمال بدۆزەو.

جافر «يەكئى دىكە لە نۆكەرە كان»: ئەوئەندە
گەوجە پىي وايە كەرويشكىش رەعيەتە بچى لە
مالەو بە شەق بيهيننيتەو بىگار. ئيمەش
دەتوانين رەعيەت بە شەق ئەمديو ئەوديو
كەين. دەبرۆ تەمال بدۆزەو بە زمانى خۆت
پيوە بووى!

مام سه‌لیم «به حال که لبه‌ی له دهمدا مابوو،
وهختی خۆی گه‌وره نوکه‌ری مارف ئاغای باوکی
ره‌شید ئاغا بوو» به پلته‌پلته له‌به‌ر خۆیه‌وه
ده‌ستی پیکرد: ده‌ک کویر بم، ئاغا ئاوا ده‌بی.
ده‌مه‌ویست ئیستا ئاغای ره‌حمه‌تی بوایه‌م ئەم
چه‌له‌حانییه‌ی له‌ گه‌ل بکردایه. چما کاری له
پیستی سه‌ری نه‌ده‌ئاخنی.

ره‌شید ئاغا، که به به‌رسه‌فی نوکه‌ره‌کاندا
پیاسه‌ی ده‌کرد، گوئی له‌و قسه‌یه‌ بوو، چوو
پیستی باوکییه‌وه و گوتی: مام سه‌لیم! سبه‌ین
تا نیوه‌رۆم لی‌ راویسته، جا قسه‌ی ئاغای خۆت
تاقی که‌ره‌وه، بزانه‌ چۆن ده‌یکه‌مه‌ ته‌مال.

کوێخا‌عه‌ولا، هه‌ر چه‌ند باب نوکه‌ر نه‌بوو،
وه‌کو مام سه‌لیم چاوی به‌ پاشخوانی ئاغای
ره‌حمه‌تی نه‌پش‌کووتبوو، به‌لام ده‌تگوت له‌ژیر
چه‌کوشی شه‌یتان ده‌رپه‌ریوه. له‌ فروفیلی ئاغا
و نوکه‌ریدا وه‌ستا‌بوو،

ده‌یزانی ئاقلی ئاغا تا کوئی برده‌کات. ته‌گبیری
خۆی کردبوو، ئەمما ده‌یویست ره‌شید ئاغا پتر
شیلگی‌رکا. تا دوو ته‌غار گه‌نمه‌که‌ی ده‌ستکه‌وی.
رووی کرده‌ میرزا سمایلی میرزای ئاغا که
له‌ولاوه‌ ویستا‌بوو.

كتيبيكى چلكنى به دسته وه بوو: مام ميرزا بوم
كتيپه، ربه يهكت له گه نمه كه دده مي. ميرزا
سامايل: ده برؤ مردوت مري. ئيس تاكه له
قه نديليش به فر نه كه وتوو، قاموسيش ته مال
ناگري. بوت پروانمه كتيبي چي؟

كوپخا عهولا: به سهري ئه و ئاغايه ربه گه نميكت
له كيس چوو!

ره شيد ئاغا: ها... ها... سبه يني نه هاتوو، له
ته مالي نه دوزراوه و، له گه نمي وهر نه گيراو،
داخ ده باته دلي ميرزا!

نوكه ره كان: به لي، ئاغا جواني ده فهرموي.

ئه ها.. ئه ها.. ها..

كوپخا عهولا «ده يه ويست بو پي كه نيني ئاغا
زياتر سه ربكاته سه ر ميرزا»: باشه، مه روانه
كتيپه چلكنت، به سهري ئه و ئاغايه چاوت به
گه نم ناكه وي.

ميرزا «كه داخي عهولا ي له دلدا بوو»: شوکور
باوکی نه ماوه، ئه گينا بي گه نميش ده يه نايه
سه ما. كوپخا عهولا تيگه يشت مه به ستي ميرزا
ئه وه يه باوکی عهولا ره عيه ت بوو. ئه گه ر بمايه
ئه ويشي به دهردي ره عيه ته كاني ديکه دهردي.

گوتی: من نمەك بە حەرام نىم. ئاغا چۆنى پى
خۆش بى وا دەكەم.

مىرزا، كە زانىي قسە دەگاتە ناسكى، گوتى:
ئاغا حەزدەكا تەمالى بۆ بدۆزىتەو.

كوپخا عەولاً: باشە، بەلام بەو شەرتە دەم لە
گۆشتەكەى نەدەى.

مام سەلىم: ھەتىو، عەولاً تۆ شىتى؟ لەبەفرى
نەبارىو، لە تەمالى نەبوو، لە راوى نەكراو،
لە ژيانى تىبەرنەدراو، لە كەرويشكى نەكوژراو،
لە چىشتى لىنەنراو، مىرزا دەم لە گۆشتى چى
نادات؟

مىرزا: بە خوا بلىم چى؟ سەرم لەم قسانە
دەرناچى!

كوپخا عەولاً: راست دەكا. ھەر سەرى لەو
دەردەچى بۆ پەغىتەكان بپارىتەو و تكانيان بۆ
بكا. ئەو نەدى قاقەز و ماقەز خويىندوتەو و
ھاتوچۆى كردوو قسەى ئىمەى پى ھىجە.

مىرزا: تۆ بىرۆ تەمال بدۆزەرەو و واز لە من
قاقەز و ماقەزم بىنە. ھەر شتە وەختى خۆى
ھەيە. ئىستا جارى ئەوا وەختى تەمال و راو.

رەشىد ئاغا «بە دەم پىڭاي ژوورەو» عەولالا!
تاوس بەرە دەست و پاشووى لە خەنە گرە بۆ
تەمالەكەى سبەينى.

كوپخا عەولالا «بەيانى دواى نان و چا» عەولالا!
كوپخا عەولالا «كە لە پيشخانى لەگەل نۆكەرەكان
خەرىكى پاشخوان خواردن بوو، پارووەكەى بە
خرى قووت دا»: بەلى... بەلى... ئاغا.

رەشىد ئاغا: دەست و پاشوورى تاوست لە
خەنە گرت؟
عەولالا: بەلى، ئاغا.

رەشىد ئاغا: قسەى خۆم لەبىرنەچۆتەو
تەمالت دۆرييهو.
عەولالا: بەلى ئاغا.

رەشىد ئاغا: ولاغان بىنن، با بچين بۆ پراو.
تاوس لە بەر ئەسپى رەشىد ئاغاو سەمەى
دەکرد. لە بنارى «تەورەغە» پراو دابەسترا. گە
گەيشتنە شيوەلىك، عەولالا، لەپر، ھەلىكىشا
تەمال:

خۆلامى سەرى ئاغای خۆم، تەما... لە
رەشىد ئاغا تاژى تىبەردا، بەلام كەرويشك
ھەلنەستا.

عەولاً: ئاغا، بەلان كەوتوو، با بچم هەلى
ئەستىنم. پكىفى لىدا و چوو پىشەو.

دابەزى و گورجىك پەتى مى كەرويشكى دارنى
و فرىيدا دەرەو.

رەشىد ئاغا «تاوسى دووبارە تىپەردا» ها
بىگرە تاوس ها..! دەرى نەكەى ها!.. لەسەرى
منت كەوئ... تاوس يەك دوو سەرى پىداھات و
كەرويشكى هەلگرت.

عەولاً بەغار چوو كەرويشكى لە دەم تاژى
سەندەو و بە پاشكۆيەو هەلىواسى.

كە گەرەنەو عەولاً چاوى پىكەوت برايمە شەل
لە سەرمانا دەلەرزى كەچى لەبەر دەركى
مزگەوت لە گەل مىرزا وىس تاو قسەى بۆ
دەكات.

كوئخا عەولاً «بە پەلە» برايم ئەو هيش تا
نەروىشتووى؟

برايم: بۆ كوئ؟ تۆ هىچت بە من نەگوتوو.
كوئخا عەولاً: پىم نەگوتى، ئەوا گوتم، راکە
بچۆ بۆكان تەنەكەيەك نەوت بىنە بۆ مالى
ئاغا. زوو وەرەو، بۆ ئىوارى فرىاي خە!

شەو لە دیواخان بە دەم خواردنی گۆشتی
کەرویشکەو، باس باسی راو و تاريف تاريفی
تاوس بوو.

رەشید ئاغا: مام سەلیم! چۆنم تەمال بە عەولاً
پەیدا کرد؟ خۆ ئیستا ئاغا یەتی دەزانم؟

مام سەلیم: ئەو نەدی گل بەسەر ئاغا
رەحمەتیە وە یە، سەد ئەو نەدی عومری تۆ بی.
شوکر ئاغا وە جاحی پۆشنە.

میرزا «بزهی دەهاتی»: بەلیم، ئاغا وە جاحی
پوونە!

رەشید ئاغا: مام سەلیم! بە یانی دوو تەغار
گەنم بدە عەولاً، رانک و چۆغەکانیشی بۆ
دەنیرم..

شەو دیواخان چۆل بوو، عەولاً دەرویشتە
مالەو، لای دا دەرکی مالی برایمە شەل و
بانگی کردە

دەرەو، گوتی؛ برایم؛ لە دەمت دەر بی کەرویشکی
مالیت لی ون بوو، لە ژیر بیگاردە دەتپرووینم.
خۆ دوینی هیچت بە میرزا نەگوتوو؟

برايم: جا با پيشم گوتبی، چي تيدايه، ئەویش
هەر لە خۆتانە!

عەولاً: نا، نا، ئەوھ كابراییەكى شاری و دمشپره.
ئەگەر لای ئاغا باسی كرد، تۆ بلی درۆكات شتی
وا نەبووه، جا نۆره بیگارت لەسەر بیگارت
لەسەر هەلده گرم.

خه مئی په موو

هاوینی سالی ۱۹۵۶ بوو، خانه قا چۆل و هول بوو، زهوی خوا دهزانی بو جاری چه ندهم له رۆژ نیژیک دهبووه و تیشک وتینی زیاتری له خۆر و وهرده گرت. وهرزیره کان وه کو هه موو هاوینیکی دیکه به ئیش و کاری کشتو کاله وه سهریان قال بوو، نه یانده پرژا سهری مالی شیخ بدهن. ئەگەر دهر فه تیشیان ببوایه، له بهر ئەوه که نوخشه دهر نه هاتبوو، له پرویان نه دههات به دهستی خالی و بهتال بیینه زیارهت. په ردهی کشوماتی به سهر خانه قا و مالی شیخا کشابوو. له شهو و رۆژدا ته نیا پینج جار دهنگی بانگی سوفی قادری هه ورامی گۆمی بیدهنگی نه ختی دهشله قاند. له جیاتی «خه م و ته هلیله» ی سوفی و زکر و دهفی دهرویش، می شووله کان که له برسانا ئالوزابوون، تیکده هالان و ویزه ویزیان بوو.

شیخ پیش نیوه رۆ و ئیواره تا نیژیک بانگدان یا له هه وشه ی خانه قا پیاسه ی ده کرد، یا له سهر کور سییه که ی که له هه یوانی خانه قا به تایبه تی بو دانرابوو داده نیشست و دهنگی ته زبیحه که ی ده گیراو، دیار بوو بیری له داهاتی پایزی پار ده کرده وه که چه نده بوو، وه ئەمسال چه نده ده بیئت.

مه لا جه لال كه نه گهر نوٽوڙ ڪالا بوايه دهڪرا بلٽين
 ڪريڪاري ديني بوو، مانگي به پيٽج دينار بو
 پيشنوٽوڙي به ڪري گيرا بوو. وهڪو ڪريڪاري
 دهسته موڙ كه چاوي له ده مي خاوهن ڪار بيت و
 ورياي وهخت و کاتي ڪاره كه بي، گوئي له وه
 نه بوو كهس ههيه له پشتيه وه نوٽوڙ بڪا يان نا،
 له گهل ده نگی با نکه كه ده سبه جي ده خزا
 ميحرابه كه. سو في قادريش كه نوٽوڙ به شيڪي
 گرینگ بوو له ده سمايه، يا باشتري بلٽين «دهم
 مايه» ي ڙياني، له پشتيه وه. ميرزا عه ليش كه
 ڪرپوه پيچ بوو ده بوو سيهه ميان. به لام شيخ يا
 وه رهن بوو، يا به پيوستي نه ده زاني، يا
 به شڪم له ماله وه نوٽوڙي ده ڪرد، له وه خته دا
 نه ده اته خانه قا.

مه لا جه لال و سو في قادر كه قامه تيان بو يه ڪتر
 ده ستانده وه، له هه وای دهنگ و خاوي ده ميان
 ده رده كهوت ههر نه وهنده بوو نه رڪي خو يان
 به جي ده گه ياند، نه گينا هيچ له شانيان خوش
 نه بوو. ميرزا عه ليش وهڪو ره شايي له شڪر
 و ابوو، له نوٽوڙ ڪه ريڪي ساده به ولوه رڻ ليڪي
 ياري نه ده ڪرد.

نه و خانه قا وراق و گهوره يه به سي كه سه وه،
 له کاتي جه ماعه تدا وهڪو جه ماميڪي قه ديمي
 و ابوو كه جه مامچي و ناوگير و يه ڪيڪيش به خير

خۇيانى تېدا بشوڭ، وه ئه و پوژانه ديارى و سه وقامىكى بو شىخ و خه تم و ته هليله يه كى بو خوا تېدا نه بوو.

پيش نيوه پويه ك سوڧى قادر وه كو هه موو پوژى
هه وشه كه و هه يوانه كه ي گه س ك دابوو،
ئاوپرژىنى كردبوو. كورسيه كه ي شىخى خاوين
كردبووه. راويستابوو شانى دابوو به لاشيپانى
دهركى مالى شىخه وه.

شىخ هاته ده ره وه:

سوڧى قادر چ باسه؟

سوڧى قادر «به شيوه يه كى نيوه هه ورامى»:
سه لامه تى و سه رو شىخى. ناشوكرى نه بو
خانه قا چوله ن. شىخ هات له سه ر كورسيه كه
دانىشت و چاوى برييه ده رگاي هه وشه كه.
كوتوو پر مه لا جه لال به شان و عه باوه خوى كرد
به ژوردا، وا دياربوو دوينى نيوارى مانگى
ديبوو.

شىخ چاوه پروانى هاتنى خه لك بوو، نه ك هى
وه كوو مه لا جه لال كه جگه له وه خيىرى به
ناوچاوه وه نه بوو، ره نگ بوو داواى مانگانه ش
بكات. شىخ كه نه حوالى پرسى و خوشهاتنى
مه لا جه لالى كرد، له بيچمى وا ده ركه وت له دلى
خويدا ده لى خويدا ده لى:

كابرا تۆ پيشنوئىژى خانەقاي، دەبى له
واريداتى پوژانەى خانەقا پارەت بدريت.
خانەقاش ئەم پوژانە چۆل و ھۆلە. ئيتىر چيت
دوى، نابى نەختى ئاقلت ببى؟

لەم كاتەدا سوڤى نامىق كە چاكى كەوا
شوپرەكەى كردبوو بەلادا و بەنە خوئىنەكەى
بەسەر دەرىپى سىپىيە چلكنەكەيەو
تاقمانەجووتى دەكرد، ئەو نە بە پەلە خوڤى
كرد بە ژووردا، لە بىرى چوو ئاتەكى كەواكەى
داداتەو. شىخ كە چاوى بە سوڤى نامىق
كەوت، تە مومژى ناوچەوانى نەختى رەوى،
بانگى كرد:

سوڤى نامىق بە خىرى، خىرە شوكر؟

سوڤى نامىق: بەخوا قوروان مەگەر هيمەت پيران
فريام كەفئ! خىرى چى؟

شىخ ھەقى بوو ھاتنى سوڤى نامىقى پى خوش
بى. مريدكى بە سۆز و موخليس بوو، خزمەتى
خانەقاي زور دەكرد، ھىچ كاتى بە دەستى
خالى نەدەھاتە زيارەت.

«ھىچ نەبى دىنارىكى ھىناو مەلا جەلالى پى
بىدەنگ كەم. خو ئەگەر ھىچيشى نەھىنابى،
دىسان ھەر قەيناكا. ھاوينە، نوخشە

دەرنەھاتوھ» دار ئەگەر سالى بەرى نەھينا:
ناشى بېيرى.»

سۆفى نامىق سەرکەوت ، سلاوى کرد و دەستى
شىخى ماچ کرد

سۆفى نامىق ، بە خىر هاتى. خوشى شوکر؟
قوروان خوا خوشت کا. له سايهى خواوه و
ھىمەت و بەرەكەتى شىخەوھ؟
مال و مندالت چۆن؟

قوروان ، دەستەكانت ماچ ئەكەن.. خزمەتكارن.
شىناوھردەكەت چۆنە ، نوخشە دەرھاتوھ؟
ئاي قوروان نوخشەى چى؟ خۇزيا ھەر نەبوایە.
ئەمسال پەمگەكەمان ھەراش بوو ، بە خاو و
خىزانەوھ تىي ورووكاين. چەند مانگ
كوپرەوھرىمان له تەكيا دى ، ئەوا ئيسە گشتى
بووگە وھ ھىچ.

مەگەر خۆت ھىمەتېكم بۆ بفرەمووى ، پەنام
ھاوردگە بەر خانەقا ، تا چارەم نەكەى
نارۆمەوھ.

شىخ «بە شىوھى دەمى سۆفى نامىق» : سۆفى
نامىق ، بىژە خوا كەرىمە ئەوھندە قورسە گشت
پەمگەكەى بەمى ئىنجا رزگارم تى. ئەوا خۆم
خستگە خانەقا. بەخوا ئەشى ھىمەتېكم بۆ

بكهى. شتى وا چۆن نهى؟ ئاخىر خهمليش
رپوشوين و قاعيدى خوى ههيه.

قوروان شله و قولهى بهگ كوا گوى ئهدهنه
رپوشوين و قايدى؟

لهو كهتهدا سوڤى قادر بانگى نيوهروى دا.

شىخ: خاسه، سوڤى نامىق خاسه، ئيسه
دهنيرمه لاي زوراوبهگ. مهلا جهلال! توش
مهپورهوه.

جه ماعهتهكهكه بن. لهگهل سوڤى نامىق لهو
حوجره دانيشه، ليړه قاوهلتى بكه.

دواى قاوهلتى شىخ هاته دهرهوه: سوڤى نامىق
رهشىدم نارده خزمهت زوراو بهگ ئيستا ديتهوه.
خوا كهريمه.

سوڤى نامىق: ئاي خوا بمكا وهسهيهقهت. ئاي
بم وهقوروانهكهت.

تاويكى پيچوو سوڤى رهشىد هاتهوه.

شىخ: ئادهى سوڤى رهشىد، زوراوبهگ گوتى
چى؟

سوڤى رهشىد: قوروان، چووم، فهرمائشتهكهى
جهنابتم به زوراوبهگ گوت، زور سهلامى عهرز
دهكرى.

عەلەیکەسەلام. خوا کاری راست کا. دەی
ئیشەکەى سۆفی نامیق بوو بە چی؟

عەرزت دەکەم «چووە پێشەووە، شتێکی بە
گوێچکەى شیخدا سرکاند.»

تومەس زۆراو بەگ گوتبووی شیخ ئەوێندە
پروونەدا بەو مسکینانە. ئاخى خوشى خاوەن
مولکە.

ئەمانە پروویان بکریتەووە هیچ بە خوشى نادەن.
شیخ پراویژی دەمی گۆرا. گوتی: ئەمانە پیاوی
دنیان، هەر لەسەر تەماعی خۆیانن، بیریان
بەلای قەبر و قیامەتەووە نییە، تکای ئیمە
ناگرن. بچۆ بزانه بەشکەم لەتەک وەکیلەکەیا
رێک کەوی.

سۆفی نامیق: قوروان رێککەوتنى چی؟ کاورا
ئێژی بەرازە. گشت پەمگەکەى گەرەک.

شیخ: سا بیژن چی؟ زەمانە خراپ بوووە.
زۆلمەت دنیای داگرتوووە. خوا پەحم بە
ئیمانەکەمان بکا.

سۆفی نامیق: بيم وەقوروانەکەت. خاس
ئەفەرمووی. ئاخى زەمانە. ئەمە پینچ مانگی
پەبەقە بە خۆم و بە منداڵەکانمەووە پەنج

ئەدەين. ئيسە گشت پەمگەكەى بەمى، ئەمە
چىيە خەملى كردگە؟

شىخ عىلاج نىيە سۆفى نامىق. زەمانەكە خراب
بوو. خوا خراپتر نەدا.

سۆفى نامىق: يا شىخ كەواسە، بىژە «تۆ
فەرموو، ئىمە مياو.»

مەلا جەلال ويستى سۆفى نامىق تىبگەيىنى لە
پرووى شىخدا قسەى وا نەكا.

گوتى: سۆفى نامىق، ئەمە ماناى چىيە؟ سۆفى
نامىق لەبەر پەرۆش و پەژارەى خوى
تىنەگەيشت

مەلا جەلال مەبەستى چىيە؟

گوتى: مامۆستا، زوو ھەرە زوو گەنج بووم.
ئەوسا گەرميان و كىوسانمان ئەكرد، ھاوينان
ئەپۆيشتىنە سەرشىو سەقز، كاوراىي سەقزى
بوو ناوى لالۆ ھەواس بوو، ئاشنامان بوو،
مامەلەمان لە تەكيا ئەكرد. پۆژى ھاتە وار
گەكەمان پۆن و خورى لىمان كرى. سۆزى پۆن
و خورىكەم بۆ بردە سەقز و ميوان بووم. شەو
خىزانەكەى سىنى بۆ ھاوردىن، گۆشتاوى
لىنابوو، نانمان تى ولى، كتكە بۆر پەيابوو.
دەستى كرد بە مياومياو. خاوەن مالەكە

پاروویەکی بۆ ھاویشت، گورج قۆستیەو و ،
دیسان میاوا!

پاروویەکی تری ھاویشت، کتکە بۆر ئەمیشی
قۆستەو و دیسان میاوا! ئەوەندە پارووی بۆ
ھاویشت، وازی لە میاوا نەهینا و نەهیشت
نانەکەمان بخۆین. لالۆ ھەواس سینیەکە
ھەلگرت و نایە بەردەمی کتکە بۆر و گوتی:

کەواسە تۆ فەرموو، ئیمە: میاوا! سوۆفی نامیق
دەستی ماچ کرد و پۆیشت. بە دەم پێگەو
دەیگوت:

ھەزار قەزا و قەدەر بی، پەمگی خۆمی نادەمی...
مەلا جەلال لای وابوو سوۆفی نامیق شتیکی بۆ
ھیناوە، بە دەرفەتی و گوتی:

قوربان! شەکر و چامان نەماوە. مانگاگەمان پێ
کەرەم نافەرمووی؟

شیخ خوی لە قسەمی مەلا جەلالیش گیل کرد و
گوتی:

زۆراوبەگ ھەقیەتی. بڕوانە، ئەم خەلکە دەلێی
شەیتان دەرسی داداون، قسەیان چەند رەق و
ناخۆش بوو. ئاخر زەمانە، خوا رەحم بە
ئیمانەکەمان بکات.

سەرفىترە

حاجى عەلى دەولەمەندىكى قورس بوو، بازارى گەرم بوو، نەيدەپرژا سەرى خۆى بخورىنى، كارى بەو بەش بوو كە وەكوو بەزاز و چەقال و وردەفرۆش نەبوو. ئەگىنا ھەر فرىانەدەكەوت. ئىساش كە بە تاو لىنگە بار شتى دەفرۆشت بە تەنيا پىرانەدەگەشت. مىرزا سالى خزمى خۆى مانگى بە ھەوت دىنار و نىو گرتبوو كە دەفتەرىشى بۇ بگرى، ھاتوچووى بانكى بۇ بكا، پارەى لاي بە قال و بەزازەكانىشى بۇ كۆكاتەو.

حاجى ھەر چەند سەرى زۆر قال بوو، بەلام خوا ھەلناگرى لەگەل ئەوھش سەرى بچوايە نويژى نەدەچوو. پۆژووى پەمەزانىش ئەوا ھىچ. پىاويكى وريا و عاقل بوو، حىسابى دنيا و قىامەتى خۆى باش دەزانى. زۆر چاك لىكى دابۆو: پەمەزان ھەم زيارەتە و تىجارەت. خواشى لى رازى دەبى و ژەمى سى نىوەرۆش دەگەرپتەو. خوا نەكا دوور لە گىانى حاجى، خۇ قسە لەو نىيە پىاو ھەر دەبى پروت و نەدار بى تادەس پىو بگرى. پىاوەكە بازركان بوو، ئەھلى بازار بوو. بازارپىش جىگى دەفتەر

و حیسابه. سه‌رمایه هەر چه‌نده زۆریش بی،
که لیکی ده‌یته‌وه هەر فلس که‌وتۆته سه‌ریه‌ک.
هه‌موو فلسیک له ده‌فته‌ردا جینگای خۆی هه‌یه.
بۆ مائی حاجی به‌و مه‌خاریچ و ده‌رچوونه
زۆره‌وه، سی نیوه‌پۆژه به‌ لانی که‌مه‌وه ده‌یکرد
پازده دینار.

ئه‌مه‌ پارهییه‌کی که‌م نه‌بوو، کریی دوو مانگی
میرزا سالی له‌کۆل ده‌که‌وت، یا ده‌یتوانی
پینج شه‌ش جار بۆ سه‌ودا و مامله‌ پئی بجیته
به‌غدا. به‌ کورتی پۆژووی مانگی په‌مه‌زان له
هه‌موو باریکه‌وه به‌ قازانج ده‌بوو.

حاجی مانگی په‌مه‌زانی به‌ ریکوپیکی گرتبوو.
«ته‌راویح» ی شه‌وه‌کانیش سه‌ربازی. له‌ مه‌لای
بیستبوو هه‌رکه‌س شوکرانه‌بژیر بی، خوا بۆی
زیاد ده‌کات. جا بۆیه هه‌موو شه‌وی به‌ ده‌م
ته‌راویحه‌که‌وه ئه‌وه‌نده‌ی زمانی هیزی تیداوو
شوگری خوی ده‌کرد. خواش لیی قبول
کردبوو، پۆژه‌پۆژه به‌سه‌ریدا رشتبوو.

ئیواره‌ی پۆژی ۲۸ی په‌مه‌زان حاجی له‌ مزگه‌وت
نوێژی شیوانی به‌ جه‌ماعه‌ت کرد و به‌ ده‌م
رینگاوه ورده‌ دوعا‌کانی خویند. که‌ گه‌یشتنه
ماله‌وه. ده‌می له‌ ئاخیرین دوعا به‌تال بوو،
بیس‌میلایه‌کی کرد و ده‌ستی کرد به‌ به‌ربانگ

کردنه وه. نوښی گیانی بی به روبووی په نجی
شانی خوږه تی وهکو «سوننه» له شیرینه وه
پاقلووی به نیوه جواوی قووتدا و ریژی لیگرت
سی چوار شیلهی پاقلووه به گه روویه وه لکاو
هه ناسهی سوار بوو. به په رداخیک ماستاو
شوردییه وه و کوکه یه کیشی به دواوا کرد.

پیگا بو خواردنی دیکه به ته واوی کرایه وه،
په لاماری دهوری قبوولی دا، قبوولییه که به
یارمه تی بامیه و گوشت، باشتر خووی
کوکرده کرده وه، به په حه تی به ناو په ژینی ریش
و سمیلیدا خووی ده کرد به ده می حاجیدا و ناوی
ئه ویدیو ده بوو.

ناوبه ناو په رداخیک ماستاوی ده خوارده وه،
«دوور له حاجی و بهر نانگه که» شفته یه کیشی
ده کرده مه زهی. وهکو وهرزیپرکی لیزان باشی
سینییه که ی کرد. ده ستیکی به ریشیدا هیئا.
ئه لحه مدولیللا، خوايه شوکری تو. رویکرده
خیزانی:

ئا خیرا که چایه کم بو تیکه، با فریای جه ماعت
ته راویحه که بکه وم.

حاجی ژن - سه ریوښی نویژی شیوانی
به سه ره وه بوو - پیاله یه ک چای بو حاجی هیئا:

حاجی! ئه ری سه رفیتره ت قه بلاندووه؟

يا رهبى خوا جهزاي به خيرت بداته وه ئافرهت!
چا بوو وه بيرت خستمه وه. هاوار به مالم!
شهيتانى مه لعوون به هه موو فيلايک خهريکه
رهنج به خه مه سارمان کا. وه ختابوو نويز و
رؤژوو که مان به خوڤايى بچى. ده لئى چى با
سهرفيتره که بدهين به ميرزا.

حاجى ژن: ميرزا سالح پياوى خوته. جگه له وه
مه عاشيشى هه يه. له کوئ سهرفيتره ي
دهشى؟

حاجى ژن: دهيجا يهک دوو دينارى جيژنانه
بدهرى، هه خيره و هه پياوهتى.
سهرفيتره که ش بده به مستهحه قئک.

حاجى: تو بهم ده سبلاوييه له جيگاي من
بوايه ي، نه من ده بووم به حاجى عهلى، نه
توش به حاجى ژن. من هه ميشه ميرزا سالح
له بير بووه. چاکه شم له گه ل کردووه.

ده لئيم ئەمه شى له زيادى بدهينى.

حاجى ژن: باشه، وابکه، من مانيعى خيرى تو
نايم،

حاجى: پروويکرده کورپه گوره که ي، ئەورپه حمان
ئا ڤاکه، ميرزا بانگ که.

ميرزا صالح هات، به ده نگیکی نیوه نووساوی
خه فه تاوییه وه سالاویکی کرد و لای خواره وه
دانیشته.

حاجی که له بهر جه ماعه ته که ی به په له بوو،
له لایه ک پروویکرده میرزا صالح و گوتی دهمه وی
سه رفیتره که ی ئەمسال بدهم به تو، له لایه کی
دیکه شه وه بانگی کرده حاجی ژن: فاتح، ئا
خیراکه، نیزیکه ی دوو هوّقه گهنم بیینه.

حاجی ژن: گهنمان نییه، ههر برنج له ماله وه
ههیه، برنج ده بی؟

حاجی: فهرقی چیه؟ ئەویش زه واده. خیراکه.
دوو قوته برنج بیینه!

میرزا صالح: ناعیلاج نه بوایه م وهرم نه ده گرت،
پیاو که ناچار بوو خیر و سه ده قهش قه بوول
دهکا!

حاجی: دوور له تو، میرزا، تو خوینده واری.
شتی وا مه لئ. عیلاجی چی؟ ساغ و سه لیمی،
مانگی ههوت دینار و نیو مه عاشته. شوکری
خوا بکه. برینجیان هیئا. حاجی میرزا صالحی
بانگ کرده پیشه وه:

ئەوا ئەو برینجه م دا به تو له سه رفیتره ی
ئەمسال ده که خوا له سه ر منی فهرز کردوو.

میرزا سالج گوتی: ئه‌وا قبوولم کردو دامه‌وه به خوت به قهرز. برنجه‌که‌ت هه‌وت جار له سه‌رفیتره‌ی حاجی و حاجی ژن و سی کوره‌که و دوو کچه‌که‌یان له به‌ینی حاجی و میرزادا ده‌ستاوده‌ستی کرد.

حاجی هه‌ستا برپوا بو جه‌ماعه‌ت، به‌سه‌ر پیوه گوتی:

سه‌ر فیتره به زیاده‌وه‌ی دانیی باشتره. بو میرزا سالحیش به زایه ناچی. دایده‌نیین هه‌ر سه‌ره‌ی به روبعیک، ده‌کاته دوو دینار چاره‌کی که‌م. حاجی چوو بو جه‌ماعه‌ت. میرزا سالج خه‌ریک بوو برپوا. حاجی ژن به زور گپراه‌وه و چایه‌کی بو تیکرد. حاجی ژن ئه‌حوالی منداله‌کانی میرزا سالحی ده‌پرسی. میرزا سالج شاش و واش وه‌لامی حاجی ژنی داوه. زیاتر بیری له پاره‌ی سه‌رفیتره‌که ده‌کرده‌وه؛ چونی خه‌رج کات به‌شی کاسه‌جیژنه‌ش بکا و جیژنانه‌یه‌کیش بو ژنه‌که‌ی و منداله‌کانی بکری. چایه‌کی خوارده‌وه، مالاوایی کرد و پویشت.

به‌یانی میرزا سالج وه‌کوو هه‌موو خه‌لکی بازار ده‌لین «محله‌که‌ی» کرده‌وه. گه‌سکی داو ده‌فته‌ر و شتی خوی ئاماده کرد و دانیشت. تاویکی پیچوو، حاجی په‌یداوو.

حاجى: مىرزا، تا زووه و سەرمان قال نەبووه،
دەست دەرە قەلەمەكەت با حیسابى خۆمان
بكهين.

مىرزا: حیسابى چى؟

—چۆن حیسابى چى؟ تۆ دوو دینار چارهكى لای
من ههیه.

—باشه، ئیتر ئەمه حیسابى دەوى؟

—تۆ دەلایى ئەمرو هاتوویتە بازار چۆن
حیسابى ناوى؟ ههموو شتىك حیسابى دەوى.
برامان خرايى، كیسه مان جیایی.

مىرزا: باشه، دەى فەرموو. ئەمه قەلەم و
کاغەز.

حاجى: بنووسه دوو دینار چارهكى كه م.

مىرزا: ئەوا نووسيم.

حاجى: دەى من چيم لای تۆ ههیه؟

مىرزا: وهللا نازانم. له بیرم نییه تۆ هیچت لای
منه وه بی.

حاجى: تۆ لهبیرت نییه، من له بیرمه. زستانى
قۆندەر کانت درابوو. دوو کانهكەت پیس دەکرد.
جووتى قۆندەرەم دایهى. قەیناکا، با لهبەر تۆ
به دیناریكى دانین. بنووسه دیناریك.

ميرزا: بؤ چي به چهندت کريبوو، وا به کونيش
به دينار يکي لهسه ر من حيساب دهکهي؟

حاجي: کاکي خؤم تؤ ئههلي بازار ي. له بازار
قسه لهوه نييه به چهند کراوه، قسه له نرخی
رؤژه.

کوني چي و شتي چي! تاقه زستان يک له پيم
کردبوو. هيشتا تازه و نوي بوو.

ميرزا: دهباشه، ئهوا نووسيم دينار يک.

حاجي: ئهو رؤژه حاجي فهتحو لاي پينجوي ني
سندووقه چاکهي ليکرين، چارهکي چاي
نموونهت رشت. ئهويش سيسه فلس ميرزا:
چارهکه چايهکه م کو کردهوه و کرده
سندووق يکي.

حاجي: کو کردنهوه ي چي؟ نهختيکت کو
کردهوه. ئهوهکه ي تیکه ل خاک و دخول بوو،
گهسکت لي دا. قهيناکا بنووسه دوو سه فلس.

ميرزا: ده ي باشه ئههه دينار يک و دوو سه
فلس.

حاجي: تهخته ي دوو سندووقه قوندهر هت بردهوه
کورسي پي دروست که ي. ئهويش يهکي نيو
دينار. بنووسه دينار يک.

میرزا: تۆ دەللیی به نرخى رۆژ. ئیستا تەختەى
سندووقە قۆندەرەت چەند دەکات؟

حاجى؛ ئەوسا زستان بوو زیاترىشى دەکرد.
باشە به نرخى ئەمپۆکەى دادەنیین. بنووسە
هەشت سەد فلس. ئەمە بوو دوو دینارى تەواو.

میرزا: بەللی تەواو.

حاجى: تۆ دینارىک و حەوت سەد و پەنجا فلس
پارەى فیدرەت لای من هەیه، ئەو لە دوو
دینارەکە دەرکە. تۆ روبرەکت دەکەوئیتە سەر.
ئەویش جیژنانەى ئەم جیژنەت بى. ئیتر بى
حیساب.

میرزا «بە زەردە خەنەیه کەو» : جا بۆچى بەو
رۆبە دینارە سەرفیترەى سالیکی دیکەم لى
سەلەم ناکەى؟

حاجى: حیسابى سالیکی دیکە وەختى دەکەین.
ئىستا چۆن بى جیژنانە و بە دەستى بەتال ديلم
لە محەل دەرکەوى؟

كەشكۆلى جادووى

وھيسە و ناسكۆل تاقانەى دايك و باوكى خۆيان بوون و، بە نازدارى پەروەردە كرابوون. يارە و، پيرۆتى باوكيان، برايه تيان خوش بوو. چەنديھاي چەند سال بوو دلئ يەكتريان نەيشاندبوو، لەسەر مال مابوونەو و بە براشى رايان دەبوارد. ران و پاتالئيان بوو. لە زەوى و زارى فەرەيدوون بەگدا دەيانلەوەراند و بژئوى خۆيان پەيدا دەکرد. ھەر چەند دەولەمەند نەبوون، بەلام سەبارەت بەو كە ھىدى و ھىمن و بئوھى بوون، خەلكى ئاوايى خوشيان دەويستن.

وھيسە و ناسكۆل كە جووتە مندالى مال بوون، ھۆگرى يەكتر بوون و لە يەك جيانە دەبوونەو. بە يەكەو چوونە مەزرا بو لاي باوكيان و بە يەكەو مال بو لاي دايكيان. بە يەكەو لە گەل بەرخۆلەكان دەکرد.

سال و مانگ بە دواى يەكدا تئدەپەرين و وھيسە و ناسكۆلئيش بە خۇدا دەھاتن و گەورە دەبوون. تا گەورەتر دەبوون خوشەويستيان پتەوتر و ھاولەتيان گەرمتەر دەبوو. پۆژئ لە پۆژان يارە و پيرۆت بە يەكەو دانىشتبوون باسى حال و بالئ خۆيان دەکرد. يارەى باوكى وھيسە بە

پیرۆتی گوت: ئیمة چەند سالە برایەتی خۆمان
راگرتوو و بە تەبایی و سەرودل خۆشی رامان
بواردوو. ئیستاتش با کاریکی وا بکەین
مندالە کانیشمان وەکوو خۆمان بن و لەیەک
جیانەبنەو. خۆت دەزانی لە مندالییەو بە
یەکەو گەورە بوون و زۆر ھۆگری یەکترن.

پیرۆت گوتی: یارە، من ھەرگیز نابمە درکی مەم
و زین و ئۆبالی وەیسە و ناسکۆل ناھینمە
ئەستۆی خۆم. برالە، منیش دەزانم پاروو لە
دەم بکەوئیتە خواری بۆ کۆش باشە. ئیمة کە
براین دیارە کچی منیش بۆ کورپی تۆ چاکە. بە
بی ئەوہی تۆ بلایی من خۆم ئەمەم ھەر لە دلدا
بوو.

شەویک مەلای ئاواپی و دوو سی کەس لە دەر و
دراوسی خۆیان بانگ کرد و ناسکۆلیان لە
وەیسە مارەبپی. مەلا بە چاکە یارەو پیرۆتا
ھاتە خواری و پیرۆزبایی ئەو کارە چاکە کرد.
یارە بە ھیواشیک دەستی بۆ لای مەلا درێژ کرد
و دوو دیناری مارەبپرانە دا بە مامۆستا. مەلا
سەرلە نۆی دەستی کردەو بە پیرۆزبایی و
دوعای خیر و پاشان ھەلستان و پۆشتن.

وەیسە و ناسکۆل ئیتر لە دوو مندالی مال و
دوو ھاوالی خۆشەویستەو بوونە دەزگیرانی

یه کتر و شه‌رمیان ده‌کرد و وه‌ک جاران به
یه‌که‌وه نه‌ده‌گه‌ران. به‌لام تا ده‌هات عه‌شق و
ئه‌وین له دل‌یاندا زیاتر تین و تاوی ده‌ساند.

پایز که خوری و پۆن و شه‌ک و کاوریان
فرۆشت، که‌وتنه سه‌روکاری زه‌ماوه‌ندی ناسکۆل
و وه‌یسه. جگه له خه‌لکی ئاواپی له که‌سوکاری
خۆشیان گێراوه و سی پۆژ شاییان کرد و به
ته‌قه‌ی ده‌هۆل و زۆرنا داوه‌تیاں گێرا. کچ و کۆر
و ژن و پیاوی ئاواپی به‌چه‌پی و پۆینه‌و
سوئیس‌که‌یی و شیخانی هه‌ل‌ده‌په‌رین. یاره
ده‌ستپیش‌که‌ریی خۆی کرد نه‌یه‌ه‌شت گزیز بیته
سه‌ری ده‌دیناری سوورانه بو فه‌ریدوون به‌گ
برد و دوو دیناریشی شیرینی دا کوئخا و
کاوریی. پیش‌که‌شی ئاغازن کرد.

دوو سی سالیک به‌سه‌ر زه‌ماوه‌ندی وه‌یسه و
ناسکۆله‌دا رابوورد. سالیک ده‌رد که‌وته ناو
رانه‌که‌یان و به‌رودواپی کوشت. چه‌ند سه‌ریکیشی
که له چنگ ده‌رد پزگاری بوو، ناچار فرۆشتیاں
و دایان به‌نان و ئیتر به‌یه‌کجاری په‌کیان
که‌وت. ده‌بوو به‌ره‌نجه‌ری و سه‌پانیی خه‌لک
بژیوی خۆیان په‌یدا‌که‌ن، وه‌ک جاریک گزیر
هات و ده‌نگی دان بو بیگار. پیروت گوتی: من
ده‌جم. یاره نه‌یه‌ه‌شت و گوتی: تو له من پیر
تری وا براگه‌وره‌ی، تا من ماوم ناهیلیم له‌گه‌ل

منال و مهزنا بچی بۆ بیگار. وهیسهش
 رهنجبهری خه لکه، من خۆم دهچم، یاره نان و
 شه کر و چاو قوری و پیالهی خسته
 تۆشه به ره یه که وه و کلاشه کانی کرده پیی و
 دهستی دا داس و کهوته دواي گزیر. کاتخ
 گه یشته ناز و بیگارچییه کان و دیتی هه موو
 هه رزه کار و کورپوکالن و که سی له ته مه نی
 ئه ویان تیدا نییه، زور به زه ییی به خویاندا
 هات و له دلی خویدا وتوو یژه ی ئه وه ی ده کرد:
 که ئه گه ر نه هاتی سواری شانیان نه بوایه و
 هه ژار نه که وتنایه، یان بیگارانه یان ئه دا، یا
 ده ی توانی وه یسه بنیریت. چۆنیک بوو که وتنه
 به ندهن و پوو یان کرده که ما جاری فه ره ی دوون
 به گ.

که ما جاره که به هه و رازیکی زور سهخت و کوور
 و ته لانیکی رژد و به رده لانه وه بوو. لای
 خوارووشیان هه لدير و زهرد و ماهبوو. به ریان
 له که ما که نندن گرت. یاره که وتبووه لای په وه زه
 به ردیکه وه و جگه له ماندوویی و شه که تی
 وتوویره ش زوری بۆ ده هی نا و دلته نگي ده کرد.
 کورپوکال دهنگی یه کتریان ده دا وه ک گره وه کانی
 ده یانویست له یه کتر پیشکه ون. یاره ی هه ژار
 پیر و بیه یز بوو، له گه لیان ده رنه ئه چوو. له
 لایه کیشه وه له وه ده ترسا که سه رکاره که یان

قسه‌یه‌کی سووکی پی بلی، ناچار ئه‌ویشی
که‌وتبووه په‌له و ته‌کانی ده‌دا. چا‌ویشی کز و
پرووش بوو، باش ری‌ی به‌دی نه‌کرد. له‌نه‌کاو
له‌ره‌وزه به‌رده‌که قاچی خلیس‌کا و هه‌لدیرا.
کاتیک چوونه سه‌ری بیه‌وش که‌وتبوو. ئی‌واره
به‌داره‌ت‌هرم بر‌دیانه‌وه مال‌ه‌وه. یاره‌ی به‌دبه‌خت
پشتی شکابوو.

چهند رۆژیک به‌ئیش و ئازاره‌وه ژیاو مرد.
خه‌لکی ئا‌وایی و سه‌ره‌خۆش‌یکه‌ری دی‌هاتی
ده‌وروبه‌ر، سه‌ریان تیکردن. «شین و شایی
ده‌سته‌وایه». ئه‌مرۆ له‌مانه، سبه‌ینیش له‌وان.
ئه‌بی پیاو به‌ته‌نگ خزم و ها‌وما‌له‌وه بی‌ت.

چه‌ک و پووشیکی بووشیان له‌پرسه‌دا رۆیشت.
ئه‌م‌جار پیرو‌تیش هه‌ر چه‌ند وه‌یسه‌ ته‌قه‌لای
ده‌دا نه‌هیلی کاربکا، که‌لکی نه‌ده‌گرت و به‌و
پیرییه‌وه ته‌کانی له‌خوی ده‌دوا ئیشی ده‌کرد،
تا ئه‌ویش له‌خه‌م و خه‌فه‌تی براکه‌ی و بی
خۆراکی و که‌م سه‌سانه‌وه‌یی، ئاخری نه‌خۆش
که‌وت و چهند رۆژیک له‌سه‌ر جیگا بوو،
ئه‌وه‌نده‌ی «خیر و سه‌ده‌قه» یان بو
به‌خشیه‌وه، نووشته و دو‌عیان بو کرد سوودی
نه‌دا و له‌دنیا ده‌رچوو.

وهيسه به تاقى تهنيا مايه وه. ده بوو ئهركى
ئاغاش بگريته ئهستوى و ناسكول و دايقى و
خه سووشى به خيو كا. ئه م قوربه سه ره هه ر
كردهى ئه و بوو و بردهى شه يتان. تا نانى پهيدا
ده كرد، شه كر و چا نه بوو. تا چه ورى و
به ره چيشتى ده س ئه خست، جلوبه رگ نه بوو.
سه رى لي شيوا. خو شى نه يده زانى چ بكا..
ئهمانه ش گشتى له وى بوه ستي. هه ر
تاونا تاويكيش ده نكيان ده دا بو بيگار و
هه ره وه ز. وهيسه بو ئه وهى له بيگار ته رخان
بي، قه د پاليكى خوايى له فه ره يدوون به گ
مه خته گرت كه بنيشتى لي بكات.

رؤژانه به و لي ره وار و نزاره چروپردها گه را و
داره به نى ده دوزيه وه، له لهى ده كردن و
كوچه لهى ترى ده كرد. يه كيكي وهك وهيسه بي
بژيو و داماو نه بوايه كه متر ده يو يرا روى
و قبقتيكا. داره به نه كان ئه ستيور بوون و
بنيشتيكى زوريان ده ردا. وهيسه كه ديدهى
كوچه له كان زوو پر ده بن، هه روا زور دلى خو ش
بوو. هيوايه كي باشى به به ربووى كاره كهى
پهيدا كردبوو.

رؤژيك ئيشو كاري خوي خيرا ته واو كرد. به
ئاره زوو به لي ره وار كه دا ده گه را، به نيازى ئه وه
به لكو كانى ئاويك بدوزيته وه له كونده ئاو

گېران رزگارى بى. به كه ژه كه دا فره هه لگه را و ته واو له ريباز و ئاوه دانى دووركه وتبووه. نزار له وى زور پر و دارى ته نبوو ئه ستوور و كو نه سالانى فره بوو. له شيوه لى كدا پنگه ل و زه ل و قهره م دياريدا. به رداو به رداو بنداره و بندار بوى چوو تا گه شته پيشه وه. ته ماشاى كرد ئاوىكى كه مه له سه ره وه دى ته خوارى. زانى كه دوور يا نزيك كوڤره كانى به ك له و ناوه دا هه يه. به ره و ژوور هه لكشا تا گه يشته بن داربه پروويه كى زور ئه ستوور و كو نه سال كه به لك و پوي خوى سي به رى له مه ودايه كى هه راو كردبوو. رابواردنىكى سالانى زور شوينان كردبووه دلى پيره دار و كلور يكى گه وره ي تى كه وتبوو. له بن داربه پرووه كه كانى به كى بچووكى لى بوو، به لام تا بللى ئاوه كه ي روون و سارد بوو. لى دانى شت و نه ختى به رى كانى به كه ي خاوين كرده وه و ده ست و ده موچاوى شوست و دووسى مستى ئاو خوارده وه و له حاستى خوى پاليدا به به ردى كه وه، تو زى بجه سى ته وه. كه سه رى هه لبرى ته ماشاى كرد ئه وا سى پالى ك و هيندى كه لوپه ل له به رامبه ريه وه له ناو كلورى داره كه دا دياره. گوتى: پهنگه ئه وانه ش هينى چاره ره شىكى وه ك من بن، وا چا كه چاوه پروانى بكه م تا دى ته وه.

ھەر باشە لەم نزارە بەسامەدا ھاوالیکم بۆ
پەیدا بوو. ماوەیەک چاوەروانی کرد لە لایە
دارەکانەو کابرایەکی ریش سپی ناو چاوان
پاک دیاریدا، وردە وردە ھاتە پیشەو. ھەیسە
لەبەری ھەستا سلاوی لیکرد. ئەویش زۆر بە
رووخۆشیەو ھەلەمی دایەو و چاک و خۆشی
لە گەل کرد. ھەیسە پرسى: مامە گیان! ناوت
چىھ؟ مامە پیرە گوتى: ئینسان.

ھەیسە ئەم ناوھى بەلاو ھەمەرە بوو. ئیتر
نەویست لى پرسی کىھ و چ کارەھ و بۆچ
لەوئىھ. بە ھەرفەتى زانى و لە دلى خۆیدا گوتى
ھەرچىھک بى یا پیاوچاکە یان بە لانی کەمەو
دنیا دیتوو و بەرژەو ھەندى زۆرە. وا باشە
چارەپەشى خۆمى بۆ بگىرەمەو و تەگبىرىكى
پى بکەم.

کە باسى شپىزەھى خۆى کرد، لالۆى پیرە
بەزەھى پىدا ھات و بزەھى کى ھاتى و گوتى:
ھەروا نابى، بەلام درەنگ و زووی کەوتوو.
بەھەر جۆر من دوو کەشکۆلم ھەھە بەشیان
دەکەین، یەکیان بۆ من ئەوى تریشیان بۆ تۆ.
ھەیسە زۆرى کرد سوپاس کرد و لە دلى خۆیدا
گوتى ئەمىش ھەر باشە کەلکى شتىک دەگرى.
کە لالۆى پیرە کەشکۆلەھى لە کەلوپەلەکەھى
دەرھینا و دایە دەستى، تەماشای کرد شتىكى

زۆر جوانه و باش نه خشاوه و كهنده كاربيه كى
نايابى لىكراوه. دهرخونه يه كى كى به سه ره وه يه
ئه گهر شتى تىكرى ته پوتوزى لى نانىشى.
ئهمجار به خيال شتى بو دهره زيه وه تى كا.
ئاخرى گوتى بو شه كر و چا باشه.

كه شكولى وهرگرت و گه لىك سوپاس و
مالئاوايى لالوى پيره ي كرد و گه رايه وه. كه لى
وردبووه وهك شتىكى لى نووسرابى وابوو،
به لام نه يده زانى بيخوينتته وه. به ينىك رويشت،
برسى بوو، گوتى خوزگه ئه و كه شكوله ئىسته
نان و پىخورىكى تيدا بوايه. به دم رپوه يارى
به كه شكوله كه ده كرد و سه رى لابرذ بزاني
چونه، كه ته ماشاي كرد نان و په نىرىكى باشى
تيدايه. تاويك سه رسام ماو گوتى: تو بلى
ئهمه وهك هامانه بور نه بى يا كه شكولىكى
جادوويى بى ههرچى پياو ئاره زوو بكا تيدا بى؟
نان و په نيره كه ي خوارد و گوتى: خوزگه پر
بوايه له ئاوى سارد. كه دهرخونه كه ي لابرذ
پر بوو له ئاوى سارد. تيريشى ئاو خوارد وه.
ئهمجار وتى خوزگه سى چوار پيال ه چاشى تيدا
بوايه. ديسان كه دهرخونه كه ي لابرذ چاشى
تيدابوو.

وهيسه له خوشيان ههر ئه وه نده بوو بالى
نه ده گرتته وه. وتى: ئىتر دهحه سيمه وه. ئىتر

ناسکۆل و دایکم و خهسووم برساییهتی
ناکیشن. ئیتر گرانی و ههرزانی نازانم. ئیتر له
نانی گال و پۆوه خواردن پزگارمان دهبی. بههرو
مال کهوتهپری. تا زووتر خیزانهکهی تییرکاو
تامهزرۆییان بشکینن. له خۆشییان و
پهلهپهلییان ئاگای له دهوهن و پنچک و بهرد
ودار و درک و دال نهبوو. ههروا دهپهپری. هیندی
جار گۆرانیهی دهگوت. هیندی جاریش له
کهشکۆلهکه ورد دهپۆوه و قاقا پیدهکهنی. هه
دوو ههنگاوی دهکرد ههنگاویک و خیرا دهکات
تا له دی نیژیک دهبوو.

قهلای فهرهیدوون بهگ له ژوور ئاواپیهوه به
جیگایهکی بهرزهوه بوو. پهنجهرهکانی
دیوهخانهکهی دهیانروانییه ههموو ئاوی و
مالبهمالی لیوه دیاربوو. فهرهیدوون بهگ
ههمیشه له سههروهی دیوهخانهکه لهبهر
پهنجهرهیهک دادهنیشته و سهرنجی خهکی
ئاوی و کار و کردهوهیانی دهدا.

وهیسه گهیشه قهراخ ئاوی و فهرهیدوون بهگ
چاوی پیکهوت. له خیرا رۆیشتنی وهیسه و
بهزوو هاتنهوهی ههستی بیدار بوو. ههنگاو به
ههنگاو بهر سهرنجی دا. که نیژیکتر بۆوه
تهماشای کرد له خۆشییان دهموچاوی پیدهکهنی
و شتیکیشی توند گرتۆته بن باخهلی.

فەرەیدوون بەگ گوتی: ببی و نەبی ئەم
 خۆشییە وەیسە سەبارەت بەو شتەیه لە بن
 باخەلدایە. کە لە دیوەخان نێزیک بوو،
 فەریدوون بەگ بانگی کرد: ئا وەیسە وەرە ئێرە.
 وەیسە لە ترسان نەیویرا وەلامی نەداتەو.
 ناچار چوو دیوەخانە. فەریدوون بەگ ئەو
 چییە بە بن باخەلتەو؟ وەیسە گوتی هیچ
 نییە، کە شکۆلێکی دەوریشییە. فەرەیدوون بەگ
 وتی کە شکۆلی لێ وەرگرت و تەماشای کرد
 نەخش و نیگارێکی سەیری لێکراوو. کە
 سەرنجی ئەو لاکەیدا بە خەتێکی جوان لێی
 نووسراوو «کشتوکال». تیگەشت کە چەندە
 هیژاو بە نرخە. گوتی: ئەمە بو من چاکە. تۆ
 کابرایەکی وەرزیڕ و بۆرە پیاویکی بیسەرۆپی،
 شایانی تۆ نییە. ئەو نەدی وەیسە پاراوە و
 لالاوە سوودی نەبوو، بە پالەپەستۆ کردیانە
 دەرەو. فەریدوون بەگ ئیتر و خەو خواردنی
 لێهەلگیرا، هەمیشە خەریکی کە شکۆلی تاین
 بوو، ئەو نەدی خەلە و چەلتووک و تووتن و
 پەمۆ و نیسک و نۆک و دانەویڵە تر لێ پەیدا
 کردبوو مالهکە وەک هەراچە بازار هەمیشە پر
 بوو لە بازرگان و چەرچی. دارایی و سامانیکی
 زۆر زەوەندی پیکەو ناو قەلاکە لەبەر کارەکەر
 و خزمەتکاری زۆر و زەرەزپی رادیۆ و بریسکە

بریسیکی کارهبا و ورهوپی ترۆمبیل و
چزوهورپی چیسرخانه و زرینگهزرینگی بوئل و
پیک ههر دهتگوت کابارهی شار گهورهکانه.
وهیسهی چارهپرش له تاوی کهشکۆلهکهی
ئاگای له بنیشت کردن برا و بنداره و بندار به
دوای لالۆی پیرهدا ئهگهرا.

سهه کانیهکهی کردبوو وارگهی بهیانی و
ئیوارئ، بهلام بو نهگبهتی به هیچ جوریک
ئاسهواریکی له لالۆی پیره بهدی نهکرد.
ماوهیهکی زۆری بهم چاوهپوانیهوه رابوود،
هیچ سوودی نهبوو. ئهمجار بیریکی له حالی
خۆی کردهوه و گوئی: من تازه خهریکی چیم،
پاش ئهوهی نهفامی و کهشکۆلهکهم له کیس
خۆم دا، له بنیشت کردنهکه بو وازبینم. ئهدی
دوو پوژی تر خیزانهکهم بهچی به خیو کهم،
پارهی مهختهکهی بهگ بدهم؟

وهیسه که لهسهه کانیهکه ئهم بیرانهی
ده کردهوه، توژیک هۆشی هاتهوه بهرو
دهموچاوی شوورد و نهختی ئاوی خوارهوه و به
داخیکهوه سهرنجیکی جیگای لالۆی پیره دا چۆل
و هول بوو. ههستاو بهههناسه ساردی گهرايهوه
سهه ئیش و کارهکهی، بنیشتی کو کردهوه و
کردیه مهشقاله و بردییه شار و فرۆشتی. که
پارهکهی وهرگرت و لیکی دایهوه، ههر ئهوهنده

بوو له جياتی مهخته دا بیدا به فهرهیدوون
 بهگ، له تاوان نهژنوی شکاو گوتی: نهو
 زستانه خیزانه کهم له برسان دهرن. پاره کهی
 نا باخه ل و به شیرزهیی له شار دهرکهوت. له
 قهراخ شار خانوویه کی گهورهی تازه دروست
 دهکرا. وهیسه دیاری ویستا و سهیری کریکار و
 وهستا و ئیشه کهیانی دهکرد و له دللی خویدا
 دهیگوت نهگهر بمگرن به کریکار ماوهیه ک ئیش
 دهکهم و شتیک بو خیزانه کهم کو دهکهوه. وهیسه
 لهم بیرهدا بوو که کابرای وهستا چاوی پی
 کهوت و بهناو بانگی کرد: وهیسه وهره بو ئیره.
 وهیسه سهری سوورما و چووه پیشه وه. وهستا
 گوتی: وهیسه نهوه نامناسییه وه؟ وهیسه گوتی:
 نه به خوا، جا من توّم له کوئی دیوه تا
 بتناسمه وه؟ وهستا گوتی: من نهو کابرایم
 که شکو له کهم دایه ی. وهیسه رایکرده پیشه وه و
 دهستی کرده ملی و گوتی: تو نهو وهخته له
 نزار بووی و ئیستا له شاری و بهنایه تی
 دهکه ی. نه مه له کوئی به بیری مندا دههات؟
 وهستا گوتی: تاخر وهیسه؛ بهرخ هه میشه له ژیر
 سه وهته دا نابی، ئینسان به ره و پیش ده چی.
 ئیستا حالت چونه؟

وهیسه به سهر هاتی خوی بو گیراوه و زوری داد
 و بیداد کرد له دهست فهرهیدوون بهگ. وهستا

که جوان ببؤوه و وهک کورپکی قیت و قۆز دههات و دهچوو، گوتی: وهیسسه خهمت نه بی. که شکۆله کهی کهشم بۆ هه لگرتووی. لی ره بوهسته تا دیمه وه.

لالوی دینسان تاویکی پیچوو هاته وه که شکۆله کهی دا دهست وهیسسه. وهیسسه وه ریگرت و زۆری مالاوایی لی کرد و به دلخۆشییه وه کهوته ری. ماوهیهک رۆیشت، له ریگا ویستی تاقیکاته وه. هه ر چه ند نیازی لی گرت و ته قه لای دا ده رخۆنه کهی بۆ نه کرایه وه. ئیتر خۆی پیوه خه ریک نه کرد و له خۆشییان کاره ساتی پیشووی له بیر چۆوه، به په له رۆیشته وه بۆ ماله وه.

گه یشته وه ئاوایی. سه ر له نوێ فه ره یدوون به گ چاوی پیکهوت و بانگی کرد. که چوو ديوه خان گورج ئەم که شکۆله شی لیساند. هیشتا وهیسسه له وی و یستابوو که فه ره یدوون به گ وهک ته لیسمیکی به ناوی ئەوه وه بیته دهستی دا ده رخۆنه ی که شکۆله که و بۆی لبرا. به لام ده سه به جی دوو مستی قورس و قایم له که شکۆل هاتنه ده ری و راست و چه پیا ن له سه ری فه ره یدوون به گ گرت و له لاجانگیان ده سه ره وانده. هه روا پشوویه کی پی نه چوو هینده یان به سه ریا کیشا نزیک بوو می شکی له

كونه لووتيدا بېتە خوارەو. فەرەيدوون بەگ
خۆي پېرانەگىرا و لە تاوانا ھاواری كرده
وەيسە: كۆرە وەيسە فریام كەو، وەيسە تۆ
كۆر و برامى، من كردم تۆ نەيكەى. جارېكە و
ئەمجار، ئەمان وەيسە! دەخيل وەيسە!

وەيسە ئاھەنگىكى ھاتەو بەر. بە كەشكۆلى
تاین پشتت ئەسوور بوو، گوتى: ئاغام بفرموو
كەشكۆلەكەى ترم بۆ بېننەو، جا پزگارت
ئەكەم.

فەرەيدوون بەگ بانگى كرد: كى لەوئىيە؟ ئا
راكەن كەشكۆلەكەى بۆ بېننەو، خىراكەن،
گيانم دەرچوو، كەللەى سەرم ورد و خاش بوو.
كۆرە وەيسە، من مالى دنيا بۆ چىيە؟ گيانىشم
ھى تۆيە؟ خزمەتكارىك ھاتە ژوورى و
كەشكۆلەكەى پېشووى ھىنا و دايەو دەست
وەيسە. كە وەيسە كەشكۆلەكەى وەرگرت،
مستەكان لە جىگای خۆيان وىستان و لە
تیسرەواندنى سەر و گوئلاكى فەرەيدوون بەگ
بوونەو. فەرەيدوون بەگ بستى زمانى
دەركىشابوو، چاوى بە مۆلەق وىستابوو،
زىنگە زىنگ لە سەريەو ئەھات. سەرنجىكى
كەشكۆلەكەى دا بزانی چ جادوویەكى تىدايە و
ئەم كارەساتەى پىكرد، كە تۆزى لىي خىس
بۆو، لىي نووسرابوو: «زەوى بۆ وەرزیر و،

مەرگ بۆ دەر بەگ» ئیتر لە تاوانا وەك مار
پیوهی دا كه شكۆلی بۆ وەیسە فریدا و پرایکرد،
ئەو پۆینەهی پۆیشیت نەگە پرایه وه. ئیتر جاریکی
دیكه كشتو كالت له وەرزیپ و بۆره پیاو داگیر
نەكرا و هەركەس پەنجی شانی خۆی هیی خۆی
بوو. ئەگەر كەسێك بیویستایه زۆرداری بكا و
دەس پەنجی خەلك داگیركا مستەكان لای
چەناگای ئەویستان و دەستیان دەكرده وه به
تیسره وانندی.

وەیسەش به تیرو تەسەلی پرایبواردو له نانی
گالت و پووه پزگاری بوو.

□ - بەپوو دەهارین و لەگەل ئاردی جو
تیکەلی دەكەن و دەیکەنه نان و پیی
دەلین «نانی پووه». خەلكی هەورامان
لەبەر نەداری و پەریشانی پتریان ئەوه
دەخۆن.

شەھىدى زولمە، كفن و شۆردنى ناوى

سالىك لە سالان دىۋى قات و قرى و گرانى
بالى رەشى بەسەر ناوچەى «ژاۋەرۇ» كىشا،
رەھىلەى پەرىشانى و پەشىۋى و شىپرزەى
دايکرد. ۋەرزىر لە كشتو كالى بە ھارى و لە
رەستە و ئاۋەنياۋى پايزە، مافنگى و رەنجەرۇ
مايەۋە، ھەژار و نەدار و كز و كەنەفت كەوت و
ژيانى تال و ئالۆز بوو. سەرەپراى ئەمانەش
ئەۋەندىان بىردبوۋە گەل و ھەرەۋەز ۋەك
قسەقوتان ئەلەين «لە چۈرپەلا گۈيچكەى ساغ
بوو» زگى برسى و پىشتى بىرىندار و شان و
شەپىلكى تىكشكابوو. كۆلكىشانى زۆر و
زەۋەندە ھىز و توانايى پى نەھىشتبوو.
برسىايەتى و بىيژىۋى رست و دەرتانى لى
برىبوو.

ۋەرزىر ئەۋەندەى سەرنجى دا و بىرى كىردەۋە و
سەرى ھىنا و برد، نەيتوانى رىگى پىزگارى و
چارى چارەپەشى خۋى بەدى بكا. لە لايەكەۋە
بىگار مەۋداى نەئەدا بەرژەۋەندىك لە خالى
خۋى بكات و، لە لايەكى تىرشەۋە ناشارەزايى
و نەزانى پۆژى پووناكى لىكردبوۋە و
شەۋەزەنگ.

بیبارانئ و وشکهسال و خه له گران بوو. بیکاری
بوو. ئیش له حاند پهنجبه ر و ئیشکه ران
چووبووه پشتی شیران. ئهوهی له ناوه دا فره و
فراوان و کهم نرخ و هه رزان بوو، ته نیا ته رم و
جه نده کی نه ژاران و فرین و په ره واز و ئاوه کی
بوونی گیانی وهرزیپران و بوو، ئاژاوه و
په شیوی بوو له ناو له شاندا. گیانی سه ره به هه ش
توانای مانه وهی ناو جه نده کایان نه ما بوو،
ناچار هه لوه دا ئه بوون و رایان ئه کرد به
ئاسمانا.

هه باسی وهرزیپر پئیش گیان لیتوران چشی له
خاو و خیزان و سه ریخوی هه لگرت و رویشت.
به داره داره و لاره لاره وه ریگای گرت به ر، به لکو
له جیگایه ک چاره سه ری خوی بکا. به چنگه کپکه
و په له کوته و لنگه له رزه به چه ند که ژ و کیو و
چیا و هه وراز هه لگه پرا و له چه ند شیو و دۆل و
نشپوه وه داگه پرا و، له چه ند چه م و پرو بار
په ریبه وه تا ئاخری به هه ر مهینه تیک بوو خوی
گه یانده شاریک له شاره نزیکه کانی گه رمین.

که له شار نزیک بووه شنهی هیوایه ک دای له
دلی زاماری. به خه یالی خوی لای وابوو ئیتر
ئاودانییه و جیگای ئینسانه تی و پیاوه تی و
شار ستانییه ته. زگی تیر و له شی تیمار ئه کات
و که توژی و بووژایه وه دهس و ئه داته و

كاروباريك، خوښى و ئهڙيڼى و، پارهش بو
خاوخيڙانى ئهڙيڼى و له چنگ برسسياتهتى و
مردن دهريان ئههينى. جا به شينهي ئهوانيش
دينى وليى دائهنيشى. ههريهك خهريكى ئيشو
كارىك ئهبن و له شارستانى پر خيڙ و بيڙ و له
ولاتى تيڙ و تهسهلدا ئاسووده و دلنيا
ئهحهسـيڼهوه و جاريكى تر به بيريش
ناگهريتهوه.

وهريڙي ساويلكه و دلپاك ههروا ڙيني خوڻى و
خيڙانى لهو شارهدا سووك و ئاسان به خهيال
پيكهينا و بزهي هوميد و هيوئا ئهگرت و لهبه
خويهوه ئهگوت: نهم ئهزاني كوردستان ئاوايه،
جيگاي بهپيت و بهرهكتهتى وهك ئيرهى تيدايه.
نامهخوا ئهم خهلك و مهردمه چهن تيڙ و پرن،
چهن پوښته و پهرداخ و بههيز و گوڙن. چهن
كوك و بوښناختن؛ چهن رهنگ و روو سوور و
خهريك و دهسبهكارن. ئهگه كوردستان وا
ئاوهدانه. ئهى بو لاي ئيمه ئهوهنده كور و كرپن
و خاپوور و ويڙانه؟

ئهبوو كه قات و قري و نههاتى پرويكرده لايهكى
تر دريغى لى نهكات و يارمهتى بدات!

ديسان ههري باشه ديين ليڙه ئهبين تا له سيايال
و نههاتى رزگار ئهبين. ئهخوا دهرويهكى باشى

لی کردمه‌وه. به هۆی مهینهت و دهرده‌وه
گه‌یاندمیه ئیره. پیرۆ و پیشینیان گووتوویانه:
خوا که به لیزانی دهرگایهک داخات، به
میهره‌بانی که لینیکی تر ئەکاته‌وه. ئیتر شان و
قۆلم له بیگار ئاسووده ئەبیت و، مردووی گۆر
و گۆرستانیشم له خوسه‌ند و جمین و جنیو
ئەه‌سه‌یتنه‌وه.

وه‌رزیر گه‌شایه‌وه و زۆری پی خوش بوو که
پزگاری بووه و، جه‌نده‌رمه و خان و به‌گ و
بیگاری له کۆل که‌وتووه. به دلکی پر له ئاوات
و هیواوه پروویکرده ناو شار و هیندی گه‌را به
جاده و بازارا.

شه‌رمی کرد داوای هیچ له هیچ که‌س بکات و له
پرووی نه‌هات له کووچه و کۆلانان هه‌ولی دوو
سی نان بدات.

به زگی برسی له‌شی ماندوو و شه‌که‌ته‌وه
پۆیشیت و پروویکرده مزگه‌وت، به‌لکو له‌وی دل
نه‌رمی، دینداری، خاوه‌ن ئیمانی، به‌چه‌ن
فلسی یا به‌یه‌ک دوو نانی ده‌سگرۆیی بکات، تا
شه‌و به‌سه‌یتنه‌وه و به‌یانی خۆی گورج کا بو
ئیشو‌کاریک. ته‌نیا پۆژیکی دژواره، که‌یه‌ک
دوو ژهم تیر بوو ئیتر ورده ورده ئیش ئەکات و
پاره‌ی ده‌س ئەکه‌ویت و ئەبووژیتنه‌وه و دیتنه‌وه

دۆخی جاران «چ بكا؟ بلى؟ كار بۇ پەنجەران
حەسسانەوہیە. پيشەى كرىكار پەنج و
چەوسانەوہیە. كار كالایەكە بە بەژن و بالای
كرىكار و وەرزىران براوہ. ئەو پوژەى بىكار
نەبن خوشى و جەژنیانە.»

چوو لە ھەيوانى مزگەوت دانىشتت و بە
چاوەنوارپى رىكەوت كزكەى كرد. زورى
نەخاياند كابرايەكى چلكنەى چاو مژمور لە
دەرگای مزگەوتەكە ھاتە دەرەوہ، لەم نەگبەت
و چارەپەشە ھاتە بەرەوہ. چلكن بە تىخورپینەوہ
گوتى: كابرا خەلكى كويى؟

وەرزىر بە خاو و خلیچەك و بىھىزىیەوہ وەلامى
دایەوہ: ژا.. وە.. پو

چلكن گوتى: خىراكە ھەسە برۆ.

وەرزىر گوتى: ھىچ ئەركىكم لەسەر، بوچى دەرەم
ئەكەى؟ ئىرە مزگەوتە، خانەى خوايە، جىگەى
ئاوارە و ھەژار و داماوانە. لە خوا ناترسى وا
تىم ئەخورى و ئەگورپىنى بەسەرما و لەم خانەى
خوایە وا بە سووكىيەوہ دەرەم ئەنىى؟ توش ھەر
وہكوو من مافت پىوہیەتى، ئىتر بوچى وازم لى
نايەنى تۆزى بەسەسىمەوہ؟ چلكن گوتى: با
مجىوريش بم، پىم ناخوش نىيە و لىم لە چاو
نايە كابرايەكى چارەپەشى وەكو تۆ لىرە بىت.

بەلام لەبەر خوا ئەمەت پى ئەلیم، كەچى ديارە
ناشارەزای و نازانى. قوربە سەر، بتبىنن ئەلین
بىگانەى و ئەتگرن. جا ئیتر ئارەزووى خۆتە.

وەرزىر گوتى: بۆچى من و تۆ ھەردووكمان كورد
نن؟ ھەردووكمان وەك يەك ھاوڕەگەز و خوین
نن؟ ئیرەش ھەر كوردستان نییە؟ من و ئەم
خەلكەى لەم شارەدان گشتمان كورد نین و لە
كوردستان نین؟ ئیتر بۆچى ئەمگرن؟ ئەم من و
تۆى و دووبەرەكییە چییە و، ئەم جیاوازی و
قىنەبەرییە شوورەى نییە؟ خۆ من نەھاتووم
بە شى كەس بخۆم و بىمە بار بە سەر كە سەوھ.
ئەمەوئ لیرە بھاویمەوھ و بە رەنجى شان و
كرى دەستى خۆم بژیم ئیتر سووچ و تاوانم
چییە، لەسەر چى ئەمگرن؟

چلكن گوتى: تى ئەگەم و ئەمانەم وەك پوژ
بەلاوھ پوژشەن و پوونە. بەلام كى ئەم چەند و
چوونەت لى ئەببىستى؟ ببسوودە راکەن، ئەتگرن
و ماوھىەك ئەتخەنەزىندان و لە پاشان بەرپیت
ئەكەونەوھ بۆ ولاتى خۆتان. وەزىر كە ئەمەى
بست جەرگ و ھە ناوى داكەوت و ھەوش و
ھەساوى مزگەوتى لى بوو بە كونە مشك. جنىو
و لیدان و برسبىیەتى و بىگارى بىركەوتەوھ و
زامى جىگە كۆل و دارى زۆردارى كولاىەوھ.
ئاخىكى ھەلكىشا و چاویكى بە ئاسماندا

خشاندا، چ روانين و چاوپياخشاندنيك! به
قهدرایی سهد کتیب پر بوو له گلهیی و بناشت.
به دوو سی تهکان ههستاو لهشی له قاجی
بارکرد. لاقی له رزی و ئەتگوت ئەلی: ئیتر
بهسه، هیزم تیدا نهماوه، سواوم، داروبهرد
ئاسن و پۆلانیم، گوشت و ئیسقانم، په کم
کهوتوو؛ راستیه کهی ئەوهیه ئیتر به من
دهرناچی!

وه رزی گویی نه دایه، به کومه گی گالۆکه کهی
وهک پهت کیشی کرد و به داره داره خوی پی
گه یانده قهراخ شار. ئیتر لهوی مهینهت کوتایی
هات. لاق له رزی. لهش کهوته زهوی. گیانی
شه کهت و وه رزیش بو ئاسمان پی.

مجیور که قسهی پتهو و بیچی مهینهتباری
کابرای وه رزی پی کاریان کردبووه دلی و
ئازاریان ئەدا، ههستی هاومهینهتی بیداربوو و
گوتی: ئیمه ی هه ژار بهزه ییمان به یه کترا
نهیه تهوه، کی بهزه یی پیماندا دیتهوه؟ ههستا
دوای کهوت که بهینیتهوه

به لکو خیرۆمه ندان له مزگهوت خیری پی بکهن
تا تۆزی ئەبووژیتهوه، جا ئەوسا ملی کاری
بگری یان برواتهوه. بازار و جاده و کۆلانی
به دوا دا گهرا و کهلین و قوژبنی شاری پشکنی.

تووشى نەھات. تا ئاخىرى لە قەراخ شار
دۆزىيەو، بەلام چى؟

لاشەيەكى بېگيان و زامارا! زانىي تاوانىكى
گەرەي کردوو و سووچى ئەو ئەم چارەپەشە
مردوو.

تەرىق بوو و پارايەو لە تەرمى زامار و،
دوعا و فاتىحاي خويىند بو گيانى پەرهوازي
هەژار، بەلكو لىي ببورى و لەوتوانەي
کردوو يەتى بيبەخشي. لەبەر خويەو ئەيگوت:
من بە گيانى ناخىرم دلسۆزىم کرد، بەو
قسانەويستم خىرخوايي بکەم، خو بۆيەکم
نەبوو بەم پۆژە بگات.

بە شەرمەزاري داي بە کۆلى خویدا و پەيتا
پەيتا لەژىر لچەو ئەيگوت: برىا سەد برىا من
بوو مايه لە جياتى تو! هەليگرت و هيدناي لە
هەوزى مزگەوت پراکيشا و بو کفن کەوتە ناو
بازار. پۆيشت تا گەيشتە دووکانى مام حاجى
بازرگان و گوتى: کابرايەكى هەژار و ئاوارە و
بیکەس و کار لە برسە مردوو هاتووم بو کفن.
تو کفنى بو بکە و شۆردن و گۆرپيشى لەسەرمن.
حاجى پيشى خواردەو و مژىكى لە جگەرەکەي
دا. وەك مار پيوەي دا، پر بە پيىست ئاوسا. لە
پاشان کۆيەيەكى کرد و هاتە قسە و گوتى: بەم

بیبازاریه و گوتی: باشه، په له مه که، با
بازارمان ببی ئەوسا وەرەوه کفنی بو ئەکه م.
مچیور به توورەیی و بەسەر راوہشاندن
گه پرایه وه، له ژیر لیوه وه، به دەم ریگه وه به
جنیوه وه ئەیگوت به لئ، مام حاجی! تەرمه که
خوئ بکه م بو گهن نه کات تا بازارت ئەبیت،
ئەوسا بیمه وه خزمه تت! تف له خوت و
پارەشت. بوچی مردووش کالاً و کووتالە و
په سا و ئیحتیکار بکری! بردی به جل و به
گه رکە ی به ریه وه ناشتی و گوتی: شه هیدی
زۆلمه، کفن و شور دنی ناوی.

نووشته كهى نامينه خان

«قاجر» و «كانى پانكه» دوو دین له ناوچهی بۆكان. هاوكه وشه ن، سنوور و سه راوه یان پیکه وهیه و جووتیان له یهك ئەگه ریته وه.

شیخ ئەحمه دی كانى پانكه «خوای لی خویش بی» به سه ریینی خوئی مالی له كانى پانكه بوو.

خه ریکی خویش کردنه وهی شییت و هار بوو. بۆ هه موو ئیش و ئۆف و دهر د و ئازاری نووشته ی ئەکرد.

به هات و هاواری هه موو كه سه وه بوو. هه رگیز ماندووی و شه كه تی نه ئەزانی چیه. نازانم و ناتوانم و پیم ناکری به ده ما نه ئەهات. خوای لی رازی بییت. بۆ کاروباری خه لک زۆر جه لد و خیرا و چوست و چالاک بوو. له دوعا و نزا. له نووشته و جادوو، له تیروانین و فالگرتنه وه، له پروپیته و داوده رمان دریغی له موسولمانان نه ئەکرد.

دیاره موسولمانانیش بیریان له مه کردبو وه كه ئەم پیاوه شه و رۆژ خه ریکی نوێژ و تاعه تی خوا و ئیش و فه رمانی ئەوانه، کار و کاسبی پی ناکری. وهك ئەو له ری خوادا به هه موو هاوار و بانگیکی ئەوانه وه هه یه و ئەگاته

فریایان ، ئەمانیش ئەبێ شەرم بیانگریت و بە دەستی بەتال نەچنە خزمەتی. دوعا و نزای بێ خزمەت ، نوشتەى بێ سەرقەلەمانە ، دەرمان و تیمارى بێ ئولیفەت کار ناکات. ئەمانیش خیریکیان دەسگیر نابیت و ئەویش نفووسى ئەشكى! پوژ و شەو وەك قەتارى پەش و سپى بە دواى یەكا تى ئەپەپەرىن. ئەم دەمى بە سالاو سەندنەوه و چاك و خوڤشى و دوعا

خویندەوه خەرىك و ، دەستیشى نووشتە نووسین و گزوكيا كوتانا بوو. خەلكیش دەم بە سالاو پارانەوه و دەست بە دیارى و پشت بە كۆلەوه لە هاتوچۆدا بوون.

هەردوولا پیکهاتبوون و سەرودلّ خوڤش بوون. ئەم بژیویكى باشى دەست ئەكەوت و گوزەرانىكى چاكى ئەکرد و داراى و سامانىكى جوانى پیکهوه نابوو، لەسەر هیچ پەكى نەئەكەوت و گوزەرانىكى چاكى ئەکرد و داراى و سامانىكى جوانى پیکهوه نابوو، لەسەر هیچ پەكى نەئەكەوت. ئەوانیش كاروباریان هەلّ ئەسوورا و عەمر و مالىان بەزىاد ئەبوو، دەرد و بەلایان لە كۆلّ ئەكەوت.

بەلّ وابوو! هەست و ئاگا پادشای لە شەو فەرمانى لە ناوچەى پاشایەتى خویدا پەوايه و

لە سەر سەر و چاوانە! ئەوان لایان وابوو وایە.
جا تۆ ھەر بلی: وابوو.. واچوو.. بەچی ئەچیت؟!
ھەر وەکو خۆی ئەیفەرموو:

دنیا فانییە و بۆ کەس نامینییت. ئەوەی
بمینییتەو کۆچی کرد. بەلام ئەو وەک ھیندی
پیاوچاکانی تر نەبوو. جگە لە چاکەکانی تەنیا
سامانیکی باشی بۆ منالەکانی جیھەشت و ئیتر
بۆی نەکرا دی و خانووبەرە و شتی وا بکریت.

منالەکانی لە کاتی خۆشی و تیر و تەسەلیدا
چاویان پشکووتبوو، خۆشخۆر و خۆشدر و
نازپەرورەدە بوون. ئاگیان لە سەرەتای ژيانی
باوکیان نەبوو، نەیان ئەزانی ئەم مال و
دەولەتە لە کوئی پەیدا بوو، ئەم بەند
وجۆگەییە بناوانی لە کوئی ھەلگیراوە ژيانی
خۆش، دارایی زۆر، ھاتوچووی خەلکیش
نەئەسپایەو. ئیتر چی؟ باشە، ئەمان
خافلابوون و بەرجەوہندی دنیایان نەکردبوو،
ئەمی باوکیان بۆ فییری پیشەکەمی خۆی نەکردن و
بەزەمی بە موسوولمانان نەھاتبوووہ؟

منیش وەک لە تاریکاییدام. تۆ بلی وەکو لە نا
لە ناویانا باوہ لە ترسی ئەومە بووبیت کە
ئەوان ھەوہلی دەمیان بوو، ھەرزەکار بوون،
ئەترسا پییان راگیر نەکریت و تیا بشیوین،

يان نهى ئهويست پازى نهينى پيشه و هونهرى
خوى بليت كه پازى نهينى هونهر و پيشه
تهنانهت ئيستاش خوشهويسته، يان

به دارايى و سامانهكهى لئيان دلنيا بووه؟ بهلام
قسهى خو مان بيت و له ناو مان دهرنهچى،
چيان پى بلى و چيان فير بكات؟ خوى چى فير
بووبوو تا لهوانى بشاريتهوه! كار و دهسهلات
به خوايه، نهو بلى چى و چ بكات؟ بهشى
ئهمانى تيا نهبوو!

مناله كانى رهنجيان تيا نهدابوو، پشتيان
پييهوه نهيهشابوو. دواى باوكيان شهش و بيش
لئيان داو تهخشان و پهخشانان كرد. خوا
نهپيرى، نهوهنده زور بوو بهم جورهش بهشى
چهند ساليكى كرد. كورهكان كه ههريهكهى له
ژنيك بوون، بهرودوا جيا بوونهوه و،
ههريهكهيان مال و حالتيكى بو خوى پيكهوه ناو
وهك جووچكى كهچهله پهرهوازه بوون، لهبهر
دهستهنگى و نهمانى دارايى و سامانى ميراتى
روويانكرده ماله خالوانى خو يان و مريدانى
باوكيان و، ئامينهخان و برا بچكولهكهى و
دايكهكهيان جيھيشت، نهوهى لهو ناوهدا
دهسهوسان و داماو بوو، ههر ئامينهخانى
چارهپرهش بوو.

دیسان تا دایکی مابوو ھەر باشتریک بوو،
چوونکہ دایکی ھەرچہ ند پیر و پەرپووت بوو و
کہنہفت و پەک کہوتہ بوو، جیگہی بیروباوہری
خە لک بوو. بە پیرۆزیان ئەزانی و بە چاویکی
موفەرک تەماشایان دەکرد. بە تاییبەتی لەناو
ژناندا دەم و نفووسی بە پیت و بەرەکەت بوو.
بەلام «نەھاتی چاکە، قۆرتی خراپە» دواي
جیابوونەوہ و تەفروتوونا بوونی براکانی،
زۆری نەخایاند دایکیشی ئەمەگی بەجیھینا و
دواي باوکی کہوت بۆ شاری خامۆشان.
ئامینەخان خۆی مایەوہ و برا چکۆلەکەي.

ئیتەر ئامینە خان بوو بە گەورەي مال و
جینشینی باوکی و جیداری دایکی و بناوانی برا
چکۆلەکەي. ئەبوو ئیشو کاری مال بکات و بۆ
چاک و خۆشی و دوعا و نزا و داو و دەرمان بە
دەم خەلکیشەوہ بیئت.

کاری بەوہ چاک بوو لە وەختی خۆیدا بۆ باوکی
جیبەجی ئەکرد ئەناسی و فییری بەکار ھینانیان
بووبوو. لە دئی خۆیان و ئاواپیہ کانی دەورو
پشتیانەوہ کور و کچ بۆ دوعای چەور و شیرینی
و پیکبران، ژن و پیاو بۆ منالبوون و دەمبەست
و داوودەرمان روویان تی ئەکرد و سەریان قال
کردبوو.

ئامینه خان، وهک جوان نه بوو، ئه وهندهش
دزیو و ناشیرین نه بوو کهس نه یخوازی. له
تافی جوانی و نوخشهی پیگه یشتندا که له گهت و
پان و پۆر و، به ژن و بالایه کی ریکوپیک و
لهخت و لار و داروباریکی باشی بوو، به لام
دیاره بۆره و کوره وهرزیپ هاوشانی ئه
نه بوون و. داواکاریکی تریشی نه بوو. له
بهرئمه مابوه وه. به سه رینیی دایکی مهیدانی
تیکه لئی کور و کال و مه و دای باسوخواسی
له گه ل گه و ره کچ و جوانه ژناندا نه بوو. ناچار
به هیوای رۆژی به خته وهری ددانی به جهرگی
خویا گرتبوو، کهین و بهینی دلداریی نه ئه زانی
و ئاگای لی نه بوو.

ئیسنا، که راسته و خو به ره و پرووی هه موو جوړه
سکالاییکی دلداری و هه موو چه شنه راز و
نیازیکی کچی نی و کورینی بووه و، له ژیر
سه رپه رشتیی دایکیشیا نه ماوه، هه ر چه ند
هاتوچووی مانگ و سالانی زور به سه ریا
شوینیان کردووه ته دیمه نی و گوناکانیان سیس
و مه مگه کانیا بل کردووه و چه ناگه
داچوړاندووه وتالی سپیان خستووه ته سه ری و
ددانیا کهل کردووه، به لام وهک تری شهرباب
که تا خوی بخواته وه و توندتر نه بیته، ئه میش
زیاتر دهروونی بلیسهی سه ندبوو و دلی گری

گرتبوو. ئىتر ناچار بوو له گه‌ل كور و كالا له كاتى دهرمان پيدان و نووشته كردنا چاوبركينه بكا و، دوو جەفەنگ و دوو زەردەخەنەى دلتەپرانەش ئالوگور كات و، جار و بارىش له گه‌ل ئەوانەى زور دلگير بن له چاوداگر تنيكيش دريغى نەكات. له‌گه‌ل كچولەكان و ژنە دلتەپره‌كانيش له باسى دلدارى و كردنەوهى گريى دلى خوى و هاويز كردنى جوان و ناشيرىنى لاوان و هەرزەكار و كوروكالى ئاوايى له‌زەتيك بەرى.

ئامينه‌خان بازاري گەرم بوو، هەر كەسە به خەيالتيك و هەريەكەى بو كاريك ئەچوونە لاي و هەميشە ماله‌كەى جمەى ئەهات.

براكاني له‌وه توورە بوون كه خەلكەكه سەريان كرډوته ئامينه‌خان و ديارى بو ئەبەن و خيروبيريان هەموو بو ئەوه و ئەمانيش كەس روويان تيناكات.

ئەمان با نه‌خويندەواريش بن، به سەر و ميژريكي زل و رشتيكى پانه‌وه زرتەى چاويان بيت و، ئافره‌تيكيش له جيگەى باوكيان دانىشت و بازاري واگەرم بيت.

براكانى لىي كەوتنە تۆپ و تەشەر. ناو و
بىتكەيەكى زۆريان دواخست و ھەزاران بەيت و
باويان بۆ رېكخست.

ئامىنەخانىش بە نۆرەي خۆي دەستەوستان
نەوئىستا و ئاكارى دزىو و كردهوھى ناپەسەندى
ئەوانى بۆ خەلك دەرخت و لىي كىرنە قاو و
ئەيگوت: ھەرچى بە منى ئەلئىن خراپتر ئەكەن.

ئەگەر ئەلئىن نەخوئىندەوارم نازانم دوعا و نزا
بكەم، ئەوانىش ھەك من نەخوئىندەوارن و ھىچ
نازانن. ئەگەر ئەلئىن ديارىم بۆ دىت،

ئەوانىش ھەر بە نانى خەلكى بەرى ئەچن.
ئەگەر ئەلئىن من بە دەم پىاوان و كوروكالى
نامەحرەمەوھ ئەچم، ئەوانىش تەنانەت بە
سەرىنىي باوكىشم بە دەم ئافرەت و كچ و كىژى
نامەحرەمەوھ ئەچوون. خۆ من لە ساىيەي
خواوھ لە رىگاي ھىچىشا نىم و لە رىي خوادا
خزمەتى خەلك ئەكەم و، ئەلئىم با
وھجاخەكەمان كوئىر نەبىتەوھ. من بەم
ئافرەتییەي خۆمەوھ حورمەتى جىگاكەم
پاگرتووه، كەچى ئەوان بۆ پابواردن خۆيان
بلاوھيان لىكرد و ھەر يەكەي پووئىكرەدە لايەك.

خەلكەكەش نەيان ئەتوانى مورشىدزادەكانيان
بەدرۆ بخەنەوھ، ناچار بوون بىروا بە

هەردوولایان بکەن و ، وردە وردە تیگەیشتن ئەمە
بناغەیی بۆ شە و «کیشە لە سەر لیفەیی مەلایە»
و ئەم گێرەو کیشە و هەرا و بەزەمە هەر بۆ
کرووساندنەوهی ئەوانە! ئیتر لییان تەکینەوه و
وازیان لە هەردوولایان هیئا.

ئامینەخان کە هاتووچوو کەری نەما و دیاری و
کۆلەباری لی بپرا ، ناچار بوو خوی بە مالان و ،
لە نوخشەشا بە خەرماناناو بەگەرێ نووشتە
بکا و دوعا بخۆینی و شت دەسختات ، بۆ
هاتووچووی سەر خەرمانان گویدریژیکی پەیدا
کرد ، لە مسەرەوه سواری ئەبوو ، لەوسەریشەوه
خەلەیی لی ئەنا.

خەرمەنەکانی کانپانکەیی تەواو کردبوو ، نانی
سالی کۆدبوووهو ، ئەمجار بۆ جلوبەرگ و
پیداویستی مال ئەیهویست هیندیکی تریش
کۆکاتەوه و بیفرۆشی. ئیتر تا سالیکی کە
پۆشتە و پەرداخ و تیر و تەسەل رابویری.

گویریژی کوردتان کرد و لیی سوار بوو بەرەو
خەرمانەکانی قاجر. کە لە ئاسۆگەیی کانپانکە
سەرکەوت ، لە پیشدەشتیدا ، کە زۆری نەئەما
بۆ سەرچەمی «تەتەهوو» خەرمانیکی گەرەیی
بەدی کرد. بە دلیکی خۆش و تەمایەکی زۆرەوه

و ولاغه که ی به ره و خه رمان لیخوری. زوری
نه خایاند

گه یشته پیشه وه. ته ماشای کرد ره شیدی مام
هه باس که باوکی یه که دهوله مه ندی قاجره به
ته نیا له وییه و به کاوه خو شهن ئەکات به لام
چهند مالوسکه ی گه وره ی سوور کرووه.

ئامینه خان سلاویکی کرد و هیندی دوعای له ژیر
لیوه وه خویند و فووی کرد به سهر خه رمانه ناکه دا
پیتو به ره کاتی تیکهوت و بیچاوینی بیت.

ره شید که کورپکی گه نج و هه رزه کار بوو دهستی
له شهن هه لگرت و هات به دهم ئامینه خانه وه.
زوری به خیره اتن کرد و دوی ساردی له
مه شکۆله که و تیکرد تا تیوانیه تی بشکیت. له
ژیر سیبهری که پره که دانیشتن و ره شید دهستی
کرد به چالنان و له به ریشه وه چاک و خوشییان
ئه کرد و هه والی که سوکاری یه کتریان و
ئه پرسی.

ئامینه خان هه والی خه جیی خوشکی ره شیدی
پرسی. ره شید گوتی: دوینی خوازینی که ری
هاته سهر و دامان به شوو. ئامینه خان که باسی
شوو کردنی بیست برینی دلی کولاوه و ئاخیکی
هه لکیشا و گوتی: ئەی ره شید گیان، تو که ی
ژن دینی؟

رەشىد: چارە نووس بە خوايە. بزائين چۆن ئەبىت.

ئامىنە خان: بەلى چارە نووس بە خوايە، بەلام كورپكى وەك تۆ جوان و لاوچاك چۆن ئەبى كەست نەدۆزىيىبىتەو و حەز لە كەس نەكەيت؟ كورپى وەك تۆ جوان بۆ ژن دائەمىنى؟ خوا نەبىرى، جگە لە جوانى خۆت، لە هيچىشتان كەم نىيە!

رەشىد: بلىم چى! كى جوابى من ئەداتەو؟

ئامىنە خان «بە نازىك و چاويكى نەومەو:»

ئەو ئەلى چى؟ حەيف نىيە! ئەو چاوه جوانانەى بە تۆوہىيە بە خوا خوشكى خۆشت عاشقت ئەبىت!

رەشىد: چى بۆ لە تۆ نەينى بى! حەز لە كچىك ئەكەم. بە لام ئەوۋەندەى ئەكەم و ئەكرىنم جوابم ناداتەو. ئەگەر نووشتەيەكم بۆ بكەى بۆم ساز بى، چى ئەلى ئەتدەمى.

ئامىنە خان: رەشىد گيان! سەر قەلەمانە ئەبى پىشەكى بدرى، ئەگىنا نووشتە كار ناكات.

رەشىد: باشە، چىت ئەوئ ئەتدەمى، بە لام ئەترسم نووشتەكە كار نەكات.

ئامىنەخان: تۆجەۋاللى گەنم بدهيه.
نووشتهيهكت بۆ ئەكەم بە مەرچ. خوانهخواستە
كە كارى نەكرد لە منى بناسە.

رەشىد: ھەستا جەۋالەكەى لە گوپريژەكەى
ئامىنەخان داگرت و پرى كرد لە گەنم و دوورى
و دايىنا و ھاتەوہ ژير كەپرەكە، گوتى: ئەوہ
گەنم. دەيسا تۆش نووشتهكەم بۆ بنوسە.

ئامىنەخان كۆتەك كاغەزى چلكن و قەلەمىكى
لە گىرفانى دەرھينا و نەختى رەش و سىپى لى
كيشا و نووشتاندىيەوہ و تۆزى منجەمنجى
كردوو فووى كرد بە نووشتهكەدا و گوتى: بە
سەرى باوكم نووشتهيهكم بۆ كردووى تا ئىستا
نووشتهى وام بۆ كەس نەكردووه.

رەشىد نووشتهكەى لى وەرگرت و گوتى: جا
ئەمە چى لى بكەم؟

ئامىنەخان: بىخەرە كۆشىيەوہ و ئىتر دەنگ
مەكە، خۆى بانگت ئەكات.

رەشىد: دەترسم دەستم بېرى و تووشى
پەندىكىشم بكەى. بۆ خاترى خوا ئامىنەخان
چۆن لە خۆمەوہ بىخەمە گۆشى ئافرەتەوہ؟

ئامىنەخان: رەشىد وا ديارە تۆ زۆر بىباوہرى
بە چاك و پيران، يان زۆر شەرمىنى. ئەم

نووشتهیهی بۆ تۆم کردوو به سه‌ری باوكم
بيخه‌يه كۆشى ئافره‌تيكى دیندارى وه‌كوو
منیشه‌وه كه له سایه‌ی خواوه له ریگه‌ی هیچشا
نیم، ناچاره ده‌نگ ئەكات.

رەشید كه ئەمه‌ی بیست نه‌یکرده ریوراست
نووشته‌كه‌ی خسته كۆشى ئامینه‌خانه‌وه.

ئامینه‌خان گوتی: ئەیه‌رۆ رەشید! ئەوه چیت
کرد؟ چۆن ئەو فیله‌ت دۆزییه‌وه؟

ئیتیر ئامینه‌خان گوتی: ئەیه‌رۆ رەشید! ئەوه
چیت کرد؟ چۆن ئەو فیله‌ت دۆزییه‌وه؟

ئیتیر ئامینه‌خان خۆی به‌ درۆ نه‌خسته‌وه و، له
پاشان نووشته‌كه‌ی دایه‌وه ده‌ست رەشید و
گوتی:

خۆ باوه‌رت کرد کارئه‌كات. ده‌سا باشی هه‌لگره
بۆ هه‌موو جارێ با به‌کارت بیٔ.

رەشید نووشته‌كه‌ی نا گیرفانی و گه‌نمه‌كه‌ی بۆ
بارکرد. ، ئامینه‌خان به‌ جه‌واله‌ گه‌نمه‌وه به‌ره‌و
کانیپانکه‌ كه‌وته‌رێ و رەشیدیش هه‌ی لیکرد بۆ
چه‌می ته‌ته‌هوو..

هیلکھی هادی خانی

بیگو مان پیت سهیره، رهنگه لات وای هیلکه
لهسهر واتهی خوی نییه، یان هادی خان وهک
جادووگهر هیلکهی کردووهر.

نهخیر، هیلکه هر هیلکهیه. هادی خانیش نه
جادووگهره، نه مریشک.

یهکیکه لهو دهوله مه ند و خاوهن مولکه گهورانه
که له سنه پییان دهلین «ئهعیان.»»

ئههم چیرۆکه راست و دروست و پروداوه. نه
ههلبهسته و ریک خراوه، نه ریسیاو و پیسیاوی
بیر و خه یاله. ئهگهر ههلهشه نهبی و پهله
نهکهی و تۆزی بهشینیهی بی، تا چیرۆکهکه
دوایی دی، لام وایه زورت بهلاوه سهیرتر دهبی
لهوهی که بیری لی دهکهیتهوه، وهکو من که
بهش بهحالی خۆم زۆرم بهلاوه سهیرتره لهوه
که هادی خان جادووگهر بوایه، یان بووبووايه
به مریشک و هیلکهی بگردایه. چونکه ئهوسا
هر ئهوهنده بوو شتیکی سهیروسه مه ره پرووی
دهدا و نهختیکیش پیکه نینی لی پهیدا دهبوو.
بهلام ئیستا هر دهستی لی مه ده. پیشهکی خۆت
تووشی تووریهی یان خهم و خهفته مه که،
بویسته تا چیرۆکهکه دوایی دی، جا بزانه چی

دەبىي ، لەگەل چ جۆره جانەوهرىكدە دەستەويه خە
دەبىي؟

سەرت نەيه شىنم ، خۆشم نازانم جارى چەندەم
بوو لە دەست رىژىمى دىكتاتورى و كۆنەپەرسىتى
رام دەکرد. لە كرماشان هاوالىكم منى بەپياويكى
باش سپارد كە بەرپم كا. كابرە پياويكى باش و
بەريز بوو ، خەلك دەستى قەدرىان لى دەنا.
سەربەدەرەو و ناسراو بوو. كەمىكىش بە
دەستەلات بوو ، بەلام لەگەل ئەمانەشدا خاكىنە
و بى فىز بوو. بەيهكەو چووينە گاراج ،
بە كابرەى گارا جدارى گوت: ئىمەش رەوتەنىن.
گاراجدار زۆر بەحورمەتەو لە پىشەوهدى
پاسىكدە كە بۆ سنە دەچوو جىگەى بۆ دانان و
سەبارەت بەو تا دەرگەى گاراجەكەش بەرپى
كردىن.

كەوتىنە رى و لە شار دەرچووين. من كە لە دلى
خۆمدا زۆرم ترس لەو بوو كە پىم بزنان ،
نەختى هاتمەو سەر خۆم ، پشووويهكم هاتەو
بەر. هىندىكى تر رۆيشتىن. كە تەماشام كرد
هۆدەيهك لەسەر چەقى رىگەيهكەيه. لەبەر
ئالۆز و بلۆزى خۆم و وتوویرهى تىكەل و
پىكەل نەمتوانى بەهىچى تى بگەم. هىشتا تەواو
نەگەيشتبوووينە حاستى هۆدەكە كتوپر
كابرەيهكى دەم چەقەلەى رەنگ ترىاكى و

ژاندارمه‌یه‌کی مل باریکی له‌ر و لاواز که به کاسکیتته زله‌که‌ی سه‌ری و به‌ژن و بالای ره‌قه‌لیدا وه‌ک قارچکه گولانه ده‌چوو، هاتن و پیشی پاسه‌که‌یان گرت. من له‌به‌ر خۆمه‌وه گوتم یاخوا خیر بیت، له ئاگر رزگار بووین به‌سه‌ر ماردا که‌وتین. کابرای هاورپیم چاویکی لی کردم و سووکیک گوتی: هیچ نییه.

ترومبیلچی ده‌رگه‌ی پاسه‌که‌ی کرده‌وه. کابرای دم چه‌قه‌ل به‌فیزیکه‌وه هاته سه‌ری، بی ماندوونه‌بوونی و چاکوخۆشی، به‌روویه‌کی گرژ و دم و کاویژیکی خاووخلیچک و خه‌والوو یان خوماره‌وه گوتی: یائه‌للا! بده‌ن، خیرا که‌ن. هه‌رکه‌سه‌ ده‌ری هیئا و پینج قرانی دایه. هاورپیکه‌ی منیش له جیاتیی هه‌ردووکمان تمه‌نیکی دایه، به‌لام کورپیکه‌ی تیژکه‌له‌ی ده‌م‌رووته که به‌شیوه له چاوکراوه‌کانی دیهاتی سه‌رجاده ده‌چوو، کردیه هه‌راوه‌وریا: له کویم بوو، نیمه، ئیمه‌ پوژی تمه‌نیک په‌یدا ناکه‌ین. کریی ترومبیل و ده‌لایی گه‌راج و فیل و ته‌له‌که‌ی به‌قال له‌وی بوه‌ستی. ئیستا پینج قران بده‌ین، مه‌شکه‌یه‌کم ماست هیئابوو ئه‌وه‌تا به‌شی دوو ژهمم قهند و چا لی کریوه، به‌خوا ئیتر هیچم پی نه‌ماوه.

کابرای دەم چەقەل سەرئیکی کیشا بۆ دەرهوهی پاسهکه، و ابزانم دەویست ژاندارمهکه بانگ کات کورپهکه دابه زینئ و بیگری، به لام هاوریکه ی من نازانم به زهیی بهودا هاتهوه و پیوهندییهکی پیهوه بوو، یان مهترسیی لهوه بوو که بمانگیرنهوه دواوه و گیره و کیشهیهک بۆ من ساز بی، ماوهی کابرای دەم چەقەلی نه دا و خیرا گوتی: بگره!

کابرا ئاوری دایهوه گورج تمه نیکی دا دهستی و گوتی پینج قرانی له جیاتیی ئه و کورپه و ئهوی تریشی بۆ خۆت. کابرای دەم چەقەل چرچ و لۆچی ناوچاوانی نهختی له بهریهک کشانهوه و له خۆشیا تۆزی دەمی داچهقا و به نووزیهکهوه گوتی: خوا خۆشت کا.

ئهو دابهزی و ئیمهش کهوتینه ری.

کورپه ده پرووته که هاتهوه قسه و گوتی:

—هه.. هه!. دهولت دهیهوی به پینج قران پینج قرانی ریپوار و هاتوچووکه ران داووده زگای خوی به ریوه به ری! بۆ خاتری خوا کووچه و کۆلانی کرماشان به من چی؟ من پاره بۆ بدهم به شارهوانیی کرماشان؟

هاوریکه ی من گوتی: کورم ئه م قسانه پار دهکران (واته که زهمانی مو سه دیق بوو). ئیستا

که لکی نییه و تووشی گرتن و ئازاردانیش دهبی.
تۆزئی ئاگات له دهمی خۆت بی.

ئیتتر بهم پینج قرانه وهک کلیلی تهلیسم یا
بیسملیلای پیاوچاکان ریگه مان بو کرایه وه و
به بی گری و قورت، به بهر (تا قۆسان) دا به بهر
یادگار هکهی فه رهادی قاره مانى چیرۆکی (شیرین
و فه رهاد) دا رۆیشیتین و له (ناوده ربه ند) تی
په رین.

له چایخانه کهی (مله مرواری) هه رچه ند
ره مه زانیش بوو، دابه زین و له بهر هاو ریکه م که
له پیشه وایانی دینی ئەژمیرا، له قوژبنیکدا
قاوه ل تیمان کرد.

هاو ریکانیشمان، شارستانیه کانیان له نان و
چاخواردن و بۆره پیاوه کانیشیان له دهستنوێژ
و نوێژکردن بوونه وه، سه ره له نوێ سوار بووین
و که وتینه وه ری. ده تگوت پینج قرانی تاین
هیشتا پیت و به ره که تی هه ر ما بوو، به بهر
چه ند ژاندرمه خانه دا ره ت بووین هیچ
گه روگیچه لیان نه کردین. به لام ئەوهی راستی بی
وا دیار بوو هاو ریکه ی منیش له و ناوه دا له پینج
قرانی گۆرین بی نرختر نه بوو، چونکه ئیتتر
هه موو که س دهیناسی و ته نانه ت ژاندارمه کانیش
که چاویان پی ده که وت به دهست سلاویکیان لی

ده کرد. جا نازانم له وه پيش پينج قرانی به وانیش
دابوو یان هر به دهوله مندییه که ی وهک
نووشته ی ده مبهست ده میان رهق ده بوو.

پاس به وره ور پر یگه ی خو ی ده بری. منیش به
دلنایای سهیری هوراز و نشیو و چه م و
رووبارانم ده کرد. هاوریکه شم به پوالت له بهر
وهزی پوژوو، له راستیشدا سه بارهت به
تیرخواردن و خاوبوونه وه وه نه وزی ده دا.

ریبواره کانی تریش یه کتریان ده دواند تا
گه یشتینه چایخانه ی (...) له وی دابه زین و به
چایچی و به خه لکه وه گشتیان هاتن به پیری
هاوریکه مه وه، تمهس ئه و چایخانه یه مو لکی
ئه وه و ئه م خه لکه ش یا بو ره پیاو یا
ده سو پیوه ندی ئه ون.

تاویک له وی چه ساینه وه. له پاشان ئه وان
به ره و سنه که وتنه ری. منیش به ره و ئاوی
ده ستم دا که ژ. ناشاره زا بووم نه مده زانی
به کویدا برؤم. دوو پیاو که لوپه لی مالی کابرای
هاوریمیان ده برده وه و که میک له پیش منه وه
بوون. تۆزی پیم هه لگرت و گرتمنه وه. هه رچه ند
ئه وان کوری کیو و که ژ بوون، به لام سه بارهت
به مه کو له کانیا ن قورس بوو زور باش له گه لیان
ده رده چووم.

له باسک و مله یهک سه رکه وتین ، دئییهک
دهرکه وت. پرسیم: ئەمه یه ئاوا ییی (...)?
گوتیان: نه خیر! ئەمه ی چی. ئەم ته مومژت
دیوه نووچکه ی که ژه که ی داگرتوو؟ ئاوا ییی
(...) وا له وئییه.

که ژه که زۆر بهرز و کووړ و زهردو ما بوو. بۆم
نه دهقه بلا بهرزایی چه نده یه؟

تا له پاشان کابرای خاوه ن ئاوا یی هاته وه ،
جاریک له ناو قساندا گوتی: چه وت هزار پی له
بان دهریاوه بهرزه.

به شیو و ده ره یه کدا هه لکشاین. بۆن و به رامه ی
گول و گولزار پیاوی مه ست ده کرد. به په نای
دۆله که وه و تا سه ری به نده ن باخ و باخات
بوو. دار و درهخت وهک دۆستانی به ئەمه گ و
هاوبیر سهریان به سه ر یه که وه نابوو ، ده تگوت
راز و نیاز ده که ن به ئالوووالای سه وزه گه لآوه ،
به دم شنه ی باوه ده شه کانه وه ، ده تگوت به
هه وای موزیکی خوړه خوړی ئاوه که وه که له
لووتکه ی که ژه که ده هاته خواره وه ، وهک
ده و له مه ند و خوا پیداوه کان ، له سه ر شانۆی
کاباریه کان سه ما ده که ن و ئاگیان له دهر د و
مه رگی که س نییه .

ئەم دیمەنە بو من، بە تاییبەتی دواى ماوئیهک
زیندان، ئەوئەندە جوان و خەمپروین بوو،
بەرزىی کەژەکە و شەکەت و ماندووویی خۆمى
لە بیر بردبوومەو. بەکاوخۆ تى هەلەگەراین
تا دەمادەمى خۆراوا گەیشتینه ئاوايى (...).

دواى چەند پوژیک کورپیکى سەنەيش کە خزمى
خانەخوئیکەم بوو، بە ناوى سەردانەو هاتە
ئەوئى. کورپیکى خوئندەوار و وریا بوو. وابزانم
ئەویش وەک ما سى لە تاوى پراوکەرآن قولاخەى
دابوو. بەپوژ لەبەر هاتوچۆى ژاندارمە و
چەرچى و وردەوالەفرۆش کە پتریان بە پۆلیسى
نەینى دەزانران، دەچووینە باخیکى دوور لە
ئاوايى.

باخەکە لە جیگەیه کى ئیجگار خوئشدا
هەلکەوتبوو. هەرچەند گیللاس و قەيسى نزیك
پینگەيشتن بوون، هیشتا لە سەرووى ئەوئو،
بە نووچکەى کەژە بەرزەکەى پشتیهو، پرنووى
بەفر دەدرەوشایهو. لەوئى بووم دەرکەوت ئەو
ئاوئى بەناو باخەکانى خوارەوئەدا هاژەى
دەکرد، سەرچاوئى لای ئەو پرنووانهیه و لەگەل
بەفراوئەکەیان تیکەل دەبى. بوئیه بە پوژ هەر
هاژەى دیت و بە شەو کە بەفراو دەیبەستى کەم
و هئیدی دەبیتەو.

لەم باخەدا كۆمەلە كرىكارى لەر و لاواز و
پووتەلە قورەكارىيان دەكرد.

خەرىك بوون خانوویەك بۆ خاوەن باخەكە
دروست كەن. نیوەپرۆیان سەرو سى نانیان
دەدانى. هیدنى رۆژ دۆشى لەگەل دەبوو. لە
ئەورەحمانى باخەوانم پرسى: ئەمانە كرىيان
چەندەیه؟ گوتى: رۆژى تمەنىك. گوتم: جا چۆن
بەم رۆژە درىژانە بە تمەنىك كار دەكەن؟ گوتى:
هاهو! ئەمە كار و كاسبىيان رەنیوھىنانى ئەم
باخەیه. ئەگەر سالىك تەرزە و گلىرە
درەختەكانیان بكوتى، هىچیان نییە پى بژین.
پارەكە نەھاتیان بوو، زستان پارەیان
وەرگرتوو لەپى كارى هاویندا رۆژى بە
تمەنىك و خۆیان پى خستوووتە بەھار. ئىستا
بۆیە بەوئەندە كار دەكەن. ئەم سى نانەى
دەشیاندرىتى پیاوھتییە!

ئەورەحمان كە نیوەپرۆیان دەچوووە ئاوايى
نان بۆ كرىكارەكان بىنى، ئىمەش پارەمان
دەدایە شتىكمان بۆ بكرى. رۆژى لەو رۆژانە دوو
تمەنمان دایە هیلکە مان بۆ بكرى. ئەورەحمان
ھاتەو، نانى لە كرىكارەكان دابەش كرد و
سەركەوت بۆ لای ئىمە. هىشتا چەند ھەنگاوى
مابوو بگاتە لامان گوتى:

نان و پۆنم لە مالى ئاغا هيڤنا و بايىي دوو
تمه نه كهش هي لكه م بو هاوردوون، به لام چ
هي لكه؟ هي لكه ي هادي خاني!

له كوره سنه يييه كه م پرسى: هي لكه ي هادي
خاني چييه؟ گوتى: به خوا بيژم چه!

ئه وره حمان هاته پيشه وه شتومه كه كه ي دانا.
ئاگرى كرده وه و چاي لى نا و هي لكه و پوڤنيكى
باشى كرد و هه رسيكمان ده ستمان به خواردنى
كرد. له سه ر نانخواردن له ئه وره حمانم پرسى:
هي لكه ي هادي خاني چونه؟ گوتى: ئه ي چاوت
پييان نه كه وت چه ند درشت و گه وره بوون؟
هؤوه تا بروانه تيكوله كه يان.

گوتم: بو چى ئه وره حمان ئيوه به هي لكه ي گه وره
ده لىن هادي خاني؟ گوتى:

به لى، له م چه مى (گاوه رو) يه دا وا ده لىين. ئه مه
حيكايه تى هه س. گوتم: ئاده ي حيكايه ته كه مان
بو بگير ه وه.

ئه وره حمان كه كورپىكى ساويلكه و دم
به پي كه نين بوو، بزه يه كى گرت و ده ستى پى كرد
و گوتى: له و شيوه ي ئه وديو مانه وه له داوينا
عه ودا لان دييه كى ئاوه دان و گه وره ي لىيه
نيزي كه ي دوو سه د مال ده بى ناوى (نشوور)ه.

ئەم دىيە جگە لە باخاتى زۆر كىلگەي فرەشى
هەيە و ئاۋوھەۋاشى گەلى سازگارە.

ھادى خانى خاۋەنى، سەرەپراي گشت مەكەكانى،
خانۋويەكى خۆشى لەۋى دروست كردوۋە
ھاۋىنان دوو سى مانگ بە خاۋوخىزانەۋە بۆ
رەبۋاردن دىتە ئەۋى. پىاۋىكى فرە لەچەر و
چنۆكە لە پىاۋى دەۋلەت بەۋلاۋە مشكىش
چىشكەي نانى ناكە.

خەلكى نشوور ئەۋانەي جووتبەندن ۋەك
دىھاتى تر خەرج و پىتاك و پووشانە و پۋنانە
و كاۋرانە و خورىيانە و موۋانە و فرۋوجانە و
بىگارەنەي خۋيان دەدەن. دەغل و دان و
شىناۋەردىش ئەۋە ديارە كە نيۋەيى و سىيەكە.

باخەكانىشيان لەم سالانەدا بەھۋى تاپۋە لى
كراۋەتە نيۋەيى. ئەۋانەي رەشايىشن ديسان
ۋەكو ھەندەران مانگى سى پۋژ بىگار دەكەن.
ئەگەر ئاژەلىشيان بىيت، ئەۋا پۋنانە و
پووشانە و كاۋرانە و خورىيانەش دەدەن.

بەلام ھادى خان زياد لە گشت شوينىك بەپىي
ئەژمارە بۆ گشت مامرىكى سەرە پازدە ھىلكە لە
رەشايىيەكان دەسىنى.

كە ھادى خان مالى دىتە نشوور، گزىر دەكەۋىتە
ناۋ ئاۋايى مامرەكان چاۋئەژمىر دەكا، سىايىي

ده گری و دهیبا بو ئاغا. له پاشان دهنگیان دهدا
ههركهس چهندی هیلکانه له پیدایه بیبات.
رهشاییهکان که رهنجبهه و وهرزیری
جووتبه ندهکانن، خویان له دهشت خهریکی
کارن. ژن و مندالیان زه مبیله هیلکه هه لده گرن و
دهیبهن بو مالی هادی خان. هادی خان بو
ئه ندازه گرتنی هیلکه کان کونیکی خری کردووه ته
ته خته یهک. خزمه تکاره کهی ته خته که ده گری
به دهسته وه و له بهرچاوی هادی خان هیلکه کانی
پی ئه ندازه ده گری، هه ر هیلکه یهک به کونه که وه
نه چوو وه ری ده گری و ئه وهی به کونه که شه وه
نه ویستا نایه وی. خاوه نه کهی ناچاره بیبا
بیگۆریته وه به هیلکه ی قه له و. جا سه باره ت به مه
هیلکه ی گه وره له م ناوه دا ناوبانگی کردووه
به هیلکه ی هادی خانی.

گوتم: ئه وره حمان جا بو ده یدهن؟ کهی ئه مه له
قانوندا هه یه؟

گوته: تو ئیژی چه؟ ئه ی نایده ی چ ده که یین؟
هادی خان ئه عیانه و مالی له شاره و هه ر خوی
حه ساوه. ژاندارمه ده نیریته سه رمان به شه ق
ورگمان ده درن.

—جا ئیوہش ھەمووتان قسەى خۆتان بکەنە
یەک و لە ھادی خانیش و لە ژاندارمە کانیش
لای دەولەت شکات بکەن.

—بەلێ لە زەمانی دوکتۆر موسەدیقدا ئەمەمان
کرد و تەنانەت من خۆم ئیستا ئاوارەى ئەوہم:
دایکم ھیلکانەى بردبوو بۆ مالى ھادی خان،
ھیلکەکان بە کونی تەختەکەوہ نەویستابوون،
کابرای خزمەتکار ھەموو ھیلکەکانی دابوو بە
سەرە سپیپەکەى دایکەدا. ئیوارە کە لە ئیش
ھاتمەوہ سەرى شۆردبوو، باسى ھیچیشى
نەکرد تا من تووشى گێچەل نەبم، بەلام
دراوسێکان بۆیان گێرامەوہ. منیش ھەر بەو
شەکەتى و ماندووپیپەوہ دەستم دا داس و
چوومە مالى ھادی خان تا وەک کەما مى
ھەلبرم، خواوراستان چووبوو بۆ سنە و لە
جیاتى ئەو کابرای خزمەتکارم بەر پەل کەوت
داخى ھادی خانیشم بەو پرشت و ھەتا جوولاوہ
لیم دا و لە دوو سى لاوہ سەرم شکاند. ئیتر
دنیا وەک ماستى مەییوى لى ھات و باسى
ھیلکە لەو ناوہدا نەما تا دەورى موسەدیق تیک
چوو.

دیسان سەرلەنوێ ھادی خان لە جاران خراپتر
زەبروزەنگى دەست پى کردەوہ و ژاندارمەى ھینا
کە من بگرى. منیش بۆى دەرچووم و ئەوہتا

لیره باخه وانم. به لام برا بچوو که که میان
به رده ست کهوت و گرتیان، ئیستا تا وا له
کرماشان له زیندانایه، ها نه بوو که ئیوه
هاتن منیش له پاسه که دا بووم و قره م له تهک
کابرای دم چه قه لدا کرد، ئه وه چوو بوومه
کرماشان سه ری برا که م دا بوو.

—ئهوره حمان، تو ئه وسا گوتت ماستم هیئاوه
بیفرۆشم.

—ئهی چه؟ بیژم ئهوره حمانم و بمگرن! به خوا
هر ئه وه نده بوو ماستم نه برده بووه فرۆشتن،
ئه گینا گشت قسه کانی ترم راست بوو. ئه وسا
که ماستم ده برده فرۆشتن، ئه وانهم گشت
به سه ر ده هات.

—ئهوره حمان، وه رزیر خوی به ره ره کانی
خان و بهگ و ژاندرمه ی پی نا کرئ. له گه ل
رۆشنبیر و زه حمه تکیشه کانی شارستان ریک
که ون، ئه وان خوینده وارن و باشتر پیگه ی کار
ده زانن، با شاره زاییتان بکه ن.

—ئا ئه مه خو شه. نه خوینده وار وهک کویر وایه
چوزانی چ بکا؟ ئیسته ئیمه شاره وشار به دوای
ئه واندا بگه ریین، یان ئه وان ده بی بین و ئیمه
تی بگه یینن؟

خۆ هیچ نەبی نانیکیان لە بەروبووی پەنجەکە
ئیمە خواردوو؟

—ئەورەحمان قسەى تۆیە، بەلام پەلە مەکە با
ئەوانیش خۆیان تەواو پى بگەیهنن، جا ئیووش
شارەزایی دەکەن.

—سا وەللا ئیمەش لە تاي تەوراس ئامادەترین.
بگرە بە هەموو لایەکمان پیریژن و مامر و هیلکە
لەم پەند و مەخسەرەیه پزگار بکەین.

قورنان خویندن له جیاتیسی پارهی بهرتیل

پیش شهړی دووهمی جیهانی بوو، پوژیک
سهعاتی ههشتی بهیانی، گروهبان رهزائی،
سهروکی پاسگهی ژاندارمهی بوکان هاته دایره،
چوو هودهی کارهکهی، له پشت میزهکهی
دانشت، باویشکیکی دا و جگهرهیهکی
داگیرساند. دهستیکی دابوو بهرچهناگهی،
بهدهستهکهی تریشی جاروبار جگهرهکهی دهنه
به لیویهوه و مژیکی توندی لی دهنه. دهمی
دهکردهوه و دووکهلهکه لهسهرخو قهف قهف له
دهمی دههاته دهړی. لهسهر میزهکوه بو لای
میچی هودهکه خهتیکی مارپیچی دهکیشا.
دهتگوت کلو خهلووزیکی نهسووتاو لهناو
مهنقهلی زستانی ماله فهقیریکدا دووکهل دهکا و
له تاوی سهرما دهرگه یا پهنجره ناکهنهوه و
به دووکهلهکه رازین.

له راستیدا دووکهلهکه دووکهلی عادهتی جگهره
نهبوو، بوچرووکیشی لی دههات. کهسی
ناشارهزا بوایه وای دهزانی پاشماوه دووکهلی
تریاکی شهو له کهلین و قوژبنی ورگیدا
ماوتهوه و ئیستا تیکهل دووکهلی جگهرهکه
دهبی و دیته دهړی. بهلام نهخیر، بوچرووکی
جهرگ و ههناوی بوو، ئاگر له دهروونی
بهربووبوو، خهم و خهفت یا باشتر بلین

ترس و خوف ئارامی لی هه لگرتبوو، پهیتا پهیتا باویشکی دهدا. وا دیاربوو شهو نه خه وتبوو، ئیستاش به یارمه تی جگه ره کیشان په رۆش و په ژاره ی شهوی له میشکیدا له بیژینگ و هیلهک دهدا. دوا ی وتوویره یه کی زۆر به دهنگیکی سه ره وکانه نا، به دهنگیکی له عاده تیش نه رمتر بانگی کرد:

—حوسین قولى!

حوسین قولى، كه له هه موو ژاندارمه كان ده مپراستتر و به گور و گيچه لتر بوو، هاته ژووره وه و تهق هه ردوو لاقى له يهك دا. دهستی راستى تا بناگووى بهرز کرده وه و به دهستی له بناگووى نراو و به ورگی ئاوساويه وه ده تگوت کووپه ی ترخینه یه.

ره زائى: چه ندی مانگه؟

حوسین قولى: بیست و سیی مانگه.

ره زائى، هه ناسه یه کی دريژی هه لکيشا و له بهر خويه وه گوتى: يانى چه وتووويه کی ماوه. ئه مجار رووی کرده حوسین قولى:

—ئهم مانگه وه زعه كه مان زۆر شپرزه یه. ئه گهر مه عاشه كه ی خوشم و ئیوه شی بخه مه سه ره ده ری ناهینى. پینج سه د تمهن له کوئ بینم؟

بەپراستی بۇ ئۆرە پىنج سەد تەن زۆرە،
بەتايىبەتى لە بەھاردا، كە خەلكەكە خۇشيان
حاسالى پارەكەيان تەواو بوو و ھىي
ئەمسالىشيان پى نەگەيشتوو، بەو كەژ و
كۆوانەدا بلاو بوونەتەو و خەرىكى كار و
كاسبىن. نە شكات و شكاتكارى ھەيە و نە كىشە
و ھەرا.

حوسىن قولى: دەى جا با ئەم مانگە ھىندىك
قەرزار بىن، لە پاشان دەيدەين.

رەزائى: شتىكى سەيرە! تۆ چەند سالا
ژاندارمى، كەچى ئىستا قسەى ئاوا دەكەى!
مەگەر نازانى سەرھەنگ ئەم جۆرە قسانەى بە
گوچكەدا ناچى؟

شتى واى پى بگوترى دەسبەجى ھەموومان
دەگويزىتەو. لەوانەيە گىچەلىكىشمان بۇ ساز
بكا. ئەگەر شتومەكى خۇشمان فرۆشتى، دەبى
پارەكەى بۇ تەواو كەين. بەلام ئەو قەرزەى
دەيلى دەتوانىن لەگەل خۇمانى بكەين، يانى
ئەم مانگە ھەر تەنيا بە مەعاشەكەمان بژىن،
و لە پاشان تى ھەلبىننەو.

حوسىن قولى: بەلى، بەلى، تى گەيشتم،
ئىستا پوولەكەى سەرھەنگ چەندى كەمە؟

رەزائى: دوو سەد تەن.

حوسين قولى: خوا سه لامه تت كا ، دوو سه د
تمهن ئه وهى دهوئ؟

مه ئمووريه تيك بده بهمن ، مه ئمووريه تيكيش
بده به ره جهب قولى ، پووله كهى سه ره هه نكيش
ته واو ده كه ين و هينديكيش بو ئيوه ده مينئته وه .
ره زائى: ئه وهى ده مينئته وه بئ ئيوه ناخوم ،
به لام له هه وتوو به كدا ئه وه ده كرئ؟

حوسين قولى: بوچى ناكري؟ چاره نييه . ئيمه
كه بووينه ته پياوى ده ولته ده بئ زه حمه ت
بكيشين .

ره زائى: ئه وه ندهى سه ره ده هينم و ده بهم ، ئيستا
مه ئمووريه تيكي وا نييه كه ئه وه هه موو ديها تهى
پيوه بگه ريئى . ته نيا ده وسيهى مازادى پاره كه
هه يه ، ئه ويش ئيستا بهم به هاره مازادى چى؟
ئه گه ر كاره كه زل بيته وه و بگاته شكات و
هاتوهاوار ، تووشى مه ينه تيكي زور ديئن .

حوسين قولى: نه خير ، نايه لم بگاته شكات و
شتى وا ، خوم ده زانم چ ده كه م . تو بو م بنووسه .
ره زائى ، ده وسيهى مازادى پاره كه ده رده هينئى و
ده لئى: بوكان چوار بلووكى هه يه: تورجان ،
يه لته مر ، يه خته چى ، به هئى . به هه موويانه وه
دوو سه د و چل ديئن .

حو سین قولی قسهی پرهزائی بری و گوتی: نا،
نا، تورجان و یه لته مر، پرووته و پووته ن. وا
به په له هیچیان لی هه لئاوهری. من بنیره بو
یه خته چی.

رهجه ب قولیش بو به هی.

پرهزائی بیریکی کرده وه، دهستی دا قه له م و
نووسی:

«ژاندارم، حو سین قولی! پیویسته بجیته سه ر
خاوه ن ملکه کانی بلووکی یه خته چی. هه رکه س
مازادی پاره که ی له سه ر ماوه ده سبه جی پی بار
بکه ی و بینیری بو مه هاباد. ئه گه ر بروبیانووی
هیناوه بیهینی بو ئیره.»

حوسین قولی دوو ژاندارمی له گه ل خوی
هه لگرت، تفه نگیان کرده شانیان و سوار بوون
رؤیشتن. دهیزانی کوئی بژوینه و کوئی کرینه.
خوی له خاوه ن ملکه گه وره کانی که
دوستایه تیان له گه ل سه رله شکر و سه رههنگ و
شتی وا هه بوو بوارد، پرووی کرده خاوه ن ملکه
ناوهنجیه کان. ئه وهی مازادی له سه ر مابوو
۱۵-۲۰ تمه نی لی ئه ستاند. ئه وهی له سه ری
نه مابوو ده یگوت ناوت له گه ل ئه وانه هاتوو که
نه یانداوه. بچوره بوکان لای سه روکی ژاندارم،
به شکم له وی پروون بیته وه که داوته یان نا.

ئەملا، ئەولا، ئاخركەى بە ۵-۶ تەن وازى دەھىنا كە ئەو سەفەرەى وەبەر نەخا.

حوسىن قولى بە ۴-۵ پوژ دوو سەد تەنى كو كرىبوو وە. كەوتبوو كروكاشى زىادى. نىزىك نىوەرۇ بوو گەيشتە گوندى (كانى تۇمار). لەوئ نىوەرۇژى كرد و سەيد حەسەنى خاوەن ملكى ئاوايىيەكەى ھەلپىچا كە بىنئىرى بۇ بوكان. سەيد حەسەن لە كەمەو و حوسىن قولپىش لە زۆرەو دەستيان كرد بەسەودا. لە دواى چەنە لىدانىكى زۆر لەسەر دە تەن رىك كەوتن. حوسىن قولى دە تەنەكەى وەرگرت و بەرەو (حاجى كەند) كەوتە رى.

ئىوارە گەيشتە حاجى كەند. حەسەن ئاغاى حاجى كەند لە دىواخان لەگەل چەند كەسى مىوان دانىشتبوو. كە لە دوورەو چاوى بە ژاندارمەكان كەوت، دەسبەجى مىرزاي بانگ كرد و گوتى: بچو، بەھەر جوړىك بى كارىكى وا بكە برؤن، با نەبنە مووى لووت لە مىوانەكان.

مىرزا بە پىرىانەو و چوو، دەستى كرد بەسەودا كرىن لەگەلىان كە ئەو شەو وەيان لى بكرىتەو. چەندەيان بداتى لەوئ دانەبەزن و بچنە دىيەكى تر.

حوسین قولى له بیست تمه نه وه و میرزاش له
پینج تمه نه وه دهستیان پى کرد.

ئهو تمهن تمهن دههاته خواری، ئه مېش تمهن
تمهن دهچووه سه ری. حوسین قولى له دوازده
تمهن پى چه قاند. میرزا که دیتی ئیتر فایدی
نییه نایه ته خواره وه، دوازده تمه نی دایه.
حوسین قولى وهری گرت و نایه باخه لى،
رکیفی لى دا و به ره و (داره گرده له) كهوته ری.

که گه شته ئه وى رۆژ ئاوابوو. له مالى مامه
عه لى دابه زی. هه رچه نده داره گرده له
کویره دیک بوو، مامه عه لیش دهرک و
دیواخانیکى وای نه بوو جیگه ی هسانه وه بی،
به لام شه و داهاتبوو، ژاندارمیش دهستی شهوی
نییه، ناچار بوو له وى بمینیتته وه.

سبه نی حوسین قولى له خه وه له ستا. به
به رماله کاند رۆشیت، بچیتته سه ره هوز و
ئاوه که ده موچاوی بشوا. گه شته به رده رگه ی
مالیک دهنگی قور ئان خویندن ده هات. له وى
راویستا. بیری کرده وه و له دلای خویدا گوتی:

ئه مه هه رکهس هه یه، یان مه لایه ک، یان
حاجیه ک، سه دیدیک، شتیکی وایه.

ده بی شه پکه شی له سه ردا نه بی. که وایه شتیکی
لى هه لده وه ری.

فیکره‌که‌ی به شیوه و ره‌وشتی ژاندارمه راست بوو، چونکه ده‌ولت قانونیکی دانابوو ده‌بوو هه‌موو که‌س چاکه‌ت و پانتۆل له‌به‌ر کا و شه‌پکه له سه‌ر نی. جلو‌به‌رگی کوردی، که به‌رگی میلیی کورده‌کان بوو. قه‌ده‌غه بوو، هه‌رکه‌س له‌به‌ریدا بوایه، به‌پیی ئه‌و قانونه تووشی گیچه‌لیکی زۆر ده‌هات.

حوسین قولی بی پرس و پرا چووو ژووره‌وه. مه‌لا که‌ریم که پیاویکی پیر و پیش سپی و مه‌لای ئاوی بوو، به‌یانی نویژی کردبوو، هیش‌تا له‌سه‌ر به‌رماله‌که به‌ره‌و قیبله دانیش‌تبوو قورئانی ده‌خویند. پوره مه‌نیجی ژنیشی چای لی نابوو، به‌دیاریه‌وه دانیش‌تبوو، تا مه‌لا له قورئان خویندن ده‌بیته‌وه.

مه‌لا که‌ریم که دیتی به‌م به‌یانیه له جیاتی خیروبیر ئه‌و به‌لایه‌ی لی په‌یدا بووه، سپی هه‌لگه‌را و قورئان خویندنه‌که‌ی لی تیک چوو، به‌خیرهاتنی حوسین قولی کرد و به‌مه‌لاژنی گوت چای تی کا.

حوسین قولی به‌نیوه کوردی و نیوه تورکی گوتی: چای ناخۆمه‌وه، ده‌چمه مالی مامه‌ه‌لی. خیرا خۆت ساز که، ده‌بی بیی بو بوکان.

مهلا: من له رپي هيدچا نيم، كارم به چاك و خراپي دنيا نيه، پير و پهككهوتووم، بوچي بيم بو بوكان؟

حوسين قولى: گوي نادهيه قانوني دهولت. نه شهپكهت له سهره، نه چاكهت و پانتولت له بهره. مهگه ر ئه مه بي قانوني نيه؟

همه شهريف دراوسي مه لا كه چاوى لى بو ژاندارم چوو مالى مه لا، ده سبه جي هات به شكه م به هر جورىك بي مه لا له چنگ ژاندارم رزگار كا.

همه شهريف رووى كرده حوسين قولى:

— كوره عه يبه، چيت له م پياوه دهوى! ئه مه له كوي بر ده كا بيته بوكان؟

وازي لى بينه. ئينساف شتيكى باشه.

حوسين قولى: من ئه م قسانه نازانم، پياوى دهولت. ده بي فرمانى دهولت به جي بگه يينم.

همه شهريف حوسين قولى برده هوشه كه، هيندى سرتهى له گه ل كرد و هاتنه وه ژووره وه. همه شهريف گوتى: به پينج تمه ن رازيم كرده واز بينى، بزنان پينج تمه نه كهى بو پهيدا كهن.

مه لاژن كه ئافره تيكى پير و رهق و ويشك بو له ترساندا ده لهرزى.

بەزەحمەت ھەستا و دەستی کرد بە پشکنینی
پرۆپرئیسکە، ئاخەرەکەى دوو تمەنى دۆزییەو،
دایە دەست ھەمەشەریف و گوتی: بەخوا لەمە
زیاتر لە مالماندا نییە. ھەمەشەریفیش
گیرفانی گەرا تاقە تمەنیکی پى بوو، دەری ھینا
و لەگەڵ دوو تمەنەکەى مەلاژن دای بە حوسین
قولی و گوتی: نیدیانە، ھیچیان نییە، ئەو تە
بە بەرچاوی خۆتەو مەن تمەنیکیان بۆ دەدەم.
مەنیش ھەر ئەو ھەندەم پێیە ئەگینا درێخیم
نەدەکرد.

حوسین قولی کە دیتی ھیچی تریان لى پەیدا
نابى، سى تمەنەکەى وەرگرت و پرووی کردە
مەلا:

– مامۆستا، لەبەر خاتری قورئانەکە ئەوا
وەری دەگرم. دایکم دوو سى مانگە مردوو، لە
جیاتى دوو تمەنەکەى تر قورئان بۆ دایکم
بخوینە.

نه دیداری حاجی، نه خهوی مزگهوت

دیسان ئەو پوژەش بردبوویانە بیگار، هەدایان
پێ نەدابوو. هەر لە تاوکهوتنەوه تا ئیوارە، بە
دریژایی پوژگاری بەهار پەتاندبوویان. کابرای
گزیر سەری زمان و بنی زمانی جنیو بوو. دەمی
دەتگوت چەقەنەهێ ئاشە پەیتا پەیتا دەینەراند و
دەیگوراندا.

بایز کورپکی وریا و لەسەرخۆ بوو. زۆر باشیش
بەخۆیدا دەپەرموو، بەلام نەیدەویست دەم بنیته
دەمی کابرایەک کە لە ترسی کار و زەحمەتکیشان
بووئەتە باشماوخۆری ئاغا و ئاوا بەرووشەلی
بەسەر هاومالەکانیدا دەگورینێ.

ئەو پوژەش تا ئیوارە قورەکاریی بوو مالی ئاغا
کرد. ئیوارە نزیک تاو پەڕین بەدەست و قاچی
قوراپییهوه هاتە مالەوه، چارۆکهکەهێ کە
قۆرییه تەنەکەهێ و ئیستیکان و ژیریالەکە و
نەختی شەکر و چای تیدا بوو، دا دەست
ژنەکەهێ.

چوووە سەر کانی دەست و قاچی شوورد و
هاتەوه.

خەزالی ژنی هیلکە و شوڕباوی لی نابوو، بووی
تی کرد: بایز دوو سێ نانی تی گوشیی. تا
خەزال خەریک بوو قۆرییهکە بنیته سەر ئاگر،

بايز له برساندا خوشى نەيزانى چۆنى
تىگوشىنەكە ھەللووشى.

خەزال: نەختى چىشت ماو، بۆت تى كەم؟

بايز: نا، نامەوى، بۆم تى مەكە! كىسە
تووتنەكەى دەرھىنا. سىغارىكى پىچاۋە و داى
گىرساند. جاروبار مژىكى لى دەدا و چاۋى
بىبوۋە قۆرىيە رەش و دوۋكە لاۋىيەكەى سەر
ئاگرەكە.

خەزال زۆرى پەرۋش بو، سەرنجى بايزى دەدا.
ئەو ئىۋارەيە كز و مات بو. خەزال جارىك لە
دلى خۇيدا دەيگوت رەنگە كابرالى گزىر بەگژىدا
چوۋبى. جارىكىش دەيگوت بەم پوژگارە درىژە
قورەكارىي كىرەۋە، شەكەت و ماندوۋە. نىازى
بوو لىي بىرسى، بەلام پەشىمان بوۋەۋە، گوتى
ھەرچىيەك ھەيە با ھەر نەيخەمەۋە بىرى.

چايەكە پى گەيشت. خەزال پىالەيەكى بۆ تى
كرد و بە زەردخەنەيەكەۋە بۆى دانا گوتى:
چايەكى جوانە، باشى دەم كىشاۋە، بىخۆۋە با
بۆت تى كەمەۋە، بەشكە ماندوۋت بەسەيتەۋە.

بايز لەبەر وتوۋىرەى خۆى نەپىرژا سەر
دلسۆزىي خەزال. پىالەكەى ھەلگرت و دەستى
كرد بەخواردنەۋەى چايەكە. تامى چايەكە
سەرنجى بۆ لاي قسەكەى خەزال پاكىشا، گوتى

ده ستت خوښ بې، راست دهكهي، بوم تي كهوه
با بحه سيمه وه!

خه زال بوي تي كرده وه. بايز ده تگوت به ربانگي
رهمه زان ده كاته وه، سيغاريكي تريشي پيچاوه،
دای گيرساند، وه كو له بير كرده وه كه يدا
گه يشتبيته برياري ناخري، مژيكي قايمي له
سيغاره كه ي دا، به بزه يه كي سارده وه گوتي:
خه زال! ئەم ديه به كاري ئيمه نايه ت. به بيگار
ده مانپرووكينن، نايه لن كار و كاسبويه ك بو
خومان بكهين. وا چاكه سهري خومان هه لگرين
و پروين.

خه زال: جا باشه، نيازي كويت هه يه؟ بچينه
هه ر كوييه ك هه ر وايه. ئاغا و كويخا و گزير،
قريان تي كه وي، له هه موو ديه ك هه ن.

بايز: ئەوه ده لئي چي؟ من له داخي ئەمانه
سهري خوم هه لده گرم. چ ناكه م ده چمه جيگه يه ك
هه ر پوژه ناروژي گزير بيت و ده نگم دا بو
بيگار؟

خه زال: ئەي كه وايه ده چيه كوي؟

بايز: ده چينه سابلآخ.

خه زال: كوره، بايزا! ئه مه چ خه يالايكه
كه وتووه ته سهرت؟ ئيمه له سابلان چون بهرئ
دهچين؟!

بايزا: بوچي بهرئ ناچين؟ ئه م قوره كاربيه ي
ليره به بيگار دهيكه ين، له وي بيكه ين گه لي
باشتر بهرئ دهچين. ئيستا جارئ نه مندالمان
ههيه و نه هيچ.

تاقه دوو سه رخيزانين. ئه گهر كار بو خومان
بكه ين، بهرئ چووني دوو سه رخيزان ههر پهيدا
دهبي. ئه وه تا ليره ئه مه حالمانه، سه ره راي
بيگار كه دايك و باوكيشمان له چال دهردينن.

خه زال: باشه، چونت پي خوشه، وا بكه.

نهختئ شره و پره و قاپ و قاچاخيان بوو،
كويان كرده وه و روښتن. چوونه سابلان، له
گه رهي (بهرداشه كوڻ) هوڊهيه كيان به كرئ گرت
و دانښتن. بايز هه موو روژئ دهچووه كريكاري.
ژيانيان له چاو ئه وهخته كه له (كيچ ئاوا)
بوون گه لي باشتر بوو. ورده ورده نهختئ
پووليان پاشه كهوت كرد. بايز له ديها تي
(شارويران) شارهزا بوو. ئه م ماوهيه ش له
سابلان نهختئ چاوي كرابووه وه، دهستي كرد
به هاتوچووي لادئ، هيلكه و مريشك و روڻ و
پهنير و ميوه و سهوزي و شتي واي دهكري،

دهيهينا سابلاخ دهيفرؤشتهوه. تا ئاخرهكهى
دووكانيكى بهكړئ گرت و بووه دووكاندار.
ئهمجار خانوويهكى سهربهخوشى گرت.

كورپكى سهرراست بوو، فروفيلى له كړيارهكان
نهدهكرد. زورى پي نهچوو ئاشنا و پو شنايهكى
زورى پهيدا كرد. خهلكى كيچ ئاوا و ئهو
دهوروبهره سهودا و مامهلهيان لاي بايز بوو.
خزم و دوست و برادهرهكانى كه دههاتنه شار
لاى ئهو ميوان دهبوون. له ماوهى ئهم چهند
سالهدا دوو منداليشيان بووبوو. ئيتر خانووهكه
بچووك بوو جيگهيان نهده بووهوه. لهگهله
خهزال تهگبيريان كرد خانوويهك بكرن.

بايز كهوته پرسيار و دهلالى راسپارد،
خانوويهكى له گهړهكى (قولهقهبران) دوزيهوه
و كړى. ئهمجار بهجاريك هساوه.

تيكهلى ئاشناكان و دراوسيكاني كارى كرده
بايز و لهگهليان چووه مالى شيخ بوو بهسوفى.
له بايز كيچ ئاوايييهوه بووه سوفى بايز.
هموو شهوى پيش مهلا بانگدان دهچووه
مزگهوت، جهماعهت و خهتمى دهكرد.

له پوژى ههوهلهوه كه مالى چووه ئهو گهړهكه،
گهلى بهياني كه دهچووه مزگهوت، حاجى
رهحيم له پيش ئهودا لهوى بوو. له دلى خويدا

دەيگوت ئەم حاجىيە چەندە پياويكى بەدينە. وا
دياره شهو كه دەخهوي هەر بەخهيايى جەماعەت
و خەتمەوہيە. وردە وردە لەگەل حاجى رەحيم
بوو بە ئاشنا. تا بانگ دەدرا و مەلا دەهات
حاجى نەقل و حيكايەتى بۆ سوڤى بايز
دەگيڤراوہ.

قسەكانى حاجى زياتر لەبارەى سەفەرى حەج
بوو. سوڤى بايز خەيايى حەج كەوتبووہ
سەرى. جار لەگەل جار قسەكانى حاجى پتر
پى خوش بوو.

شەويكيان حاجى گوتى: سوڤى بايز! وەكو
بيستوومە ميوان و هاتوچوو كەوت زۆرە.
منداليشت هەيە.

بايز: لە سايەى خوا و هيمەتى شايخەوہ دوو
خولامى تۆم هەن.

حاجى: ئەى ئافرەت، كيت لە مالدا هەيە ميوانت
بۆ بەرپى بكات و منداليشت بۆ بەخيۆ بكا؟
بايز: وەللا هەر دايقى مندالان.

حاجى: سوڤى بايز، تۆ پياويكى لە خواترسى،
چۆن ئەم زولمە لەو ئافرەتە دەكەى؟

بایز: حاجی گیان! چ بکهم خۆم دایک و خو شکم نییه. ژنه که شم کهسی نییه. دهنه دهنانم ئەو ئافرته زۆر ماندوو دهبی، به لّام چار چیه؟

حاجی: چۆن چار چیه؟ شهرعی خوا و پیغه مبهەر ریگهی داوه ژنیکی تر بیینه. ههم سونه ته و ههم ماله کشتت بهرپوه دهبه. ههزار نه خوشی و سه رنئیشه ههیه. یه کیان نه خوش دهبی، ئەوی تریان ئاگای له منداله کانت دهبی و میوانیشتت بو بهرپ دیکا، یه کیان دوو گیان دهبی، ئەوهی تریان کار دهکا. خو شوکر حالیشت باشه، له سههر بهرپ چوون پهکت ناکهوی.

بایز: فهرمایشته کهت جوانه، به لّام خیزانه کهم ئافرته تیکی زۆر باشه، زۆری کویره وهری له گهڵ من دیوه، دلم نایه دلی بشکینم.

حاجی: بی قهزا بی، ئەو ههموو پیاوهی دوو ژن و سێ ژنیان ههیه. خو هه موویان ژنه هه وه له کهیان خراپ نه بووه، کهچی ژنی تریشیان هیناوه.

بایز ئەم خهیا له میشکیدا جیگیر بوو، بیری کردهوه ئافرته تیکی وا بدۆزیته وه له گهڵ ژنه کهشی بسازی و به کاری ماله کهشی بی. دواي چه ند رۆژ بیر کردنه وه ئاخه کهی بریاری دا، له حاجی رهحیمی پرسی: ئەو شهوه

تەگبیریکی باشت بۆ من کرد، تۆ خۆ خۆت
خەلکی گەرەکی، داخۆ ئافرەتیکی باش ناناسی؟
حاجی: چۆن ناناسم؟ زیبای کچی حاجی کەریمی
خۆمان. تەواوی ئەم شارە بپشکنی ئافرەتی وا
نادۆزییەو. حاجی کەریم بنەمالە و
پیاوماقوولی گەرەکە. پیاویکی سەر بەدەرەوویە،
لە ھەموو سابلاخدا ناسراو. پیاویکی
دەولەمەندە و چاوی لە مائی تۆ نییە، خزم و
تایەفەدارە. تۆش پیاویکی تەنیا بایی، زۆر
پیویستە پیاویکی وا لە پشتت بی. دنیا ھەزار
تەنگانە ی ھەیە.

کچە کەشی قەیرە کچە، منداڵ و قرتی نییە، زۆر
باش بەکاری مال دئی.

بایز حاجی رەحیم و دوو سی پیاوماقوولی تری
گەرەکی ناردە مائی حاجی کەریم و زیبای
خواست، مارە ی کرد و زەماوەندی بۆ گێرا و
گواستییەو.

زیبا چ زیبا! وا دیار بوو لەبەر ناحەزی مابوو ھو
و کەس نە یویستبوو. بۆ کاروباریش وەکو گای
تەمبەل، ئاگرت لەسەر پشتی بکردایەو
نە دەجوو لا.

خه زال له لایه ک له بهر دلی بایز، له لایه کیش
له بهر نه وه زیبا تازه بووکه، سه ره پای
کویره وه ریی خوئی، خزمه تی نه ویشی ده کرد.

زیبا له جیاتی نه وهی بکه ویته کار و
هه لسووران، تا دهات زیاتر به فیز و ده عیه
ده بوو، وه کو کاره کهر ده پروانییه خه زال، نه گهر
بایز کاریکی پی ده سپارد، سی و دووی نه ده کرد
و دهیگوت: خو من کاره کهر نیم. به ژنه
کرمانجه کهت بلئی. ورده ورده چنه به چنه هی
بایزیش ده ویستا: برؤ کرمانج، لادییی گه وچ.
تو عه قلت له کوئی بوو! بایز له ترسی حاجی
که ریم و خزم و تایه فه که هی نه یده ویرا هیچ به
زیبا بلئی، به لام خه زال جارز و هه راسان بوو.

ئیتر گه لی جار چیشتی لی نه ده نا و نانی
نه ده کرد. هه موو شهو و پوژیک شه ر و هه را و
چه قه چه ق بوو.

شه ویکیان هه ر له ئیواره وه تا نیوه شهو
شه ره جوین و چه قه و هه رای زیبا بوو له گه ل
خه زال و بایز. ئاخره که هی بایز لیفه یه کی
هه لگرت و چووه مزگه وت بخه وئی تا سبه یین
فریای دووکان و کار و کاسبییه که هی بکه وئی. که
چووه ژووره وهی مزگه وته که سه ریگ له ژیر
به رماله وه قوت بووه وه. حاجی په حیم بوو.

بایز به په شیوی سلاویکی کرد.

حاجی په حیم: عه له یکه سه لام! وهره براهه م،
وهره زور به خیر بی!

بایز به کزیکه وه وه لامی داوه.

حاجی: چیه، چ باسه؟ بوچی وا په شیوی؟

بایز: په ب مالت ویران بی! کور و کچت به کوی
زو خال بی، وهکو منت تووشی ئەم مهینه ته
کرد.

حاجی دهستی کرد به گالته کردن: دهی دهی! ئەو
تووره یییهی ناوی. وهره، براله وهره. ئا له وی
بو خوت بخه وه. تایه فهی حاجی که ریم هر
وان، نهختی تونده ته بیاتن. خوشکی حاجیش
له گه ل من و ژنه گوره کهم هر وایه. خوا
هله گری هر من به ته نیا له مزگهوت بخه وم؟

بایز له دا خا ندا وه لامی حاجی نه داوه، چو
له ولوه پراکشیا. به لام به هیچ جوړی خوی لی
نه کهوت. بیری له حالی خوی ده کرده وه که
چون به دهستی خوی مال و حالی له خوی تیک
داوه: من له کیچ ئاوا ئەگه ر به روت ده چوومه
بیگار، هیچ نه بی به شه و ده حه سامه وه. ئیستا
کاسبییه کهم لی بوو ته بیگار، حه سانه وهی

شەویشم لە کيس چوو، ئاشنا و دۆستەکانم
لێ تەکیونەتەو.

خەزالیش ئەوەندە چەوساوەتەو بەحالی گيانی
لەبەردا ماو. من لە دەست ئاغا رام کرد، کەچی
لێرە بەدەستی خۆم ئاغام هیناوەتە سەر خۆم.

حاجی ئاگای لێ بوو بايز هەر ئەمدیو و ئەوديو
دەکات و خەوی لێ ناکەوێ.

گوتی: برالە، خۆت ئەوەندە سەخڵەت مەکە.
ئێستە تا بخەو، بە يانی بەوردی تيم بگەيەنە
چیت لێ قەوماو. تەگبيريکی باشت بۆ دەکەم.

بايز (بەبۆلەبۆل): وەکو تەگبیرەکەي پيشووت!
ئەگەر ئەمشەو پوژم لێ دەبیتەو ئەتر نە
دیداری حاجی، نە خەوی مزگەوت!

چای دیواخان

دیواخانه که ئاوه دان کرابووه وه، دیواره کانی سواغی تازه درابوون، سی پهنجره که ی شورا بوون. قالیی تازه و باشی لی پراخرا بوو، به لام پیشخانه که پیویست نه بوو خوی پیوه ماندوو کری. چاوه پروانیی ئه وه نه ده کرا هه رچهند پوژیک جاریک ئاغاوات به دسته سواره وه دابه زن و میوان بن. ئاغا له ژووری دیوا خان و نوکهره کان له پیشخانه میوانداری بکرین، چونکه «ئاغا میرزا رحمان» تاجر یکی سابلآخی (مه هابادی) بوو تازه گوندی (قاجر)ی له کوره کانی همه سالیح خان له جیاتی قهرز و سووتی قهرزه ئه ستاند بوو.

نه عیل و عه شیره تی بوو، نه خزم و قهومی خاوهن ملک. هه رچهند گه لی له خاوهن ملکه کانی ئه وه دوروبه ره دهوله مه ندر و پاره دارتر بوو، به لام ئاغاواتی دیبوکری و به گزاده کانی فهیزولا به گی هه ر به جاو فرۆشیکی سابلآغیان چاو لی ده کرد. شایانی ئه وه یان نه ده زانی له ریزی خو یانی بژمیرن و خیرا خیرا سه ری بدهن.. کابرایه کی سوارچاک یا راوکه ریکی باشیش نه بوو تا له کوپی راوکه راندا جیی بکه نه وه. جاروباریش دوا ی راو له مالی دابه زن.

ئاغا میرزا رحمان که به دریژایی ژیانی له ناو
ئهم خه لکه زور و زهوه ندهی دنیا دا ته نیا به سه ر
(خانم) و چیشته که ره که ی مال هوه و شاگرده که ی
دوو کاندایه فرمان ره وایی کردبوو، ئیستا که
دهیدی خاوهن ملکه و شهست هفتا مال
ره عیه تی له به رده ستدایه، له دلی خویدا
دهیگوت (شه نده له مهنده که متر نییه)، با بنه
و بنه چه که م سابلای و کوو تالفرو شیش بی،
ئیستا دهره به گیکی ته واوم. له شهش دانگی ئهم
دییه دا فرمان ره وایه و کهس له خوم گهوره تر
نییه. وا چاکه دهرک و دیوا خانیکم بی تا
ره عیه ته کانم چاویان بترسی و ئاغا و
به گه کانیش گالتهم پی نه کهن. جا ئه وه بوو
دهستی کرد به رازاندنه وهی دیوا خانه که. دوو
نۆکه ری سواری و چایچییه کیشی گرت.
ئه سپاردی له پیشخانه یه ک دوو به رهیان
راخست. میژیکی قورس و قایمیان لی دانا،
سه ماوه ریکی هه شتی میسواری گهوره و
قورییه کی چینی سوور و یه ک دوو دهست پیاله
و ژیر پیاله و که شه فی ژیر ئیستیکان و قه ندان و
قوتووی چایی و مقاش و دوو که لکیش و سه تل
و خه لووز و شتی وایان له پیشخانه ئاماده
کرد.

مەلای ئاۋایی و ریش سپی و کەيخوای قاجر
تاق و جووت و دەستە دەستە دەهاتنە
بەخیرھینان و پیرۆزبایی ئاغای تازە. دیارە
بەدەستی بەتالیش نەدەهاتن، ھەر کامیکیان
گیسکیک، کووپە رۆنیک یا کووپە پەنیریک، یا
ھیچ نەبی مریشکیک یا ۱۵-۲۰ ھیلکەیان پیوہ
دەھینا. ئاغا میرزا رەحمان کە چاوی بەم
خیروبییرە دەکەوت، لە خوت و خۆراییی
بەسەریدا دەرژا، لە خۆشییاندا تویژ تویژ
قەلەو دەبوو و لە پیستی خۆیدا جیی
نەدەبوو، بە شیوہی ئاغا و بەگەکان بانگی
دەکرد:

—کئی لەوئیە؟

یەکی لە نۆکەرەکان یا چایچیەکە:

—بەلئ، بەلئ، ئاغا.

—چای بیئە!

چایچیەکە چای تئ دەکرد، پیالە چاکەیی دەنا
سەر کەشەف و چەند کۆ قەندی لەسەر دادەنا.
یەکی لە نۆکەرەکان ھەلئ دەگرت و دەیبەردە
ژوورەوہ لەلای سەرەوہ دەستی پئ دەکرد و لە
پیش میوانیکی دادەنا. دیسان دەهاتەوہ
پیالە یەکی تری دەبرد. نەدەبوو وەکو چایخانە
دوو سئ پیالە بەجاریک بەرئ، چونکە رەسمی

دیوا خانى ئاغا و بهگه كان وایه كه ههر دهبی
پیاله پیاله چای بهرن و دای نین.

(رہسوو) له مه و پیش ماوه یهك چایچی
دیواخانان بووبوو، له ریو شوینی چایچییه تی
ئاغاواتی باش دهزانی. به یانیان زوو پیش
ههتاو كهوتن كه سه ماوه ری تی دهخست، تا
شهوی و هختی خهوتن نهیده هیشت بکوژیته وه.

به دریزی ریوژ و هیندیکیش له شهو ههر
وهختی ئاغا بانگی دهکرد: چای بینن، رهسوو
دهسبهجی چای تی دهکرد، هیچ کاتی درهنگی
پی نه دهچوو و برودیانووی نه دههیناوه. چه ند
مانگیك بهم جوړه رابوورد. ئاغا میرزا رحمان
ریوشوینی ئاغایه تی فیرو بوو، بوی دركهوت
كه ره عیه ته كان سه رنه رمن، به هه رلایه كدا
هه وساریان راکیشی وا دهرون، ئیتر به پیویستی
نه دهزانی ههر ره عیه تیک هاته دیواخان به پیاله
چایهك میوانداری بکا، یا باشتر بلین
بیخه له تینی. جگه له وهش ئیستا ئیتر خو
هینانی پی پیروزانه و جیژ نانه براوه ته وه. كه
دههاتنه دیواخانه، بو شكایه تکردن بوو، كه
گای سووی رهحیم مهسه لا چووه ته ناو
شیناوه ردی همه كه ریم یا ئەم نوره ئاوی له
ئهو گرتووه، یا شتی تری لهم بابته تانه. ئیتر
بو ئیش و کاری ئاوا كه هیچ خیریکی لی

هه لئاوه ری پئویست نییه کابرا چایه کیش
بخواته وه.

شه ویکیان ئاغا میرزا په حمان له ماله وه له
وتوویری کاسبکارانه دا بوو، هه موو بیرى خوئی
کو کردبووه وه که مه سه له ی چای به جوړیک
چاره بکا. له دلئی خویدا دهیگوت:

—ئهم ئاغا و به گانه ئاقلیان ئاوايه، بویه
به ژیر قهرز و سووته وه دهن و ملکه که یان له
دهست دهرده چی. ئیمه له دوو کان کرپاریک
بایی سه د دوو سه د تمهن کووتالی لی ده کرین،
تمهنی دوو قران یا سه دی بیستمان قازانج
ده کرد، جا چایه کمان بو ده کری. که چی ئیستا
کابرای کرمانج دی ده لی سوئی په حیم زیانی
کردووه، بانگ که م چای بو بینن؟ ئه مه کاریکی
گه و جانه یه.

کتوپر (خانم) میرزا په حمانی وریا کرده وه و
گوتی:

—ئاغا! قهند و چا هه ر به شی دوو سی پوژ
ماوه، تا زووه بنیره (بوکان) قهند و چا بکرن.
میرزا په حمان گوتی: کوپرا ته واو بوو؟ خو
ئه وهنده نییه قهند و چام کریوه!

خانم: ئەمە تۆ دەلایى چى؟ لات واىە جارانه و
له شارين؟ ئەوهندەى له شار به سالىک قەند و
چامان دەخواردەوه، ئىستا به ۱۵-۲۰ پوژ
دەخورىتەوه، بگره زياتریش. ئەمە لای خوی
بووينەتە خاوەن ماک و ئاغادى. جا خو بەم
جوړه پروا دوو سالى تری پى ناچى دەسمایه
تجارهتەکهشمان له دەست دەبیتەوه. تازه له
پرومان نایه روو بکهینهوه شاریش.

ئاغا میرزا رحمان قسهکانى خانمى زور بەدل
بوو، بەلام نەویست خوی بشکینى، گوتى:
خانم تۆ دەبى ئەوهت له بیر نەچى که ئیمه
ئىستا کابرايهكى دووکاندارى سابلأغى نین،
ئىستا ئیمه ئاغاین خاوەن ماکین، به ریزی ئەو
ئاغاوهت و بەگزادانهین. پيشینان گوتوویانه:
«گهورهیى خهرجى دهوی». دەبى دەرک و
دیواخان و نان و خوانمان ببى، دەنا ئابروومان
دەچى و هیچ کەس به پیاومان نازانى. جار
نوخشه دەرناهاتوو، با حاسل پى بگا ئەو
وهخته دەزانى ماک چەندە به بەرەکهتە،
نیزیکهى چواریهكى حاسلى ئەم دىیه بهم ۶۰-۷۰
مال پهعیهتەوه هیى ئیمهیه. ماک له گەنج و
خەزینەش باشتەرە، هەرگیز برانهوهى نییه.

خانم بیدەنگ بوو، بەلام میرزا رحمان له دل
خویدا گوتى:

- با ملڪ وهڪو گهنج و خه زينهش بي، به لام
حيساب هر حيسابه. هيچ کاتي له بازاردا
نه بينراوه نه وانهي هزار هزاريشيان ههيه
تاقه شاييهكي خويان به خورايي بدن به
كس. خو من وهڪو نهم ناغا و به گانه له هيچ
و خورايي ملڪم وهدهس نه كهوتوو. نهمه خويني
جهرگمه، هه موو به قران قران و شايي شايي
كوم كردووتهوه. نهم ديواخانه نه گهر چاخانه
بوايه له شار، جگه له وه كه زهرهري نه ده كرد،
هه موو روتوي قازانچيكي باشيشي لي پيدا
دهبوو. خه لات و به راتي چايچي و نو كهره كاني
دهردهينا و شتيكيشي دهمايه وه.

نه خير، دهبي چارهي نهم مهسه لهيه بكرئ!

- باشه نه گهر ديواخانه كه داده خه به دريژايي
روت نهم كرمانجانه دين و هه ريه كه ي كاريكي
ههيه نه وهخته دهبي نهم چهقه و هه رايه له ناو
ژن و منداله كه مدا بكرئ، خو نهمهش نابئ!

نه گهر سه ماوهر و شتومهكي چايه كه كو
ده كه مه وه، به شكه م كتوپر ميوانيكي ماقوول و
گوره هات، له كوئ نه و شتومه كانه خيرا
دههينرينه وه ديواخان؟ جگه له مه كه له ناو
كرمانجه كانداسووك ده بم، ده بمه گه پچاري
ناغا و به گه كاني دراوسيش.

کتوپر وەکو فەیلەسووفیکی بیر لە مەسەلەیهکی زۆر گرینگ و قورس بکاتەو و لە نەکاو ئیلھامی بۆ بیئت، پرووناکایی کەوتە ناوچاوانی ئاغا میرزا رەحمان. بزەیهکی شادی کەوتە سەر لیوی و گوتی: خانم، باشە، سبەینی دەنیرم بۆ قەند و چا، دەستیش پێو دەگرین.

بە یانی بە عادی پوژان چوو دیواخان. یەک دوو کەس هاتن. بانگی رەسووی کرد چایان بۆ بیینی. چایەکیان خواردەو و قسەیی خویان کرد و پویشتن. دواي ئەوان بانگی رەسووی کرد و گوتی:

—پۆلە، کورپی خۆم! پێویست نییە هەر وەختی گۆتم چای تێ کەن، گورج چای تێ کەن. جارێک بلی قەند نە ماو، دەبی بچم لە مالەو قەند بیینم، جارێک بلی چای نە ماو. جارێک بلی تازە ئاوم کردوووە سە ماوەرەکە، با بیئەو کول. من دەلیم: چای بیین! بەلام هەموو جارێک بە بیانووویک خۆی لی ببویرە.

رەسوو: بەلی ئاغا، بەسەرچاو.

ئیتەر لەو کاتەو ئەوئەندە قەند و چایەیی کە لەوی بوو، وەکو شتیکی مۆتفەرک و پیرۆز، لە جییی خۆی مابوووە، کەس دەستی لی نەدەدا. رەسووی چایچیش حەسابوووە. کار و پیشەیی

ئەو ە بوو: «قەند نە ماو ە، دەبى بچم لە مائەو ە
بىنم، تازە ئاوم کردوو ەتە سە ماو ەرەكە، با
بچم چاى بىنم، ەشتا ئاو ەكە ساردە.»...

چەند پوژىك ئاغا مىرزا دلى لە حاست قەند و
چا ە سابوو ەو ە. رە سووش لە «بەلى ئاغا» و
چەند وتەى تر زياتر كاريكى نەبوو. پوژىك
نيزيكەى نيو ەرو ەكتوپر سەگو ەريكى قايم دەستى
پى كرد. نيشانەى ئەو ە بوو چەند كەسى بىگانە
هاتوونەتە ناو ئاوايى. ئاغا مىرزا رەحمان كە
لە پەنجەرەى ديوا خانەكەو ە تە ماشاى كرد،
پىنج شەش سوار ژاندارم بوون گەشتنە ناو
ئاوايى. ئەوى پيشەو ەيان تەنگى پى نەبوو
دياربوو ئەفسەريان بوو. مىرزا رەحمان بەپەلە
رەسووى ناردە مائەو ە كە خەبەر بدات ميوانى
ژاندارم هاتوون و بە گورجى نان و چىشت
ئامادە بكەن. خوشى بە دوو نو ەكەرەكەيەو ە هاتە
خوارى و تا كو ەلان بە پيشوازىانەو ە چوو. سى
چوار رەعيەتيشى بانگ كرد.

ئەسى پى ژاندارمەكان بگرن و بيانبەن تاقەتيان
كەن. كابراى ئەفسەر و ژاندارمەكان دابەزين.
مىرزا رەحمان بەدەم بەخىرەينانەو ە وەپيش
خوى دان و چوونە ديواخان. ئەو ەندەى دەيتوانى
ميشكى خوى دەگوشى تا دوامين و شەى فارسى
كە لە مندالييەو ە بە دەرس خویندبووى يا

به دريژاييي ته مهني بيستبووي وهبيري خوي
بهينيتهوه و بو به خيرهيان و مهراييكردن
بيانلي.

چرچ و لوچي ناوچهواني له بهريهك
رهواندبووهوه و پهيتا پهيتا دهيشي تا لاي
بناگويي دادهچهقاند تا وا پيشان بدات كه گويا
له خووشي هاتني ئهوان شايي له دايدا
دهگهري. جاروبار وهكو گاجووتيك
گوله داسووي گرتبي، زماني لوول دهكرد و
دهميشي باريك دهكردهوه و وشه ي فارسي
به نه جووراوي و سه روگويلاك تيكشكاوي
دهردهدا، تا ئه فسه ره كه تي بگه ييني كه (باپيره
گوره شي دوينه و شه له مي نه خواردووه و
ئه وهنده فارسه كاشانيش دهسكي له دوا
ناكهن). بي پسانه وه دهگوت: زور به خيرها تن،
سه ر چاوه كانم، گوره تان كردم، پيلاوتان سه ر
سه رم. (له تيچيني قسه كانيدا):

— په سوول چاي تي كه.

— ئاغا قهند نييه، با بچم له ماله وه بينم.

— به راستي ئه گهر ئيوه جاروبار سه ري ئه م
ديها تانه نه دن، خو دز و جهرده و پياوخراب
هيچ ناهيئن.

— په سوو خيراكه چاي بينه.

– ئاغا چای نییە، با بچم لای ئاغاژن چای
بیئم.

– به لای به لای، قوربان! ئەگەر ئاگاتان لە ولات
نەبی و جاروبار ئیمەمانان گەورە نەکەن و
تەشریفتان نەیت، ئەم پەغیەتەنە یاغی دەبن
و وەلاممان نەدەنەو. ئەو لە ترسی دەوڵەت
ناوێرن، دەنا گۆی بو خواش شل ناکەن.

– پەسوو چایەکە بوو بە چی؟ دەخێرا!

– ئاوکە ساردە، سەماوەرەکە نەهاتوو تە
کۆل.

لەم وەختەدا کابرای ئەفسەر تەماشای یەکی لە
ژاندارمەکانی کرد، لەو دەچوو بە زمانی حال
دەلی: «ئەم کابرایە هەر لە قسە ی زلی کردوو،
وا دیارە نایەوئ پیالە چایە کیشمان بدات.»

میرزا پەحمان لە تەماشاکردنی ئەفسەر و
ژاندارمەکە جەرگ و هەناوی داکەوت، چونکە
زۆر باش دەیزانی ئەگەر بکەونە گێچە لکردنی و
بیانوو دۆزینەو، بو ئەوان لە ئاوخواردنەو
هاسانترە.

لەوانەیه ژاندارمەکە بچیتە دەری دە دوازده
فیشەک لە کونە دیواریک، لە ئاخوپی تەویله،
یا لە ناو کادا قایم بکا، لە پاشا دەست

بەپشکەنن بکەن و بیدۆزنەو، خۆ ئەوسا بە
پارەى سى چوار سالى قەند و چاش پزگار
نابى.

ئاغا میرزا رەحمان وەك مار پىیەو بەدا لە
ناكاو راستەو بوو رای كرده پىشخانە و
بەسەبر گوتى:

— كۆرە رەسوو! تۆ ئەو چ بەلایەكم بەسەر
دەهینی! ئەى ئەو چىیە قەند و چا لەوێیە؟
چای تى كە، برام چای... وە لا وە بىلا
بەراستیمە، كۆرە تەلاقم كەوتبى بەراستیمە! تى
كە!

ئامادەکردنى: زریان سەرچنارى

رېكخراوى كوردیپىدیا

۲۰۲۴

***